

സത്യജ്ഞാപനം

മാസിക

122

Vol. 10 Issue 03 | December 2022 | Price Rs. 30.00

വേണ്ടത്, ബലിയോ സ്നേഹവിരുന്നോ?

പ്രാകൃതത്വത്തിന്റെ ചോരപ്പാടുകൾ

പ്രൊഫസർ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ
മലയാളത്തിന്റെ മണ്ണിനെ മാർട്ടിൻ ലൂതർ!

പാലാമെത്രാൻ
കേരളസമൂഹത്തോട്
മാപ്പുപറയണം

മതം-തത്വത്തിൽ മൂല്യവും പ്രയോഗത്തിൽ അനുഷ്ഠാനവും എന്ന വൈരുദ്ധ്യം!

സത്യജ്ഞാല

കേരളകത്തോലിക്കാ സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാനം (KCRM) ഒരുക്കുന്ന സ്വതന്ത്ര ചർച്ചാലേഖി

അക്കൗണ്ടുവഴിയോ, QR കോഡ് വഴിയോ പണം ട്രാൻസ്ഫർ ചെയ്യുന്നവർ സർക്കുലേഷൻ മാനേജറുടെ വിലാസത്തിൽ കത്തയച്ചോ ഫോണിൽ ബന്ധപ്പെട്ടോ വിലസവും മുറ്റുവില രണ്ടുളും നൽകേണ്ടതുണ്ട് എന്നറിയിക്കുന്നു.

ഡിസംബർ 2022 | പൂസ്തകം 10 | ലക്കം 03

രചനകൾ അയയ്ക്കാനു്:
ജോർജ്ജ് മൂലച്ചോലിൽ
എഡിറ്റർ
വള്ളിച്ചിറ പി. ഒ., കോട്ടയം-686574
ഫോൺ: 9497088904
e-mail: geomooole@gmail.com

വരിസംഖ്യ അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം:
സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ, 'സത്യജ്ഞാല'
c/o പ്രിന്റ് ഹൗസ്, കൊട്ടാരമുറ്റം
പാലാ പി.ഒ., കോട്ടയം- 686 575
ഫോൺ: 9188638410
e-mail: almayasabdam@gmail.com

Bank: Canara Bank, Pala
A/C No: 0829201000633
A/C Name : Kerala Catholic Church
Reformation movement
IFSC Code: CNRB0000829

പത്രാധിപസമിതി: പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ വട്ടമറ്റം-9495897122, ആന്റോ മാങ്കുട്ടം-9447136392, ഡോ. എം.കെ. മാത്യു-9447112718, ജോസഫ് കാലായിൽ-തൊടുപുഴ 9447663433, ചാക്കോ കളരിക്കൽ-USA (001) 5866015195, അലക്സ് കാവുപുറം-USA (001) 5165039387.

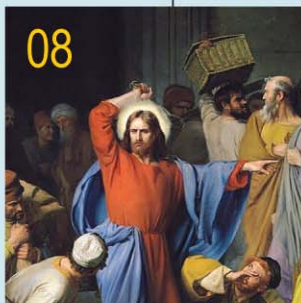
ഈ ലക്കത്തിൽ

വേണ്ടത്, ബലിയോ സ്നേഹവിരുന്നോ? എഡിറ്റർ	03
പ്രാകൃതത്വത്തിന്റെ ചോരപ്പാടുകൾ ഡോ. എബ്രഹാം കുഞ്ഞാട്ടിൽ	04
ഭരണകൂടംചാത്രമാണിതിന് ഉത്തരവാദി ജിം തോമസ് കണ്ടാരപ്പള്ളിൽ	07
വിശുദ്ധമായ അനുസരണനിരസം എം.ജെ. തോമസ് എസ്. ജെ	08
സഭയുടെ മുഖം! ജോസഫ് മറ്റപ്പള്ളി	10
മുഖം നഷ്ടപ്പെട്ട 'സത്യജ്ഞാല' ജോസഫ് കാലായിൽ	11
പ്രൊഫസർ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ മലയാളത്തിന്റെ മണ്ണെണ്ണ മാർട്ടിൻ ലൂതർ! ജോർജ് നെടുവേലിൽ	12
സമ്പന്നരിൽ സമ്പന്നൻ - ശ്രീ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ !മരണമില്ലാത്ത ഓർമ്മകളുടെ 5 വർഷം നോസമ്മ എബ്രഹാം	14
പള്ളിയാശ്രിതരുമാകരുത് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ വളർച്ച ഡോ. ക്ലൈമന്റ് ലോപ്പസ്	16
ഫാ. ബെന്നഡിക്റ്റ് ഓണക്കുളം 'അഗ്നിശുദ്ധി' നേടിയോ? (ഭാഗം-2) കെ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ്	17
പാലാമെത്രാൻ കേരളസമൂഹത്തോട് മാപ്പുപറയണം ആന്റോ മാങ്കുട്ടം	19
ക്രിസ്തീയസഭകളുടെ ഭാവിക്രിസ്തീയസഭകളുടെ ഭാവി സണ്ണി മാത്യു കുന്നേൽപുരയിടം	22

കളങ്കിതരായ മെത്രാന്മാർ കടിച്ചുതുണി കിടക്കുന്നേ! ഷെജു ആന്റണി	24
അപ്പസ്തോലിക അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർക്ക് താക്കീതുമായി അതിരുപതാ വൈദികരും അലമായരും! ഫാ. ജോസ് വൈലിക്കോടത്ത്	26
'കുമാരൻ' കലിപ്പിലാണ്, കട്ടക്കലിപ്പിലാണ്...! ജോബ്സൺ ജോസ്	28
ചരിത്രം വിചിത്രം! (ഭാഗം 5) ബോസ് ഈപ്പൻ	29
JSL ഇന്റർവ്യൂവിനെതിരെ പരാതിനൽകിയ JSL കൂട്ടായ്മ	29
മാർ യൗസേപ്പ് വളർത്തച്ഛനല്ല, യേശുവിന്റെ പിതാവായിരുന്നു! (3-ാം ഭാഗം) പ്രൊഫ. പി. എൽ. ലൂക്കോസ്	32
നാസ്തികം മാനുഷികമാണ് അഡ്വ. രാജഗോപാൽ വാക്കത്താനം	35
മതം - തത്വത്തിൽ മുല്യവും പ്രയോഗത്തിൽ അനുഷ്ഠാനവും എന്ന വൈരുദ്ധ്യം! ജിജോ ബേബി ജോസ്	38
ക്രിസ്തുവും ക്രിസ്ത്യാനിയും പിന്നെ യുക്തിയും ജോസഫ് ഇഞ്ചിപ്പറമ്പിൽ	40
'സഭാനവീകരണപ്രവർത്തകർ സ്വാതന്ത്ര്യചിന്തകരാകണം'- ചാക്കോ കളരിക്കൽ KCRM പ്രോഗ്രാം റിപ്പോർട്ട്-നവംബർ	44

സത്യജ്ഞാല മാസിക - വരിസംഖ്യാ നിരക്ക്

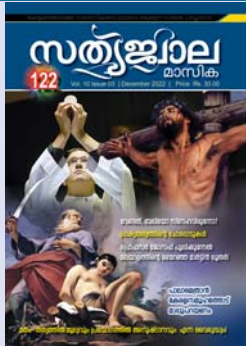
വരിസംഖ്യ	ഇൻഡ്യയിൽ	വിദേശത്ത്
ഒറ്റപ്രതി	30 രൂപ	300 രൂപ
ഒരു വർഷം	300 രൂപ	3000 രൂപ
5 വർഷം	1200 രൂപ	12000 രൂപ

കവർ ചിത്രം: ബലിയനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത രൂപങ്ങൾ

(രചനകളിലെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അതത് രചയിതാക്കളുടേത്)
(പേരുകൾക്കൊത്ത രചനകൾ എഡിറ്ററുടേത്)

"സാത്താന്റെ കൂടിലതന്ത്രങ്ങളെ എതിർത്തു നിൽക്കാൻ ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ആയുധങ്ങളും ധരിക്കുവിൻ. എന്തെന്നാൽ, നമ്മൾ മാംസത്തിനും രക്തത്തിനും എതിരായിട്ടല്ല, പ്രഭുവുങ്ങൾക്കും ആധിപത്യങ്ങൾക്കും ഈ അന്ധകാരലോകത്തിന്റെ അധിപൻമാർക്കും സ്വർഗീയ ഇടങ്ങളിൽ വർത്തിക്കുന്ന തിന്മയുടെ ദുരാത്മാക്കൾക്കുമെതിരായിട്ടാണു പടവെട്ടുന്നത്. അതിനാൽ, ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ആയുധങ്ങളും ധരിക്കുവിൻ!"
(എഫേ. 6: 11 - 12).

വേണ്ടത്, ബലിയോ സന്തോഷവിരുന്നോ?

അടുത്തകാലത്ത് ഇലത്തൂരിൽ നടന്ന നരബലിയെത്തുടർന്ന്, ബലി എന്ന സങ്കല്പത്തെത്തന്നെ വിമർശനവിധേയമാക്കുന്ന ധാരാളം ചർച്ചകളാണ് കേരളത്തിൽ നടന്നുവരുന്നത്. ഇക്കൂടെ, 'ബലിയല്ല, കരുണയാണ് വേണ്ടത്' എന്നു പഠിപ്പിച്ച യേശുവിന്റെപേരിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി നടന്നുവരുന്ന 'ദിവ്യബലി'യും വിമർശിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ക്രൈസ്തവസഭകളെല്ലാം ഏറ്റവും വിശുദ്ധമായി കരുതുന്ന കുർബാനയെന്ന ദിവ്യബലിയെ, പ്രാകൃതവും നികൃഷ്ടവുമായ നരബലിയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി ചർച്ചചെയ്യുന്നത് ക്രൈസ്തവവിശ്വാസികളിൽ 99 ശതമാനവും അംഗീകരിക്കാനിടയില്ല. മാത്രമല്ല, അവർ അതിൽ പ്രകോപിതരാകാനും സാധ്യതയുണ്ട്. കാരണം, ലോകത്തിലെ മുഴുവൻ മനുഷ്യരുടെയും പാപപരിഹാരത്തിനായി സ്വയം ബലിയർപ്പിച്ച ദൈവപുത്രനാണ് യേശു എന്ന വിശ്വാസം ക്രൈസ്തവരിലെല്ലാം യാതൊരുവിധ വിമർശനചിന്തകൾക്കും വിധേയമാകാതെ രൂഢമൂലമായിക്കിടക്കുകയാണ്. ആ വിശ്വാസത്തെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നത് യേശുവിനെത്തന്നെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നതായി അവർക്കു തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണ്.

എന്നാൽ എല്ലാ മതസമൂഹങ്ങളിലുമെന്നപോലെ ക്രൈസ്തവസഭയിലും, സ്വതന്ത്രചിന്തയുടെ കാറ്റുവീശുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. കേരളത്തിലും അത് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സഭയിലെ സ്വതന്ത്രചിന്തകർ യേശുവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാംസ-രക്തങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സഭയിലെ ബലിയർപ്പണ അനുഷ്ഠാനം പ്രാകൃതമായ നരബലിയുടെ അവശേഷിപ്പല്ലേ എന്ന് ചോദിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ പാപപരിഹാരമാത്രം യേശു സ്വയം ബലിയർപ്പിക്കുകയായിരുന്നില്ലെന്നും; മറിച്ച്, യഹൂദപൗരോഹിത്യത്തിനെതിരെ സ്വരമുയർത്തിയതിന്റെ പേരിൽ, അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷിയാകുകയായിരുന്നു എന്നുമുള്ള തരത്തിൽ പുനർവിചിന്തനങ്ങളും ചരിത്രവ്യാഖ്യാനങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ശിഷ്യരുടെ കാലുകഴുകി നടത്തിയ അന്ത്യഅത്താഴം എന്ന സന്തോഷവിരുന്നിനുശേഷം, "എന്റെ പേരിൽ ഒന്നിച്ചു

കുടമ്പോൾ ഇത് ചെയ്യുക" എന്ന് യേശു പറഞ്ഞതിൽ ബലിയർപ്പണം ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്, ആദിമസഭയിൽ ബലിയർപ്പണമോ ബലിയർപ്പകരോ ഇല്ലാതിരുന്നതും അവിടെ അപ്പം മുറിക്കൽ ശുശ്രൂഷയെന്ന സന്തോഷവിരുന്നുമാത്രമാണ് നടന്നിരുന്നത്. അതും, വീടുകളിൽ; പുരോഹിതരില്ലാതെ!

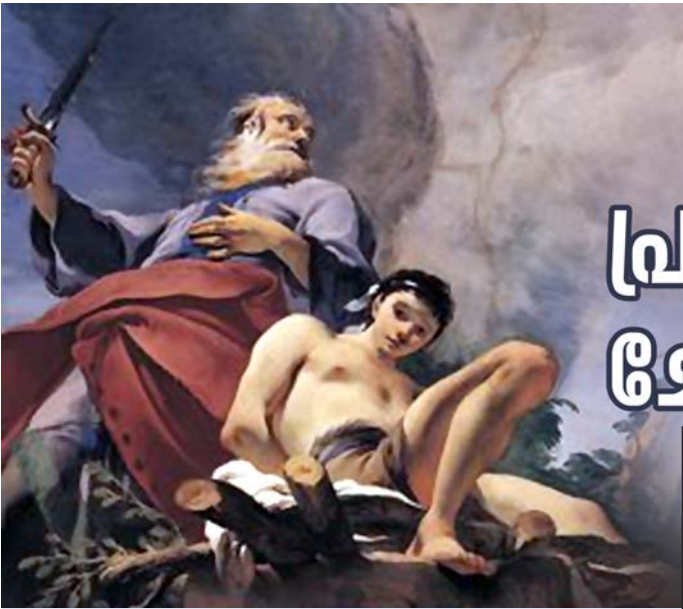
വിശ്വാസത്തിന്റെ അസമമായ തീവ്രത ഒഴിവാക്കി ശാന്തമായി ചിന്തിക്കാനും മനനംചെയ്യാനും തയ്യാറാകുന്ന ആർക്കും യേശുവിന്റെ നിത്യനൂതനമായ സന്തോഷത്തിന്റെയും പങ്കുവയ്ക്കലിന്റെയും സന്ദേശം യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കുന്ന ആദിമസഭയിലെ അപ്പം മുറിക്കൽ ശുശ്രൂഷ, അഥവാ പതിഭോജനം, കാലാനുസൃതമായ മാറ്റങ്ങളോടെ വീണ്ടെടുക്കുകയാണ് സഭ ചെയ്യേണ്ടത് എന്നു ബോധ്യമാകും.

മനുഷ്യകുലത്തെ മുന്നോട്ടുനയിക്കുന്നത് ശരിയായ ചിന്തകളും ദർശനങ്ങളുമാണ്. അത് പുളിമാവുപോലെ സമൂഹത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചിന്താശീലരല്ലാത്ത മഹാഭൂരിപക്ഷത്തെക്കൂടി പരിവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അൻപതു വർഷംമുമ്പ് കേരളസഭയിൽ സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ട ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ എന്ന ഒരേയൊരാളുടെ സഭാവിമർശന ചിന്തകൾ ഈ കുറഞ്ഞ കാലംകൊണ്ട് ലക്ഷക്കണക്കിനു പേരെ സ്വതന്ത്ര ചിന്തകരാക്കിമാറ്റിയെന്നത് ഇതിനൊരു ഉദാഹരണംമാത്രം.

അതുകൊണ്ട് വ്യാജമെന്നും കാലഹരണപ്പെട്ടതെന്നും ബോധ്യപ്പെട്ട യാഥാസ്ഥിതികവിശ്വാസങ്ങളെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും, യേശുവിന്റെ പ്രമാണതത്വങ്ങളിൽ അടിയുറച്ചുനിന്ന് വിമർശനവിധേയമാക്കുന്നതിൽ നാം ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. കാരണം, അതിലൂടെ നാം ചെയ്യുന്നത്, യേശുവിന്റെപേരിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ബിംബത്തെ എടുത്തുമാറ്റി ജീവനുള്ള യേശുവിനെ സഭയിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക എന്നതാണ്.

പുരോഹിത ബലിയനുഷ്ഠാനങ്ങളല്ല, യേശുവിന്റെ മൂല്യങ്ങൾ പ്രകടമാക്കുന്ന ജീവിതക്രമമാണ് സഭയെ ഭാവിയിൽ നിലനിർത്താൻപോകുന്നത്.

ജോർജ്ജ് മൂലച്ചാലിൽ (എഡിറ്റർ)

പ്രാകൃതത്വത്തിന്റെ ചോരപ്പാടുകൾ

ഡോ. എബ്രഹാം കുത്തോട്ടിൽ
ഫോൺ: 9946010343

മതവും രക്തവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചാണ് പറയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലെ രക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്റെ തോതും സ്വഭാവവുമനുസരിച്ച് മതങ്ങളുടെ പ്രാകൃതത്വം അളക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. നരബലി നടത്തുന്ന മതങ്ങൾ മൃഗബലി നടത്തുന്നവയെക്കാൾ പ്രാകൃതമെന്ന് കണക്കാക്കാം. ഇതു രണ്ടുമില്ലാതെ ഫലപുഷ്പാദികൾ ദൈവത്തിന് അർപ്പിക്കുന്ന മതാചാരങ്ങൾ കൂടുതൽ സംസ്കൃതമെന്നും കരുതാം.

യഹോവയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ ഗോത്രമതം അങ്ങേയറ്റം പ്രാകൃതവും നിഷ്ഠൂരവും മായിരുന്നുവെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയാണ്, ഇവിടെ. അവരുടെ മതാചാരങ്ങളിൽ ദൈവപ്രീതിക്കും പാപപരിഹാരത്തിനു മൊക്കെ നരബലിയും മൃഗബലിയും നടത്തിയിരുന്ന കാലഘട്ടങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. കുടുംബത്തിലെ ആദ്യജാതൻ ദൈവത്തിനുള്ളതാണെന്ന ബോധ്യം ഇസ്രായേലിൽ വേരുറച്ചിരുന്നതായി കാണാം. ദൈവത്തിന് ആദ്യജാതന്മാരെ സമർപ്പിക്കുന്നതാകട്ടെ, കൊന്ന് ദഹിപ്പിച്ചായിരുന്നു. ദഹിപ്പിക്കുമ്പോൾ മുകളിലേക്കുയരുന്ന പുകയും ഗന്ധവും ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തുകയും അതുവഴി ദൈവം ബലിവസ്തുവിനെ ആഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന പ്രാകൃതചിന്തയാണ് ദഹനബലിക്കു പിന്നിൽ.

മനുഷ്യമനസ്സ് കുറച്ചുകൂടി സംസ്കൃതമായപ്പോൾ നരബലി മൃഗബലിയിലേക്ക് വഴിമാറുകയുണ്ടായി. അബ്രഹാം ദൈവകൽപനയനുസരിച്ച് തന്റെ പുത്രൻ ഇസഹാക്കിനെ ബലിയർപ്പിക്കാൻ കൊണ്ടുപോയ പഴയനിയമസംഭവം പ്രശസ്തമാണല്ലോ. അവസാനനിമിഷം ദൈവം അതു തടയുകയും ബലിയർപ്പിക്കാൻ ആടിനെ അടുപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി.

അബ്രാഹത്തിന്റെ ഈ കൃത്യം ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തതയുടെയും വിധേയത്വത്തിന്റെയും ഉത്തമമാതൃകയായിട്ടാണ് വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുക. പക്ഷേ, ഇന്നത്തെ കാലത്തായിരുന്നുവെങ്കിൽ, വയോദ്യമത്തിന്റെപേരിൽ അബ്രഹാം അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട് ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. ദൈവം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടാണ് എന്നു സമാധാനം പറഞ്ഞുവെന്നിരിക്കട്ടെ; എങ്കിൽ, ദൈവത്തിനും നോട്ടീസയയ്ക്കാനേ ഇന്നത്തെ കോടതികൾ കല്പിക്കുകയുള്ളൂ.

ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ നരബലി നിന്നുപോയെങ്കിലും, ഇസ്രായേലിൽ മൃഗബലി ധാരാളമായുണ്ടായിരുന്നു.

രക്തബലികൾ മിക്കവാറും പാപപരിഹാരത്തിനുള്ളവയായിരുന്നു. ആരുടെ പാപപരിഹാരത്തിനാണോ മൃഗത്തെ ബലിയർപ്പിക്കുന്നത് എന്നതനുസരിച്ച് മൃഗങ്ങളുടെ തരത്തിനും വലുപ്പത്തിനും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു.

എങ്ങനെ കാളക്കുട്ടന്റെ കഴുത്തുരുത്ത് രക്തം ബലിപീഠത്തിൽ ഒഴിച്ചുമെഴുകണം എന്നൊക്കെയുള്ള ദൈവവിധികൾ പഴയനിയമത്തിൽ വായിക്കുമ്പോൾ അറപ്പ് തോന്നാത്തവർ ഇന്നുണ്ടാവില്ല.

രക്തബലികൾ മിക്കവാറും പാപപരിഹാരത്തിനുള്ളവയായിരുന്നു. ആരുടെ പാപപരിഹാരത്തിനാണോ മൃഗത്തെ ബലിയർപ്പിക്കുന്നത് എന്നതനുസരിച്ച് മൃഗങ്ങളുടെ തരത്തിനും വലുപ്പത്തിനും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന മൃഗത്തിന്റെ മാംസം മനുഷ്യർ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നതായും കാണുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സാഹചര്യത്തിലാണ് യേശു രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നത്. യഹൂദരുടെ ബലിയർപ്പണങ്ങൾ യേശു തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. ബലികളിൽ പ്രസാദിക്കുന്ന ഒരു ദൈവസങ്കല്പത്തെ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ട്, ദൈവത്തെ അവിടുന്ന് 'പിതാവ്' എന്ന് വിളിച്ചു. നമ്മൾ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണെന്നും, നമ്മുടെ മുടിനാരിഴകൾ പോലും അവിടുത്തെ ശ്രദ്ധയിലുണ്ടെന്നും, ബലിയൊന്നും ദൈവത്തിന് ആവശ്യമില്ലെന്നും, ബലിയെക്കാൾ പ്രധാനം കരുണയാണെന്നും അവിടുന്ന് പഠിപ്പിച്ചു.

പക്ഷേ മൂന്നുവർഷംകൊണ്ട് തന്റെ ശ്രോതാക്കളായിരുന്ന ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ മനസ്സിന് മാറ്റംവരുത്താൻ യേശുവിനു കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുവേണം അനുമാനിക്കാൻ. ദൈവത്തെ 'പിതാവ്' എന്ന് യേശു വിളിച്ചപ്പോൾ, ദൈവത്തെ

സംബന്ധിച്ച പഴയ ധാരണകളെ അവിടുന്ന് പൊളിച്ചെഴുതിയ തായല്ല കേൾവിക്കാർക്കു തോന്നിയത്. മറിച്ച്, ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയാണ് യേശുവിന്റെ പിതാവ് എന്നാണവർ മനസ്സിലാക്കിയത്.

വാസ്തവത്തിൽ, മൂന്നുവർഷത്തെ പരസ്യജീവിതമായപ്പോഴേക്കും യേശു കൊല്ലപ്പെട്ടത് ചരിത്രത്തിലെ വലിയൊരു ദുരന്തമായിട്ടുവേണം കണക്കാക്കാൻ. ബുദ്ധനെപ്പോലെ 80 വയസ്സുവരെയാകെ അവിടുന്ന് ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, നിരവധി വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിറയ്ക്കാൻ തക്കവണ്ണം വിസ്തൃതമായ പ്രബോധനങ്ങളും ഉദ്ബോധനങ്ങളും ജീവിതമാതൃകകളും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് ലഭിക്കുമായിരുന്നു.

യേശുവിനെ അവർ കൊലചെയ്തു. അങ്ങനെ യേശു തന്റെ നിലപാടുകളിൽനിന്നും പ്രബോധനങ്ങളിൽനിന്നും അണുവിട വ്യതിചലിക്കാതെ അവയെ തന്റെ രക്തംകൊണ്ട് കൈയൊപ്പിച്ച് ഉറപ്പിച്ചു. പക്ഷേ അവിടുത്തെ മരണത്തിനു ശേഷം ഒരു നൂറ്റാണ്ട് തികയുമുമ്പേ, യഹൂദമനസ്സുകൾ പുതിയ ഇസ്രായേൽ എന്നു പറഞ്ഞ് ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ അടിത്തറപാകിത്തുടങ്ങി. യേശുവിനെ കാണുകയോ ശ്രവിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത, പഠിപ്പും പാണ്ഡിത്യവുമുണ്ടായിരുന്ന, റോമൻ പൗരനായിരുന്ന പൗലോസാണ്, ശിഷ്യന്മാരെ നിഷ്പ്രഭരാക്കിക്കൊണ്ട് ക്രിസ്തുമതസ്ഥാപനത്തിന് പ്രധാന കാര്മികത്വം വഹിച്ചത്.

ഇപ്രകാരം യേശുവിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് നടന്ന ഒരു പുതിയ മതസ്ഥാപനത്തിന്റെ തീവ്രകാലഘട്ടത്തിലാണ്, പുതിയനിയമത്തിലെ യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ച പല വിവരണങ്ങളും രൂപപ്പെട്ടത് എന്ന് ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാർ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ യേശുവിന്റെ മരണം ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ മാത്രമല്ല, മറ്റു മതവിശ്വാസികളുടെയും ചിന്താശീലത്തിനനുസൃതം ഒരു രക്തബലിയായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടു. മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹംമൂലം അവിടുന്ന് രക്തംചിന്തിലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ പാപത്തിന് പരിഹാരംചെയ്തു.

കുർബാനയിലെ പ്രകൃത്യവും സാമ്പത്തികത്തട്ടിപ്പും ഒക്കെക്കൊണ്ടാണ്, അന്ധവിശ്വാസചാരങ്ങൾക്കെതിരെ ഒരു നിയമം വന്നാൽ അത് കുർബാനയാചരണത്തിനും ബാധകമാക്കേണ്ടതാണ് എന്നു പറയേണ്ടിവരുന്നത്.

രക്തബലിയല്ല ഒരു ബലിയും വേണ്ട എന്നു പഠിപ്പിച്ച യേശുവിന്റെ രക്തം ബലിരക്തമാക്കിയപ്പോൾ, ഇസ്രായേൽക്കാരായിരുന്ന പുതുക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വേരുകൾക്ക് അത് കുറച്ചൊന്നുമല്ല, വളമായിത്തീർന്നത്.

എന്ന്! ബലിചെയ്യപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടാണ് യേശു എന്ന്! അവിടുത്തെ തിരുരക്തംകൊണ്ട് നമ്മുടെ പാപങ്ങളുടെ കറകൾ കഴുകിക്കളഞ്ഞു എന്ന്!

രക്തബലിയല്ല ഒരു ബലിയും വേണ്ട എന്നു പഠിപ്പിച്ച യേശുവിന്റെ രക്തം ബലിരക്തമാക്കിയപ്പോൾ, ഇസ്രായേൽക്കാരായിരുന്ന പുതുക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വേരുകൾക്ക് അത് കുറച്ചൊന്നുമല്ല, വളമായിത്തീർന്നത്. അങ്ങനെ യേശുവിന്റെ രക്തംചിന്തിയുള്ള കുരിശുമരണം ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ പാപപരിഹാരത്തിനായി സ്വയം അർപ്പിച്ച നരബലിയായി തുടർന്നിങ്ങോട്ട് വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു.

പിന്നീട് നാം കാണുന്നത്, യേശുവിന്റെ അന്ത്യഅത്താഴവും കുരിശുമരണവും തമ്മിൽ സന്ധിക്കുന്നതാണ്. ഈ രണ്ടു സംഭവങ്ങളിലും ശരീരവും രക്തവും ഉണ്ടല്ലോ. അന്ത്യ അത്താഴ നേരത്ത് യേശു അപ്പമെടുത്ത്, “ഇത് എന്റെ ശരീരമാകുന്നു” എന്നും, വീഞ്ഞു നിറച്ചിരുന്ന കാസാ എടുത്ത്, “ഇത് എന്റെ രക്തമാകുന്നു” എന്നും പറഞ്ഞ് ഭക്ഷിക്കുവാനും പാനംചെയ്യുവാനും ശിഷ്യർക്കു നൽകി. തന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി അപ്രകാരം ചെയ്യണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആദിമസഭയിൽ ക്രൈസ്തവസമൂഹം വീടുകളിൽ ഒത്തുചേർന്ന് ഇപ്രകാരം യേശുവിന്റെ ഓർമ്മ ആചരിച്ചുവന്നി

ഇനി എന്നാവുമോ ക്രിസ്തുസഭ 'ശരീരം ഭക്ഷിക്കുക, രക്തം കുടിക്കുക' എന്ന പ്രാകൃതാചാരത്തിൽനിന്ന് മോചിതയായി യേശുവിന്റെ ഓർമ്മ ആചരിക്കുന്ന കുടിച്ചേരലിലേക്ക് തിരിച്ചുവരിക എന്നതാണ് ഇന്നത്തെ പ്രസക്തമായ ചോദ്യം. യേശുവിന്റെ ഓർമ്മ ആചരിക്കുക എന്നുപറയുമ്പോൾ സമഗ്രമായ യേശുവിനെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതായത്, അവിടുത്തെ ദർശനങ്ങളും പ്രബോധനങ്ങളും പ്രവൃത്തി മാതൃകകളുംചേർന്ന സമഗ്രമായ യേശു. ഈ ഓർമ്മ ആചരിക്കലിലൂടെ വേണം, പടിപടിയായി നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളും ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പ്രചോദിതമാകുവാൻ. അല്ലാതെ, യേശുവിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടോ ചോരകുടിച്ചതുകൊണ്ടോ അവിടുത്തെ സ്വഭാവഗുണം ആർക്കും ലഭിക്കുകയില്ല.

രുന്നൂ. ഈ ആചരണങ്ങളിലൊന്നും അപ്പം യേശുവിന്റെ ശരീരമാക്കുവാനും വീഞ്ഞ് യേശുവിന്റെ രക്തമാക്കുവാനും, മാജിക്കിനെ കുട്ടുപിടിച്ച്, കുദാശാവാചനങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതിനുവേണ്ടി കൈവയ്പ്പുവഴി പ്രത്യേക ശക്തി നിവേശിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത പുരോഹിതരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഞാനൊരു അശ്ത്താര ബാലനായിരുന്നപ്പോൾ, വികാരിയച്ചൻ കുർബാനസമയത്ത് കുദാശാവാചനങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുന്നത് എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. ഓസ്തി കൈയിലെടുത്ത് അശ്ത്താരയിൽ രണ്ടു കൈമുട്ടുകളും ഊന്നി വായ ഓസ്തിയോടടുപ്പിച്ച് സർവ്വശക്തിയോടുകൂടി “ഹാനാവു ഗേർ പശർ” എന്നുചുരിക്കുന്നത് എന്റെ കാതുകളിൽ ഇപ്പോഴും മുഴങ്ങുന്നുണ്ട്.

ലത്തീനിൽ ഇത്, “ഹിക്ക് എസ്ത്ത് കോർപ്പസ് മേവും” എന്നാണ്. “ഇത് എന്റെ ശരീരമാകുന്നു” എന്നർത്ഥമുള്ള ഈ ലത്തീൻ വാക്കുകളിൽനിന്നാണ്, “ഹോക്കൂസ് പോക്കൂസ്” എന്ന മാജിക്കിന്റെ മന്ത്രം രൂപപ്പെട്ടത് എന്ന് പലർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടായിരിക്കും. മാജിക്കിന്റെയും മാന്ത്രികതയുടെയും പരിവേഷം ഒഴിച്ചുനിർത്താനായി ഞാൻ കുർബാന അർപ്പിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, പലപ്പോഴും വിശ്വാസികളോട് എന്നോടൊപ്പം കുദാശാവാചനങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുമായിരുന്നു. അവർ ഭക്തിപൂർവ്വം ഉച്ചത്തിൽ അപ്രകാരം ചെയ്തിരുന്നത് എന്റെ പൗരോഹിത്യജീവിതത്തിലെ മാഞ്ഞുപോകാത്ത ഓർമ്മകളിലൊന്നായി ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു.

കുർബാന ഇന്ന് ബലിയർപ്പണമായാണ് ഏറെയും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുക. യേശുവിന്റെ ശരീരവും രക്തവും അശ്ത്താരയിൽ ബലിയായി അർപ്പിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഭാഗമായി യേശുവിന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കാനും രക്തം പാനം

ചെയ്യാനും വിശ്വാസികൾക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ചെറുപ്പംമുതൽ കേട്ടുശീലിച്ചതുകൊണ്ടും, ചിന്താശക്തിയെ പൂർണ്ണമായും തളർത്തിയിടുന്നതുകൊണ്ടുമാകാം, യേശുവിന്റെ ചോരകുടിക്കുന്നതിലെയും ശരീരം ഭക്ഷിക്കുന്നതിലെയും പ്രാകൃതത്വം ആർക്കും ഒട്ടും തോന്നാത്തത്.

അങ്ങനെ ശരിക്കും നരബലിയാണ്, മാർപാപ്പാമുതൽ ഇങ്ങു താഴെയുള്ള സാധാരണ വൈദികർവരെ ദിവസവും കുർബാനയിലൂടെ ആവർത്തിക്കുന്നത് എന്ന വസ്തുത ക്രൈസ്തവ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന് നിഷേധിക്കാനാവുമോ? “ചോര കുടിക്കുക”, “ശരീരം ഭക്ഷിക്കുക” എന്നതൊക്കെ പ്രതീകാത്മകമായ ഭാഷണമാണെന്ന് വാദിച്ചേക്കാം. അപ്പോഴുള്ള ചോദ്യം, മനംപിരട്ടുന്ന പ്രതീകങ്ങൾ നമുക്ക് ഇനിയും ഒഴിവാക്കിക്കൂടെ എന്നാണ്. പക്ഷേ ഔദ്യോഗിക ദൈവശാസ്ത്രം രക്ത-ശരീരങ്ങളുടെ പ്രതീകാത്മകത ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കുകയില്ല. സത്താമാറ്റമാണ് ഇവിടെ ഔദ്യോഗിക പ്രബോധനം. അതായത്, വൈദികൻ കുദാശാവാചനങ്ങളുച്ചരിക്കുമ്പോൾ അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും സത്ത (substance) അപ്രത്യക്ഷമായിട്ട് ആ സ്ഥാനത്ത് യേശുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെയും രക്തത്തിന്റെയും സത്ത പ്രവേശിക്കുന്നു! അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും സത്ത എങ്ങോട്ടു പോയിമറയുന്നുവെന്നു ചോദിക്കരുത്. തന്നെയുമല്ല, ലോകത്താകമാനം കുർബാന ചൊല്ലുന്ന വൈദികർ ഉച്ചരിക്കുന്ന കുദാശാവാചനങ്ങളാകാത്തത്, അപ്പത്തിലും വീഞ്ഞിലും കയറിപ്പറ്റാൻ യേശു കാത്തുനിൽക്കുന്നു എന്ന് സങ്കല്പിക്കുക വളരെ വിചിത്രവുമാണ്.

ഇനി എന്നാവുമോ ക്രിസ്തുസഭ 'ശരീരം ഭക്ഷിക്കുക, രക്തം കുടിക്കുക' എന്ന പ്രാകൃതാചാരത്തിൽനിന്ന് മോചിതയായി യേശുവിന്റെ ഓർമ്മ ആചരിക്കുന്ന കുടിച്ചേരലിലേക്ക് തിരിച്ചുവരിക എന്നതാണ് ഇന്നത്തെ പ്രസക്തമായ ചോദ്യം. യേശുവിന്റെ ഓർമ്മ ആചരിക്കുക എന്നുപറയുമ്പോൾ സമഗ്രമായ യേശുവിനെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതായത്, അവിടുത്തെ ദർശനങ്ങളും പ്രബോധനങ്ങളും പ്രവൃത്തി മാതൃകകളുംചേർന്ന സമഗ്രമായ യേശു. ഈ ഓർമ്മ ആചരിക്കലിലൂടെ വേണം, പടിപടിയായി നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളും ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പ്രചോദിതമാകുവാൻ. അല്ലാതെ, യേശുവിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടോ ചോരകുടിച്ചതുകൊണ്ടോ അവിടുത്തെ സ്വഭാവഗുണം ആർക്കും ലഭിക്കുകയില്ല.

'കുർബാനപ്പണം' എന്ന പേരിൽ കോടികൾ മറിയുന്ന വമ്പൻ ബിസിനസ്സുകൂടിയാണ് കുർബാന ചൊല്ലൽ. ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്ത് യാതനയനുഭവിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് യാതനയുടെ നാളുകൾ കുറയ്ക്കുന്നതിനും, സ്വർഗ്ഗപ്രവേശനം ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിനും കുർബാനയർപ്പണം ഉതകുമെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ, മരിച്ചുപോയ തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി കുർബാന ചൊല്ലാൻ വൈദികർക്ക് പണം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായം സാമ്പത്തികത്തട്ടിപ്പും ചൂഷണവുമാണെന്ന് കുർബാനയിലെ പ്രാകൃതത്വവും സാമ്പത്തികത്തട്ടിപ്പും ഒക്കെക്കൊണ്ടാണ്, അന്ധവിശ്വാസാചാരങ്ങൾക്കെതിരെ ഒരു നിയമം വന്നാൽ അത് കുർബാനയാചരണത്തിനും ബാധകമാക്കേണ്ടതാണ് എന്നു പറയേണ്ടിവരുന്നത്.

ഭരണകൂടമാത്രമാണിതിന് ഉത്തരവാദി

ജിം തോമസ് കണ്ടാരപ്പള്ളിൽ (USA),
ഫോൺ: 001 2089969311 9946010343

ആദ്യഭർത്താവ് വാഴില്ല; മരിക്കും, എന്ന് ഗ്രീഷ്മയോട് പറഞ്ഞത് ഭരണകൂടമാണ്. കൃപാ സനപത്രത്തിൽ കിടന്നു റങ്ങിയാൽ കുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ടാവുമെന്ന് ഗ്രീഷ്മയോട് പറഞ്ഞത് ഭരണകൂടമാണ്. കൃപാസനപത്രത്തിൽ ഉടമ്പടി ചെയ്താൽ പഠിക്കാതെയും പരീക്ഷ പാസ്സാകുമെന്ന് ഗ്രീഷ്മയോട് പറഞ്ഞത് ഭരണകൂടമാണ്.

മേൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സകലമാന വിഡ്ഢിത്തങ്ങളും സ്റ്റേറ്റിന്റെ അറിവോടും ആശീർവാദത്തോടുംകൂടി ഒരു യുവതയുടെ തലയിൽ കാലങ്ങളായി അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെടുന്നത്!

പരിണിതഫലമോ? നല്ല ഭർത്താവിനെ കിട്ടാൻ ഗ്രീഷ്മ മനുഷ്യരെ കൊല്ലും; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാൻ ഫിറോസ്

വട്ടായി വെഞ്ചരിച്ച മണ്ണിട്ടാൽ തെങ്ങു നിറയെ തേങ്ങാ ഉണ്ടാകും എന്ന് ഗ്രീഷ്മയോട് പറഞ്ഞത് ഭരണകൂടമാണ്; അമൃതാനന്ദമയിയുടെ മുന്നിൽ പോയിരുന്ന് ജല്പനങ്ങൾ കേട്ട് കെട്ടിപ്പിടിച്ചാൽ, നന്മയും ഐശ്വര്യവും വരുമെന്ന് ഗ്രീഷ്മയോട് പറഞ്ഞത് ഭരണകൂടമാണ്; അമ്പലത്തിനു മുന്നിൽ തേങ്ങാ ഉടച്ചാൽ മുന്നിലുള്ള കളിമൺ പ്രതിമ പിഎസ്സി പരീക്ഷ ജയിപ്പിക്കും എന്ന് ഗ്രീഷ്മയോട് പറഞ്ഞത് ഭരണകൂടമാണ്; പരിസ്ഥിതിക്ക് ദോഷമാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും നടുറോഡിൽ അടുപ്പുകുട്ടി പുകപടലം സൃഷ്ടിച്ചു പൊങ്കാലയിട്ടാൽ ഏതോ ദേവിയുടെ കടാക്ഷം വർഷം മുഴുവൻ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഗ്രീഷ്മയോട് പറഞ്ഞത് ഭരണകൂടമാണ്; ഉസ്താദ് തുപ്പിയ വെള്ളം കുടിച്ചാൽ സകല ദോഷങ്ങളും മാറും എന്ന് ഗ്രീഷ്മയോട് പറഞ്ഞത് ഭരണകൂടമാണ്; ഉസ്താദിന്റെ മുന്നിലുള്ള മുടിയിൽ തൊട്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ സ്വർഗം പുൽകാമെന്ന് ഗ്രീഷ്മയോട് പറഞ്ഞത് ഭരണകൂടമാണ്; സബ്സിഡി കൊടുത്തു മക്കയിൽ പോയി മൂക്കിയിട്ടാൽ ജീവിതം പൂർണ്ണമായി എന്ന് ഗ്രീഷ്മയോട് പറഞ്ഞതും ഭരണകൂടമാണ്.....

ഭരണകൂടങ്ങൾ ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ ഗ്രീഷ്മയെ ഇതൊക്കെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു; പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഇവിടെ, ഗ്രീഷ്മ ഒരു പ്രതീകമാത്രമാണ്. ഉണ്ടായകാലം മുതൽ പതിനെട്ടു വയസ്സാകുന്നതുവരെ ഒരു കുട്ടിയുടെ പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്വം സ്റ്റേറ്റിന് ആണ്; മാതാപിതാക്കൾ വെറും കാവൽക്കാരമാത്രമാണ്. ഒരു കുട്ടി പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ അവർക്ക് അല്ലെങ്കിൽ അവന് ബൗദ്ധിക വിജ്ഞാനം പകർന്നു കൊടുക്കുകയെന്നത് സ്റ്റേറ്റിന്റെ കടമയാണ്; ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. അതിനുപകരമാണ്,

ഇസ്‌മായിൽ ബോംബ് വച്ച് മനുഷ്യരെ കൊല്ലും; വിശുദ്ധ പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന റോബിന്റെയും കൊക്കന്റെയും അടുത്തേക്ക് മാതാപിതാക്കൾ കുഞ്ഞുങ്ങളെ അയയ്ക്കും...

ഈ മാനസികാവസ്ഥയിലേക്ക് ഗ്രീഷ്മയും ഭഗവൽസിംഗും മൊക്കെ എങ്ങനെ എത്തിച്ചേർന്നു എന്നാണു നാം ഉറക്കെ ചിന്തിക്കേണ്ടത്...

ഒന്ന് ചോദിച്ചോടെ? സ്വന്തം കുഞ്ഞിന്റെ സ്കൂൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ റേറ്റിങ്ങും അധ്യാപകരുടെ പ്രവൃത്തിപരിചയവും സ്കൂളിന്റെ നിലവാരവുമൊക്കെ അരിച്ചുപെറുക്കുന്ന നിങ്ങൾ ഒരിക്കലേങ്കിലും, സബ്ഡേ സ്കൂളിൽ അല്ലെങ്കിൽ മദ്രസയിൽ എന്ത് പഠിപ്പിക്കുന്നു എന്ന് ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ആർ പഠിപ്പിക്കുന്നുവെന്നോ അവരുടെ യോഗ്യതയെന്തെന്നോ നോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസമാണെങ്കിലും, മൂന്നു-നാല് വയസ്സുമുതൽ പതിനേഴു വയസ്സുവരെ നിങ്ങൾക്കുപോലും അറിയാത്ത കാര്യങ്ങളാണ് ആരൊക്കെയോ മതപഠനം എന്നപേരിൽ അവരുടെ തലച്ചോറിൽ കുത്തിനിറയ്ക്കുന്നത്.

ഇതിനു അറുതിവരുത്തേണ്ടത് ഭരണകൂടമാണ്. മതവിശ്വാസങ്ങളുടെപേരിൽ ക്രിമിനലുകളെ സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുകയെന്ന പ്രവൃത്തിയാണ് സ്റ്റേറ്റ് ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനറുതി വരണം; വന്നേ തീരൂ. വെറുമൊരു അസാധാരണ സനിവാരണ ബില്ലിൽത്തീരുന്ന കാര്യമല്ലിത്. അതുകൊണ്ട് മേലെ, ഇതൊരു ക്യാൻസർ ആണ്.

ഭരണകൂടം ഉണരണം; ഉണർന്നേ പറ്റൂ... നിങ്ങളെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ ഷാരോണിന്റെയും പരമയുടെയും റോസിലിയുടെയും നരബലികൾ പോരേ, ഭരണകൂട ദൈവങ്ങളേ...? പ്രസാദിച്ചാലും...!

വിശുദ്ധമായ അനുസരണനിരസം

(ക്രൈ. 27 - ലെ സത്യദീപത്തിൽ വന്ന ലേഖനം)

എം.ജെ. തോമസ് എസ്. ജെ

അസ്വരായിരിക്കുക, മുകരായിരിക്കുക ആർക്കും ഭുഷണമല്ല. അത് ബുദ്ധിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും തന്ന ദൈവത്തെ അവഹേളിക്കലാണ്.

സഭാധികാരികൾ കൂടെക്കൂടെ അനുസരണയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ വലിയൊരു പ്രശ്നം അനുസരണമില്ലായ്മയാണെന്നും പറയുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ എന്താണ് അനുസരണയെന്ന് വ്യക്തമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. Audire, 'കേൾക്കുക' എന്ന ലത്തീൻ പദത്തിൽ നിന്നുമാണ് obedience (അനുസരണം) എന്ന പദം വരുന്നത്. സംസ്കാരമുള്ളവർ ആരെയും കേൾക്കും, പ്രത്യേകിച്ചും ദൈവത്തെയും സാധാരണക്കാരായ ദൈവമക്കളെയും. 'ഇസ്രായേലേ കേൾക്കുക' എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ കൂടെക്കൂടെയുള്ള അഭ്യർത്ഥനയാണ്. 'ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ' എന്ന് യേശുവും. ദൈവം പറയുന്നതു കേട്ട്, അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതാണല്ലോ മതപരമായ ജീവിതം. ഇതിന് ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണവും മാതൃകയും യേശുതന്നെ.

സമൂഹത്തോടു മാത്രമല്ല, വ്യക്തികളോടും ദൈവം സംസാരിക്കുന്നതായി ബൈബിൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

ഓരോരുത്തരും ദൈവത്തിന് വിലപ്പെട്ടവരും ബഹുമാന്യരായ മകനോ മകളോ ആണ്. നേരിട്ടും എഴുതപ്പെട്ട വചനത്തിലൂടെയും അനുഭവങ്ങളിലൂടെയും, പ്രത്യേകിച്ചു പ്രവാചകന്മാരിലൂടെയും ദൈവം സംസാരിക്കുന്നു.

ദൈവത്തെയാണ് എല്ലാവരും ശ്രവിക്കേണ്ടത്, അനുസരിക്കേണ്ടത്. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽപോലുള്ള ഔദ്യോഗിക കൂട്ടായ്മയുടെ രേഖകൾക്ക് പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഇതൊന്നും പരിഗണിക്കാതെ, എവിടെയോ ഉടലെടുത്ത ചില രീതികൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും വ്യക്തിപരമായ ഇഷ്ടങ്ങൾക്കും അമിത പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതും അതൊക്കെ അടിച്ചേല്പിക്കുന്നതുമാണ് പ്രശ്നം.

പൂർണ്ണ യഹൂദനായിരുന്ന യേശു ജെറുസലേം ദേവാലയത്തിലെ ബലികളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് വ്യക്തമാണ്. 'ബലിയല്ല, കരുണയാണ്' താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് യേശുവും പ്രവാചകന്മാരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (മത്താ. 9: 12, 12: 7; ഹോസി. 6: 6). എന്നാലും യേശുവിനെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ സാത്താൻ ബൈബിൾ ഉദ്ധരിച്ചതുപോലെ, അനുസരണയെപ്പറ്റി 1 സാമു. 15: 12 പറയുന്നത് ഇന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നത് അനുചിതവും അപ്രസക്തവുമാണ്. ഇത് ഒരു 'egot' പ്രശ്നമാത്രം.

KCRM പ്രതിമാസ പരിപാടി-ഡിസംബർ

പൊതുചർച്ചയും വാർഷിക പൊതുയോഗവും

2022 ഡിസംബർ 17 ശനിയാഴ്ച ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് രണ്ടുമണിമുതൽ പാലാ ടോംസ് ചേംബർ ഹാളിൽ

2.00 - 4.30 : പൊതുചർച്ച

അധ്യക്ഷൻ: കെ ജോർജ്ജ് ജോസഫ് (ചെയർമാൻ)

വിഷയം : **ആളിക്കത്തുന്ന അന്ധവിശ്വാസം**

ചർച്ചയിൽ എല്ലാവർക്കും പങ്കെടുക്കാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് വിഷയം പഠിച്ചു തയ്യാറായി വരണമെന്ന് എല്ലാവരോടും സ്നേഹപൂർവ്വം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു!

4.30 - 5.30: വാർഷിക പൊതുയോഗം

അധ്യക്ഷൻ: കെ ജോർജ്ജ് ജോസഫ് (ചെയർമാൻ)

അജണ്ട: 1.സ്വാഗതം 2. അധ്യക്ഷ പ്രസംഗം 3. റിപ്പോർട്ട് അവതരണം-സെക്രട്ടറി 4. കണക്ക് അവതരണം -ട്രഷറർ 5. അധ്യക്ഷൻ അനുവദിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ 6. കൃതജ്ഞത -ജോ. സെക്രട്ടറി

ചർച്ചാപരിപാടിയിലേക്കും വാർഷിക പൊതുയോഗത്തിലേക്കും എല്ലാ അംഗങ്ങളെയും സവിനയം ക്ഷണിക്കുന്നു.

ആന്റോ മാങ്കുട്ടം (സെക്രട്ടറി), ഫോൺ: 9447136392

രാജാക്കന്മാരുടെയും രാജകുമാരന്മാരുടെയും (princes of the church എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചാലും) കാലം പണ്ടേ കഴിഞ്ഞു. നല്ല മനുഷ്യർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ജനായത്തരീതിയാണ് - ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങളുടെ ഭരണം. എല്ലാവരും തുല്യരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി, പരസ്പരം ആദരിക്കുന്ന സംസ്കാരം. ആരും പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 'അഭിഷിക്ത'രല്ല. സമൂഹം ചിലരെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്, 'അധികാരം' കൊടുക്കുന്നത് സമൂഹത്തെ സേവിക്കാനാണ്, ഭരിക്കാനല്ല. ഒന്നാമൻ ദാസനായിരിക്കണമെന്ന് (മത്താ. 23:11) യേശുവിന് നിർബന്ധമാണ്. വ്യക്തിപരമായ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ അടിച്ചേല്പിക്കുകയല്ല, അധികാര ബോധത്തിൽ നിന്ന് കല്പിക്കുകയല്ല, സംഭാഷണ (dialogue) അതിലേർപ്പെടുകയാണ് ഉചിതം.

ആദിമസഭ ഒരു കൂട്ടായ്മയായിരുന്നു. മനോഹരമായ ഈ സംസ്കാരം തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരാനാണ് Synodality-യിലൂടെ ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇതിനെ എതിർക്കുന്നവരും അവഗണിക്കുന്നവരും ഉണ്ടെന്നുള്ളത് ദുഃഖസത്യം.

കത്തോലിക്കാസഭയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള അധികാരത്തിന്റെ ദുരുപയോഗം ഏറെയാണ്. ഒന്നു രണ്ടെണ്ണം എടുത്തു പറയട്ടെ: ഭൂഗോളം സൂര്യനും ചന്ദ്രനും കറങ്ങുകയാണ് എന്ന് ഗലീലിയോ കണ്ടുപിടിച്ചത് ഔദ്യോഗികസഭ അംഗീകരിച്ചില്ല. തെറ്റാണെന്ന് വിധിച്ചു. ഗലീലിയോയെ നിശ്ശബ്ദനാക്കി. ശിക്ഷ സഹിക്കേണ്ടിവന്നെങ്കിലും ഗലീലിയോ മനസ്സു മാറ്റിയില്ല. അധികാരികളെ അനുസരിച്ച് സഭയോടു രമ്യപ്പെടാൻ സുഹൃത്തുക്കൾ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ ഗലീലിയോ പറഞ്ഞു: എനിക്കു തെറ്റുപറ്റി എന്നു ഞാൻ പറയാം. പക്ഷേ, ഞാൻ എന്തു പറയുന്നു എന്നതല്ല കാര്യം. ഭൂമി ഇപ്പോഴും കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്."

ദൈവശാസ്ത്രം പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന De Lubae എന്ന ഈശോസഭാ വൈദികന്റെ ചില പരാമർശങ്ങൾ തെറ്റാണെന്ന് വിധിച്ചു ഔദ്യോഗികസഭ അദ്ദേഹത്തെ നിശ്ശബ്ദനാക്കി. പഠിപ്പിക്കാനും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനും അനുവദിച്ചില്ല. സഭയെ അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം ഏകാന്തതയിൽ ജീവിച്ചു. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനുള്ള ഒരുക്കമായപ്പോൾ De Lubae-ന്റെ കഴമ്പു മനസ്സിലാക്കിയ ചില സഭാപിതാക്കന്മാർ അവരുടെ ദൈവശാസ്ത്ര പ്രഭാഷണവായിരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലയേറിയ പങ്കാളിത്തത്തെ ആദരിച്ച്, പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തെ കർദ്ദിനാളാക്കി ബഹുമാനിച്ചു.

അന്ധമായ അനുസരണത്തിന്റെ അനേകം ദുരന്തങ്ങളിൽ ചിലത് ഓർക്കാം. ഹിറ്റ്ലറെയും സ്റ്റാലിനെയും അനുസരിച്ചു തുകൊണ്ട് എത്രയോ ലക്ഷങ്ങൾ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു, കൊല്ലപ്പെട്ടു. കുരിശുയുദ്ധങ്ങളുടെ കാര്യം മറക്കുന്നില്ല.

ചില ഗുരുക്കന്മാർ അന്ധമായ അനുസരണത്തെ പ്രശംസിക്കാറുണ്ട്. അന്ധരായിരിക്കുക, മുകരായിരിക്കുക ആർക്കും ഭുഷണമല്ല. അത് ബുദ്ധിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും തന്നെ ദൈവത്തെ അവഹേളിക്കുന്നതുമാണ്.

ഈശോസഭയിലെ അനുസരണയെപ്പറ്റി പല കെട്ടുകഥകളുമുണ്ട്. പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ, ഈശോസഭാധികാരികൾ അന്ധരല്ല, അംഗങ്ങൾ മുകരമല്ല. പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഓരോരുത്തരെയും വ്യക്തിപരമായി അറിയേണ്ടതുണ്ട്; അംഗങ്ങൾ സുതാര്യരായിരിക്കേണ്ടതും. പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഓരോരുത്തരു

മായി ഓരോ വർഷവും സമയമെടുത്ത് സംഭാഷണത്തിലേർപ്പെടുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവും അഭിരുചിയും മനുസരിച്ചാണ് മിഷൻ കൊടുക്കുന്നത്. കൂടുതൽ സംഭാഷണത്തിനുള്ള (dialogue) വാതിൽ എപ്പോഴും തുറന്നതുമാണ്.

ഒരു അധികാരിക്ക് കല്പിക്കേണ്ടതായി വന്നാൽ അത് ഉചിതമായ വിവേചനത്തിനു (discernment) ശേഷമായിരിക്കണം. അനുസരണം വിശുദ്ധമാണെന്നു പറയുന്നവരിയെ, വിശുദ്ധമായ അനുസരണനിരസവും ഉണ്ടെന്ന്. ഗാന്ധിജി ബ്രിട്ടീഷ് അധികാരികളെ പൂർണ്ണമായി അനുസരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മഹാത്മാവാകുമായിരുന്നില്ല; ഇന്ത്യ സ്വതന്ത്രവും. മരണംവരെ അനുസരിച്ചവനായി യേശുവിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നവരോർക്കണം, സ്വന്തം മതാധികാരികൾക്ക് യേശു മരണംവരെ അനുസരിക്കാത്ത ധർമ്മിയും മറ്റുള്ളവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവനുമായിരുന്നുവെന്ന്. യേശുവിനെയും ഗാന്ധിജിയെയും മദർ തെരേസയെയും പുകഴ്ത്തുന്നവർ ഈ മഹാത്മാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വ പൂർണ്ണവും ദൗത്യബോധത്തോടെയുള്ള അനുസരണനിരസവും എടുത്തുപറയണം. ആവശ്യപ്പെടുന്നതും വിലക്കുന്നതും അനുസരിക്കുന്നതും വിവേചനപൂർവ്വമായിരിക്കണം. ദൈവത്തെയാണ്, നല്ല മനസ്സാക്ഷിയെയാണ് എല്ലാവരും അനുസരിക്കേണ്ടത് എന്ന് വി. പത്രോസ് പറഞ്ഞതോർക്കുക (പത്രോ. 4: 19, 5: 29).

ബുദ്ധിയുള്ളവർ സ്വന്തമായി ചിന്തിക്കും. യേശു മാതാപിതാക്കളെ വിട്ട് (ലൂക്കാ. 2: 43) ദേവാലയത്തിൽ തങ്ങി, ഗുരുക്കന്മാർ പറയുന്നതു കേൾക്കുകയും അവരോടു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തത് ഓർക്കുക. നിലവിലുള്ളതിനെ പരിശോധിക്കുന്നത്, ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് വളർച്ചയ്ക്ക് ആവശ്യമാണ്. മാറ്റങ്ങളില്ലാതെ വളർച്ചയില്ല. പലരും യാദ്ര്തികമായി പഴയത് ആവർത്തിക്കുന്നതിൽ തൃപ്തരാണ്. ചിന്തിക്കാത്തവരും ഭാവനാശൂന്യരും മാറ്റങ്ങളുടെ ആവശ്യവും സാധ്യതകളും അറിയുന്നില്ല. മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ വൈചാല്യം വേണം, കാരണം എതിർപ്പുകളെ നേരിടേണ്ടിവരും. വലിയ വില കൊടുക്കേണ്ടിവരും. അലസരും സ്വാർത്ഥരും ഭീരുക്കളും ഇതിനു തയ്യാറല്ല. യേശുവിന്റെയും ഗാന്ധിജിയുടെയും ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായുടെയും അനുഭവം ഓർക്കുക. ഇങ്ങനെയുള്ളവരാണ് മനുഷ്യരാശിയുടെ ഉപകാരികൾ. ഇവരിലൂടെയാണ് നന്മയും വളർച്ചയും ഉണ്ടാകുന്നത്.

നമ്മളെല്ലാവരും സഹോദരങ്ങളാണ്, കുടുംബാംഗങ്ങളാണ്. ദൈവമാണ് എല്ലാവരുടെയും പിതാവ്. യേശുവാണ് എല്ലാവരുടെയും ഗുരുവും നാഥനും മാതൃകയും. ആരും ഗുരുസ്ഥാനമോ നേതൃസ്ഥാനമോ പിതൃസ്ഥാനമോ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതില്ല (മത്താ. 23: 8-10). 'ഞാനാണ് ശരി, ഞാൻ തീരുമാനിക്കും. അത് അനുസരിക്കണം' എന്നു പറയുന്നത് അഹങ്കാരമാണ്, ദാർഷ്ട്യമാണ്, മറ്റുള്ളവരോടുള്ള പൂച്ഛമാണ്. സ്നേഹവും കരുണയും ശുശ്രൂഷയുമാണ് യേശു എല്ലാവരിൽനിന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. 'നിങ്ങൾ പിതാവിനെപ്പോലെ കരുണയുള്ളവരായിരിക്കുവിൻ' (ലൂക്കാ. 6: 36) എന്നാണല്ലോ യേശുവിന്റെ കല്പന. വി. ലൂക്കായുടെ പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം പിതാവിനെപ്പോലെ കരുണയുള്ളവരായിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ്. പിതാവിനെപ്പോലെ കരുണയുള്ളവരായിരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹവും തീരുമാനവും പ്രയത്നവുമാണ് ക്രിസ്തീയജീവിതം. ഇതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല വിശുദ്ധി. ●

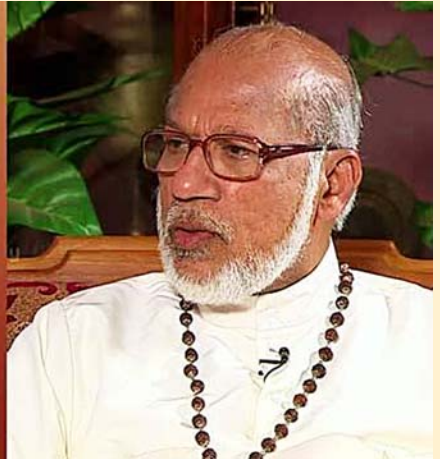
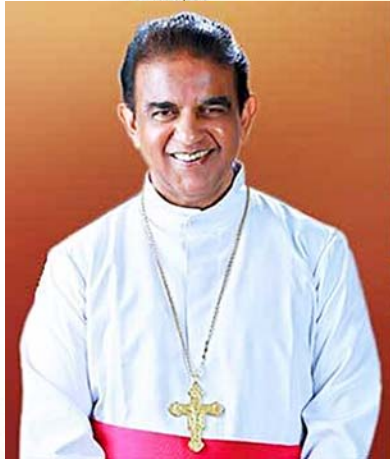

സഭയുടെ മുഖം!

ജോസഫ് മുപ്പള്ളി

ഫോൺ: 9495875338

‘അനുരഞ്ജിതരായിത്തീർന്നിടാം’ എന്ന് പാടിയാൽ മതി, അങ്ങനെയൊരു സാധനം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ഇവർക്ക് ഒരു നിർബന്ധവുമില്ല.

അടുത്തകാലത്ത് ഞാൻ രണ്ടു ഭീകരരെ പരിചയപ്പെട്ടു. ഇരുവരും ചേർന്ന് ഒരു കൊച്ചുപ്രദേശത്തെ സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിക്കുന്നവരെ മുഴുവൻ സഹായിക്കുന്നു. ഇരുവരും നല്ല ശുദ്ധ കത്തോലിക്കരായിരുന്നു!

എന്റെ അനുഭവജീവിതത്തിൽ വേറെ ഇനം കത്തോലിക്കരെയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ധാരാളം മനോഹരപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നു. സഹായം സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരുവനോടും തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു പറയാറില്ല. പ്രാർത്ഥിക്കാം എന്നെഴുതിയാൽ മറുപടിയും പറയില്ല. ഈ വിഭാഗം ഇന്നു ധാരാളമായി കാണപ്പെടുന്നു.

മൂന്നാമതൊരു വിഭാഗമുണ്ട് പള്ളിയിൽ പോകുന്നു, വരുന്നു - അതവരുടെ നിത്യചര്യയുടെ ഒരു ഭാഗമായി മാത്രം കാണുന്നു. വിശ്വാസം ഉണ്ടായെന്ന് ചോദിച്ചാൽ, ഇല്ല! നിരവധി ചെറുപ്പക്കാർ കുടുംബപ്രാർത്ഥന ഒഴിവാക്കുന്നു, ഞായറാഴ്ചകളിൽ കുർബാനകാണൽ ഒഴിവാക്കുന്നു....

നാലാമതൊരു വിഭാഗമുണ്ട് - മുഴുവിശ്വാസികൾ. ഇവരാകട്ടെ, പല ഗ്രൂപ്പുകളിലായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. പോട്ട, മെത്രാൻ, ശാലോം, കൃപാസനം, വട്ടായി, കുട്ടായി എന്നിങ്ങനെ... ഈ വിശ്വാസിഗ്രൂപ്പുകളിലുള്ള പ്രത്യേകതയെന്താണെന്നുവെച്ചാൽ, അവരുടെ ക്ഷമ അപാരമാണെന്നു

താണ്. വിശ്വാസമെന്നാൽ അന്ധതയ്ക്കും അപ്പൂറമാണ്. നിത്യതയിൽ തീയ്യം വിറകുമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാലും ഇക്കൂട്ടർക്ക് ഒരു സംശയവുമില്ല. ‘അനുരഞ്ജിതരായിത്തീർന്നിടാം’ എന്ന് പാടിയാൽ മതി, അങ്ങനെയൊരു സാധനം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ഇവർക്ക് ഒരു നിർബന്ധവുമില്ല. കണക്കില്ലാതെ കാശുണ്ടാക്കിയ ഒരു വിഭാഗമുണ്ട്, ശാലോം. പുറത്തൊരു കണക്കൻ നോക്കിയാൽ നാലുപേരിയുമെന്നതിനാൽ... ഒതുങ്ങി കഴിയുന്നു. ആർക്കും ആരെയും നിയന്ത്രിക്കാനുമാവുന്നില്ല. പരി. ആത്മാവ് പഴയതുപോലെ ഇറങ്ങിവരുന്നുമില്ല!

ഈ മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടാക്കിവെച്ച പ്രശ്നങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും, വിവരമുള്ള ആരോടെങ്കിലും ചർച്ച ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ തീരുമായിരുന്നതാണ്. ചിക്കാഗോയിലെ കത്തീഡ്രൽ പള്ളി ഉദാഹരണം. ഓരോ കല്ലും ആശീർവദിക്കാൻ ഒരു മെത്രാൻവീതം ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാം പണികഴിഞ്ഞപ്പോൾ വന്ന മഴയത്ത്, ഒരു നില മുഴുവൻ വെള്ളത്തിൽ! എല്ലാ വർഷവും വെള്ളം കയറുന്ന ഇടമാണിതെന്ന് പരി. ആത്മാവ് അവരോട് പറഞ്ഞില്ല. ആസ്ത്രേലിയായിലും, റോമിലും മെത്രാന്മാരെ പരി. ആത്മാവ് പറ്റിച്ചു. ഒരിടത്ത് പള്ളിക്കു വാങ്ങിച്ചതും ഒരിടത്ത് പ്രൊക്കുറായ്ക്കു വാങ്ങിച്ചതും ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ കെട്ടിടം പണിയാൻ സാധിക്കുന്നിടങ്ങളല്ലെന്ന് അവരിറങ്ങിയിരുന്നു. പരി. ആത്മാവ് സഹായിക്കുമെന്ന് കരുതി കുറെ ഹൈ പ്രൊഫൈൽ ഉപദേശകരുടെ പിന്നാലെ കർദ്ദിനാൾ പോയി, സർവ്വ കേസുകളും പൊളിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ കർദ്ദിനാൾ മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയുടെ മുമ്പിൽപ്പോയി നിൽക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഒരു ഷോയും കൂടി കണ്ടേക്കാം, സുപ്രീം കോടതിയിൽ! അതിന്റെ വിധി വരുമ്പോഴേക്കും ആളിനെ പരി. ആത്മാവ്

മുഖം നഷ്ടപ്പെട്ട സത്യജ്വാല

ജോസഫ് കാലായിൽ (KCRM, തൊടുപുഴ) ഫോൺ: 9447663433

മുഖക്കുറിയില്ലാത്ത, മുഖം നഷ്ടപ്പെട്ട, ജ്വാല മങ്ങിയ നവംബർ ലക്കം സത്യജ്വാല എത്തിലുണർത്തിയ ചില ചിന്തകളാണ് ഈ കുറുപ്പിനാധാരം.

ഏതൊരു മാസികയുടെയും താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ നാം ആദ്യം കാണുന്നത് മുഖക്കുറിയാതായിരിക്കും. എന്നാൽ നവംബർ ലക്കം സത്യജ്വാലയുടെ ആദ്യപേജിൽ മുഖക്കുറിക്കുപകരം, 'അകത്തേക്ക് വരാം' എന്ന തലവാചകത്തോടെ, ഉള്ളടക്കത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചെറുകുറിപ്പുകളാണ് എഡിറ്ററുടേതായി കണ്ടത്. അത് അധികപ്പറ്റും അനുചിതവുമാണെന്ന് വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നു. നാളിതുവരെ ആ താളുകളിൽ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്, കാലികപ്രാധാന്യമുള്ളതും പ്രസക്തവും സഭാസംബന്ധവുമായ ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിജ്ഞാനപ്രദവും ആശയ സമ്പുഷ്ടവും ചിന്തോദ്ദീപകവുമായ എഡിറ്റോറിയലുകളായിരുന്നു. അതില്ലാതെപോയ നവംബർ ലക്കം അപരിഹാര്യമായ 'നവംബറിന്റെ നഷ്ടമായി' ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നു. മുഖക്കുറി അനിവാര്യമാണെന്ന അനുവാചകമതം

തുടർന്നുള്ള മാസങ്ങളിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

സത്യജ്വാലയുടെ ചില ലക്കങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം വേണ്ടത്ര നിലവാരം പുലർത്തുന്നില്ല എന്ന വിമർശനം കേട്ടില്ല എന്നു നടിക്കുവാൻ നമുക്കാവില്ല. ചില ലേഖനങ്ങളിലെ ആശയങ്ങൾ ചർച്ചിതചർവണങ്ങളാണ്. പുതിയ എഴുത്തുകാരെയും പുതിയ ആശയങ്ങളെയും കണ്ടെത്താൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. സിസ്റ്റർ ലൂസിയുടെ പോരാട്ടങ്ങളെ സർവ്വാത്മനാ അംഗീകരിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയും കർത്തവ്യവുമാണ് എന്ന വസ്തുത മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ പറയട്ടെ, നവംബർ ലക്കം സത്യജ്വാലയിൽ അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് വിഷയദാരിദ്ര്യം കൊണ്ടായിരിക്കാം എന്ന് ചിലരെങ്കിലും ചിന്തിക്കാനിടയുണ്ട്.

ഈടുറ്റ മുഖക്കുറി, പുതുമയുള്ള രചനകൾ - ഇവ സത്യജ്വാലപോലുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്ക് അനിവാര്യമാണ് എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കട്ടെ!

കൊണ്ടുപോകുമായിരിക്കണം. അതായിരിക്കണം ഉപദേശകർ ലക്ഷ്യമിട്ടത്.

അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ ദ്വാരം തുറന്നിട്ടിരുന്നെങ്കിൽ കർദ്ദിനാളിന്റെപേരിൽ ഒരു കേസുപോലും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. അഹമ്മദാബാദിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ രമ്യമായി പരിഹരിക്കാൻ എത്ര അവസരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു? അനുരഞ്ജനത്തിനു സഭക്കാരിരങ്ങിയാലും ഫലം തീർത്തു പറയാനാവില്ല. അമേരിക്കയിൽ ഒരു പെണ്ണുകേസ് ഒത്തുതീർക്കാൻ ഒരു വൈദികനെ വിട്ടു. അവരുടെ ഒരു വാചകം മധ്യസ്ഥനിഷ്പെട്ടില്ല; താൻ കൊണ്ടുപോയി കേസ് കൊടുക്കാൻ പറഞ്ഞു. ബഹു മില്യനുകളാണ് നഷ്ടപരിഹാരം കൊടുക്കേണ്ടി വന്നത്. ജോഹയിട്ട ഒരാളെ താണെന്നു വിളിക്കാൻ വിശ്വാസി ആര്? ആ ചോദ്യമാണ് താഴെത്തു മെത്രാൻ ഇക്കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച്ച ചർച്ചയ്ക്കു ചെന്ന വിശ്വാസികളോട് അരമനയിൽ വെച്ച് ചോദിച്ചത്. ഒരു കാര്യംകൂടി പറഞ്ഞു, ഒരു കൗൺസിലും ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ല!

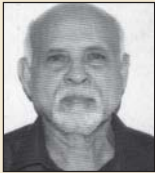
ഈ നിലപാടാണ് സഭയെ നശിപ്പിച്ചത്. ഇതിൽ നിന്നുടനെയെങ്ങും മോചനവുമില്ല. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയിൽ തൂക്കുഴിയച്ചൻ പണിയിപ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങളാണ് അണക്കര ധ്യാനകേന്ദ്രത്തിലുള്ളത്. ഉപയോഗിക്കാൻ കൊടുത്തു, ഉടൻതന്നെ അതരമനയുടേതാണെന്നു മെത്രാൻ! കേസായി, ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കാൻ കോടതി വിധിച്ചു. തൂക്കുഴിയച്ചൻ അതരമനയ്ക്കു കൊടുക്കാനുദ്ദേശിച്ചുതന്നെ പണിതതായിരുന്നു. മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അരമനയ്ക്ക് എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം ഒന്ന് ചിരിച്ചുകാണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ തീരുമായിരുന്ന പ്രശ്നം!

ജോഹക്കാരുടെമുന്നിൽ ഓച്ഛാനിച്ചു നിൽക്കുന്നവൻ 'നിന്നെപ്പിന്നെ കണ്ടോളാം' എന്ന് മനസ്സിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് മടങ്ങുന്നത്. സഭയ്ക്കു കനത്ത മാനഹാനി ഉണ്ടാക്കിയ ഇത്തരം ഒരു നൂറു വാശിക്കേസെങ്കിലും പറയാൻ എനിക്കുണ്ട്. ഒല്ലൂരെ വെടിക്കെട്ട് കേസും കുറവിലങ്ങാട്ടെ മരിച്ചടക്കു കേസും, തൊടുപുഴയിലെ പ്രൊഫ. ജോസഫ് കേസും എന്തിനധികം, സിസ്റ്റർ ലൂസിക്കേസ് ഇത്ര ചൂടു പിടിക്കാനും കാരണം, വെറും വാശിയാണ്. അവർക്കൊന്നും പോയില്ല. പോയത്, വിശ്വാസിസമൂഹത്തിനാണ്. നമ്മുടെ ഫ്രാങ്കോക്കേസിൽ ഒരൊറ്റ ആവശ്യമേ ഇരയായ കന്യാസ്ത്രീക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ - മേലിൽ ആരെയും ഉപദ്രവിക്കരുത്.

സിസ്റ്റർ ലൂസിയെ തുറിച്ചുനോക്കുന്ന ഒരു കന്യാസ്ത്രീയുടെ ചിത്രം നവംബർ ലക്കം സത്യജ്വാലയിലുണ്ട്. വിശ്വാസജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു മണവാട്ടിയുടെ ആ മുഖം കാണേണ്ടതുതന്നെ!

പ്രൊഫസർ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ

മലയാളത്തിന്റെ മണ്ണെണ്ണ മാർട്ടിൻ ലൂതർ!

ജോർജ് നെടുവേലിൽ USA,
(ട്രഷറർ, KCRM നോർത്ത് അമേരിക്ക)
ഫോൺ: (001) 6464670445

(ഈ ഡിസംബർ 28-ന് പുലിക്കുന്നേൽ സാർ നമ്മോടു വിടപറഞ്ഞിട്ട് 5 വർഷം തികയുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ അനുസ്മരിച്ചു രണ്ട് ലേഖനങ്ങൾ ഈ ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.)

പുലിക്കുന്നേൽ സാർ നമ്മോടു വിടപറഞ്ഞിട്ട് ഈ ഡിസം.28-ന് അഞ്ചു വർഷം തികയുകയാണ്. മലയാളമണ്ണിൽ പതിഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽപ്പാടുകൾ ഇന്നും മായാതെ നിൽക്കുന്നു. ആ കാൽപ്പാടുകളെ പിന്തുടരുന്നവരുടെ എണ്ണം അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. കേരള കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളും പുലിക്കുന്നേലിനെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ സ്മരണയെ ഉത്തരോത്തരം ദീപ്തമാക്കുന്നു. വഞ്ചീസ് ക്വയറിൽ കണ്ടതാണ്; മാർ ആലഞ്ചേരിയുടെ ഭൂമിയിട പാടിനെതിരെ ഉയർന്ന വൈദികരുടെ/സഭാംഗങ്ങളുടെ പ്രതികരണം കാണിച്ചതാണ്. നായിക്കൻപറമ്പിലൂടെ അഞ്ചാം പ്രമാണം കാറ്റിൽ പറത്തിക്കൊണ്ട് സിസ്റ്റർ അഭയയെ തേജോവധം ചെയ്ത് ഉറഞ്ഞുതുളളിയതിനെതിരെ ജനം പ്രതികരിച്ചപ്പോൾ കണ്ടതാണ്. പാലാ മെത്രാന്റെയും തറയിൽ മെത്രാന്റെയും മറ്റു ചില മെത്രാന്മാരുടെയും തറപ്പണികൾക്കെതിരെ ജനസ്വരം ഉയർന്നപ്പോൾ കണ്ടതും മറ്റൊന്നുമല്ല!

നാലു പതിറ്റാണ്ടുകാലത്തെ പുലിക്കുന്നേലിന്റെ പ്രയത്നം, വേർപാടിനു തൊട്ടുപിന്നാലെ സഫലമാകുന്നതുകണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവ് ആനന്ദിക്കുന്നുണ്ടാവും!

അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന് പ്രചോദനം പകർന്ന മാർട്ടിൻ ലൂതറിനെപ്പറ്റിയുമുള്ള ചില പൊതുവായ ധാരണകൾ ഇത്തരൂണത്തിൽ പങ്കുവയ്ക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്താവുകയില്ലല്ലോ. ശ്രീ. പുലിക്കുന്നേലിനെ ഞാൻ പരിചയപ്പെടുന്നത് 1990-നുശേഷമാണ്. അതിനു മുമ്പു ദശകങ്ങൾക്കു മുൻപുതന്നെ, 1960-ൽ എസ്.ബി. കോളേജിൽ ബിരുദപഠന കാലത്ത്, മാർട്ടിൻ ലൂതറിനെപ്പറ്റി പഠിക്കാനിടയായി.

ചങ്ങനാശ്ശേരി ഗീഥാ ആർട്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ പ്രശസ്ത നടൻകൂടിയായ പ്രൊഫസ്സർ ഡി. വർഗീസായിരുന്നു ചരിത്രാധ്യാപകൻ. ചരിത്ര ക്ലാസുകളിൽ, നാടക സംഭാഷണശൈലിയിൽ അദ്ദേഹം മാർട്ടിൻ ലൂതറിനെ അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ലൂതറിനെപ്പറ്റി കൂടുതലറിയാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായി. കൂടുതൽ അറിവുകൾ സമ്പാദിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് ശ്രീ. പുലിക്കുന്നേലിനെ പരിചയപ്പെടുന്നതും പഠിക്കുന്നതും മനസ്സിലാക്കുന്നതും.

നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ വ്യത്യാസത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന രണ്ടു ധിഷണാശാലികളായിരുന്നു മാർട്ടിൻ ലൂതറും പുലിക്കുന്നേലും. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും സാംസ്കാരികമായും കാലികമായും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ സാഹചര്യത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവർ. എന്നിരുന്നാലും ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി, അതിശക്തരായ എതിരാളികൾക്കെതിരായി, പടവെട്ടാൻ ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവച്ച ധൈര്യശാലികൾ.

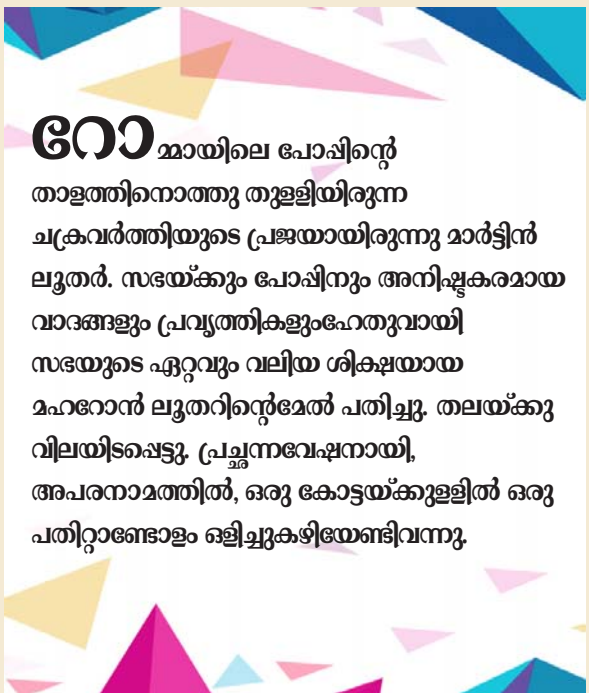
മാർട്ടിൻ ലൂതർ (1483-1546).

റോമായിലെ പോപ്പിന്റെ താളത്തിനൊത്തു തുള്ളിയിരുന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രജയായിരുന്നു മാർട്ടിൻ ലൂതർ. സഭയ്ക്കും പോപ്പിനും അനിഷ്ടകരമായ വാദങ്ങളും പ്രവൃത്തികളുംഹേതുവായി സഭയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷയായ മഹറോൻ ലൂതറിന്റെമേൽ പതിച്ചു. തലയ്ക്കു വിലയിടപ്പെട്ടു. പ്രച്ഛന്നവേഷനായി, അപരനാമത്തിൽ, ഒരു കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരു പതിറ്റാണ്ടോളം ഒളിച്ചുകഴിയേണ്ടിവന്നു. പതിനാറാം ശതകത്തിൽ യൂറോപ്പിൽ അതിശക്തമായി പരിലസിച്ചിരുന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ചില അധർമ്മികപ്രവൃത്തികൾക്കും അഴിമതികൾക്കും അധികാര മുഷ്ക്കിനുമെതിരെയാണ് സഭയിലെ സന്ന്യാസപുരോഹിതനായിരുന്ന മാർട്ടിൻ ലൂതറിന്റെ

ധാർമികരോഷം ആഞ്ഞടിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഇളക്കിവിട്ട കൊടുങ്കാറ്റിൽ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പല യൂറോപ്യൻ നെടുംതുണുക്കളും തകർന്നുവീണു. പത്രോസിന്റെ പാറ രണ്ടായി പിളർന്നു. നാശകീഴ്ത്തിയ ശക്തികൾക്കെതിരെ പങ്കില്ലായിരുന്നു. സഭയിലെ സന്ന്യാസപുരോഹിതനായ മാർട്ടിൻ ലൂതറായിരുന്നു, ദൈവജനം ഏറെ നാളായി ആഗ്രഹിച്ച ആ വിശുദ്ധ കർമ്മത്തിന്റെ കാർമ്മികൻ.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കൊച്ചു കേരളത്തിലെ അതിശക്തമായ കത്തോലിക്കാ നേതൃത്വത്തിന്റെ കൊള്ളരുതായ്മകൾക്കും അഴിമതികൾക്കും അധികാരശർവിനുമെതിരെ ഒറ്റയാൾ പട്ടാളമായി പടപൊരുതിയ വ്യക്തിത്വമാണ് പ്രൊഫസ്സർ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ. ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽത്തന്നെ രണ്ടുപേർക്കും തമ്മിൽ പല സാമ്യങ്ങളും ദർശിക്കാനാവും. ലൂതറും പുലിക്കുന്നേലും മഹാ ധൈര്യശാലികളായിരുന്നു. അവർ ഏറ്റുമുട്ടിയത് അധർമ്മികതയും അതിക്രൂരതയും അതിശക്തിയും അധികാരഭ്രാന്തയും അലയടിച്ചുനിന്ന ആഗോള കത്തോലിക്കാസഭയോടായിരുന്നു. അവരുടെ ധൈര്യം അവർക്ക് തുണയായി വർത്തിച്ചു.

ജർമ്മനിയിലെ പ്രശസ്തമായ വിറ്റൻബർഗ് സർവകലാശാലയിലെ ദൈവശാസ്ത്ര പ്രൊഫസ്സറായിരുന്ന മാർട്ടിൻ ലൂതർ കത്തോലിക്കാ സന്ന്യാസവൈദികനായിരുന്നു. നന്നേ

റോ മായിലെ പോപ്പിന്റെ താളത്തിനൊത്തു തുള്ളിയിരുന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രജയായിരുന്നു മാർട്ടിൻ ലൂതർ. സഭയ്ക്കും പോപ്പിനും അനിഷ്ടകരമായ വാദങ്ങളും പ്രവൃത്തികളുംഹേതുവായി സഭയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷയായ മഹറോൻ ലൂതറിന്റെമേൽ പതിച്ചു. തലയ്ക്കു വിലയിടപ്പെട്ടു. പ്രച്ഛന്നവേഷനായി, അപരനാമത്തിൽ, ഒരു കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരു പതിറ്റാണ്ടോളം ഒളിച്ചുകഴിഞ്ഞുവന്നു.

ചെറുപ്പം, അഗാധപണ്ഡിതൻ, വാഗ്മി, നലം തികഞ്ഞ എഴുത്തുകാരൻ, സ്വതന്ത്രചിന്തകൻ, എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി കറകളഞ്ഞ ദൈവഭക്തൻ - അതായിരുന്നു മാർട്ടിൻ ലൂതർ.

കത്തോലിക്കാ സഭാസ്ഥാപനമായ കോഴിക്കോട് ദേവഗിരി കോളേജിലെ സാമ്പത്തികശാസ്ത്ര പ്രൊഫസ്സറായിരുന്നു ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ. മാർട്ടിൻ ലൂതറിൽ തിളങ്ങിനിന്നിരുന്ന ഗുണവിശേഷങ്ങളെല്ലാം ഒന്നുപോലെ ഒത്തിണങ്ങിയ വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. സഭയിലെ ചില അധർമ്മികതകൾക്കെതിരെ പോരാടുവാൻ ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവച്ചവരായിരുന്നു ഇരുവരും.

കേരളകത്തോലിക്കാസഭാംഗങ്ങൾക്ക് ഇന്നും മനസ്സിലാകാത്ത ഒരു രഹസ്യമുണ്ട്! സഭാശത്രുവെന്നും സഭാദ്രോഹിയെന്നും സാത്താന്റെ സഹചാരിയെന്നും കത്തോലിക്കാ മെത്രാന്മാർ ചാപ്പകുത്തിയ പുലിക്കുന്നേലിനെ എന്തുകൊണ്ട് മഹറോൻ ചൊല്ലിയില്ല? തടിക്കു കേടുവരുത്താൻ പള്ളി ഗുണ്ടകൾക്ക് എന്തുകൊണ്ടു ക്വട്ടേഷൻ കൊടുത്തില്ല! ഓശാന മൗണ്ടിലെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ, കറങ്ങുന്ന കസേരയിൽ, ആപൽശങ്കയെന്നു ഇരിപ്പുറപ്പിച്ച് കേരളകത്തോലിക്കാ മെത്രാന്മാരെ വട്ടത്തിലാക്കുകയും വിറളി പിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ലഘുലേഖകളും ലേഖനങ്ങളും അദ്ദേഹം നിരന്തരം വിരചിച്ച് പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഓശാന മാസികയുടെ ചില മുഖലേഖനങ്ങൾ മെത്രാന്മാർക്കുമേൽ ഇടിച്ചേൽപ്പിച്ചിരുന്നു. ഓശാന മൗണ്ടിലും ഇതര വേദികളിലും നടത്തിയ ചർച്ചകളിൽ സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെ അധികാരശർവിനെയും അപചയങ്ങളെയും അദ്ദേഹം ശക്തമായ ഭാഷയിൽ, മുമ്പാകെ വാക്കുകളിൽ കുത്തിയുയർത്തിക്കാണിച്ചിരുന്നു.

കത്തോലിക്കാ മാതാക്കൾ നാലിനുമപ്പുറമായി കുട്ടികളെ പ്രസവിച്ചാൽ, ആ കുട്ടികളുടെ സംരക്ഷണം സഭ ഏറ്റെടുക്കുമെന്ന് ചില മെത്രാന്മാർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. സഭയുടെ പരിപാലനയിൽ പരിലസിക്കാൻ പോകുന്ന കുട്ടികളെ 'പള്ളിക്കുട്ടന്മാർ' എന്നാണ് ശ്രീ. പുലിക്കുന്നേൽ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ആത്മീയകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഉത്സാഹിച്ച പുരോഹിതന്മാരാണ് 'മരമത്തച്ചന്മാർ.' സഭാംഗങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിൽ താൽപര്യം കാണിക്കാതെ കുമ്പസാരവും കുർബ്ബാനയും 'ഒപ്പീരു'മായി നടക്കുന്ന പുരോഹിത വേഷധാരികൾ അദ്ദേഹത്തിന് 'കുദാശ തൊഴിലാളി'കളാണ്. ആനക്കാര്യത്തിനും ചേനക്കാര്യത്തിനും ആട്ടിൻപറ്റങ്ങൾക്ക്, ആടിന്റെ ഗന്ധമില്ലാത്ത അജപാലകർ എഴുതുന്ന ചവറെഴുത്തിനെ, അദ്ദേഹം 'ആടുലേഖന'മെന്ന് ആക്ഷേപിച്ചു.

സഭയെ നവീകരിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രഥമധർമ്മമായി ഇരുവരും കണ്ടത് ദൈവജനത്തെ ബോധവൽക്കരിക്കുക എന്നതിനെയാണ്. ബൈബിളിനെപ്പറ്റി കാര്യമായ വിവരമില്ലാത്ത പുരോഹിതർ നൽകിയിരുന്ന തെറ്റായ വിവരങ്ങളായിരുന്നു യൂറോപ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഗ്രഹിച്ചുവെച്ചിരുന്നത്. ജർമ്മൻ ഭാഷയിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ലൂതർ, ബൈബിൾ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ എത്തിച്ചു. പതിറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ്, ബൈബിൾ പാരായണം കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കർക്ക് നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. അതിനെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് ശുദ്ധമലയാളത്തിൽ രചിച്ച 'ഓശാന ബൈബിൾ' കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്ക് സഭാംഗങ്ങൾക്കു സമ്മാനിക്കാൻ പുലിക്കുന്നേൽ മുൻകൈയെടുത്തു. ചൂടപ്പംപോലെ ജനങ്ങൾ അതു സ്വീകരിച്ചു.

സഭയുടെ വികലമായ അധികാരശ്രേണി വളംകൊടുത്തു വളർത്തിയ പുരോഹിതന്മാരുടെ തമ്പുരാൻ സംസ്കാരം ദൈവജനത്തിന്റെമേൽ നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾക്ക് കൃത്രിമകയറാൻ അവർക്കു പ്രേരണ നൽകുന്നു. മാമ്മോദീസാമുതൽ മരിച്ചുകൂവരെ അവരുടെ പിത്തലാട്ടം സഭാംഗങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഇമ്മാതിരി ധർമ്മസങ്കടങ്ങളിൽ മുന്നോട്ടുവന്ന് ജനപിന്തുണയോടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിൽ ശ്രീ. പുലിക്കുന്നേൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

നാക്കുകൊണ്ടു കുമ്പാള ഉടുപ്പിക്കുന്നതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല ലൂതറും പുലിക്കുന്നേലും. പുരോഹിത

സമ്പന്നരിൽ സമ്പന്നൻ - ശ്രീ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ !

മരണമില്ലാത്ത ഓർമ്മകളുടെ 5 വർഷം

റോസമ്മ എബ്രഹാം

(ലൈബ്രറിയൻ, ഓശാന മൗണ്ട്), ഫോൺ: 9645636499

മനുഷ്യരുടെ പൊതുവെയുള്ള ഒരു ബലഹീനത, അവന്റെ ജീവിതത്തിലെ ദുഃഖങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും നിരാശകളും മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ച് മനസ്സ് ആവലാതി നിറഞ്ഞതാക്കുക എന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ നല്ലത് ചിന്തിക്കാനും പറയാനും പ്രവർത്തിക്കാനും മനസ്സിൽ ഇടമില്ലാതാകുന്നു. പക്ഷേ ശ്രീ. ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ വേറിട്ട ഒരു വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു. പല ആരോപണങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളും വ്യക്തിഹത്യയും അദ്ദേഹത്തിന് നേരിടേണ്ടി വന്നപ്പോഴും അതൊന്നും അദ്ദേഹത്തെ തളർത്തിയില്ല; പകരം, നല്ലത് ചെയ്യാനായി കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവെയ്ക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

ആ ജീവിതത്തിന്റെ അവശേഷിക്കുന്ന പ്രതിഫലനമാണ് ഇന്ന് ഓശാന മൗണ്ട് . അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനപ്രവൃത്തികൾക്കും കർമ്മമേഖലയ്ക്കുമായി തിരഞ്ഞെടുത്ത് രൂപപ്പെടുത്തിയ ഈ കൊച്ചു പ്രദേശം ഇന്ന് പലവിധ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ പര്യാപ്തമായ കർമ്മഭൂമിയായി നിലനിൽക്കുമ്പോൾ, ഇതിന്റെ ശില്പി ആരാണ് കൊച്ചു കുട്ടികൾവരെ കൗതുകത്തോടെ അന്വേഷിക്കാറുണ്ട്. പല സമ്മേളനങ്ങൾക്കും പഠനസെമിനാറുകൾക്കും മറ്റു പല സംരംഭങ്ങൾക്കും ഓശാന മൗണ്ട് എന്ന ഈ കൊച്ചു സ്ഥലവും അതിലെ സൗകര്യങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്, ശ്രീ. ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ എന്തായിരുന്നു. ആരായിരുന്നു എന്ന്. ട്രസ്റ്റായി രൂപംകൊടുത്ത ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ നയിക്കുന്നതിൽ സഹായിക്കാൻ ട്രസ്റ്റംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, എല്ലാം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയും കഴിവും അറിവും മനസ്സിന്റെ നന്മയുമായിരുന്നു. നന്മപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ നാല്പത് വർഷംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം രൂപപ്പെടുത്തിയ ഓശാന മൗണ്ട് എന്ന കർമ്മഭൂമി വരുന്തലമുറകൾക്കുവേണ്ടി കാത്തു

ന്മാർ അവിവാഹിതരായിരിക്കണമെന്നുള്ള സഭാനിയമത്തോടുള്ള എതിർപ്പ് ലൂതർ പ്രകടിപ്പിച്ചത് ഒരു പൂർവകന്യാ സ്ത്രീയെ വിവാഹംചെയ്തുകൊണ്ടായിരുന്നു. പള്ളി സെമിത്തേരിയിൽ കബറടങ്ങുന്നതിനെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയിരുന്ന പുലിക്കുന്നേൽ തന്റെ സഹധർമ്മിണിയുടെയും തന്റെയും ശവദാഹം സ്വന്തം പുരയിടത്തിലാക്കി മാതൃക കാണിച്ചു.

ശത്രുവിനെ സ്നേഹിക്കണമെന്നുള്ള യേശുദേവന്റെ പ്രബോധനം കേരളത്തിലെ മെത്രാന്മാരെ ഹഠാദാകർഷിച്ചതുകൊണ്ടോ, സഭാദ്രോഹികളെ ഭൂമിക്കുമുകളിൽ വസിക്കാൻ അനുവദിച്ചുകൂടുന്ന മതദ്രോഹ വിചാരണക്കോടതികളുടെ ക്രൂരതയിൽ മനസ്സുമാടുത്തതുമൂലമോ, സാത്താനുമായി സൗഹൃദം പുലർത്തുന്നതിൽ അപാകതയില്ലെന്നു

മലയാളം ബൈബിൾ പ്രോജക്ട് ചർച്ചാസഹവാസം ഭാഷാ പണ്ഡിതർക്കൊപ്പം

സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത വളരെ വ്യക്തമാണല്ലോ.

അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഒരു സമ്പന്നനായി ജീവിച്ചില്ല. കോടിക്കണക്കിന് രൂപ വിദേശത്തുനിന്ന് കിട്ടുമ്പോഴും, വെറുമൊരു വെള്ളമുണ്ടും ചെറു ഷർട്ടും ധരിച്ച് സാധാരണ ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ഒരു സാധാരണക്കാരനായാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആർക്കും അത്ര വിശ്വാസം വരില്ല. പക്ഷേ ഒരു കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം വളരെ വളരെ സമ്പന്നനായിരുന്നു. കൈകാര്യംചെയ്യാൻ കോടിക്കണക്കിന് രൂപ ലഭിച്ചപ്പോഴും, സ്വന്തമായോ മക്കൾക്കും കുടുംബത്തിനുംവേണ്ടിയോ അതിലൊരു ചില്ലിക്കാശുപോലും അദ്ദേഹം വകമാറ്റുകയോ ധർമ്മത്തിനായി സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. അതിലുപരിയായ ഒരു സമ്പന്നനായാണ് അദ്ദേഹം ജീവിതത്തിൽ നേടിയത്. കോടികൾ

സിനഡിൽ തീരുമാനമുണ്ടായതുകൊണ്ടോ; കാരണം എന്തായാലും, ശ്രീ. പുലിക്കുന്നേൽ സർവതന്ത്രസ്വതന്ത്രനായി നാലു പതിറ്റാണ്ടു കാലത്തോളം കേരളത്തിലെ മുതലവായൻ തൊപ്പിക്കാർക്കു തല ചൊരിച്ചിലും പല്ലുകടിയും പിറുപിറുപ്പും മനഃസാക്ഷിക്കുത്തും സമ്മാനിച്ചു കടന്നുപോയി.

പുലിക്കുന്നേലിന്റെ മരണവാർത്ത കേട്ട നിമിഷം, സാത്താന്റെ സഹചാരിയുടെ മൃതശരീരത്തിനടുത്തേക്ക് ഓടിയെത്തുവാനുള്ള ധൈര്യം ചില മെത്രാന്മാർക്കെങ്കിലും ഉണ്ടായതായി കാണപ്പെട്ടു.

പുലിക്കുന്നേലിന്റെ മറ്റൊരു മുഖവുമായി അടുത്ത ഡിസംബറിൽ പരിചയം പുതുക്കാമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു!

ഓശാനമൗണ്ട്
ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേലിന്റെ ഓർമ്മകൾ ഇവിടെ തുടിച്ചു നിൽക്കുന്നു

അ

ദ്വേഹം ഒരിക്കലും ഒരു സമ്പന്നനായി ജീവിച്ചില്ല. കോടിക്കണക്കിന് രൂപ വിദേശത്തുനിന്ന് കിട്ടുമ്പോഴും, വെറുമൊരു വെള്ളമുണ്ടും വെർഷർട്ടും ധരിച്ച് സാധാരണ ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ഒരു സാധാരണക്കാരനായാണ് അദ്വേഹം ജീവിച്ചത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആർക്കും അത്ര വിശ്വാസം വരില്ല. പക്ഷേ ഒരു കാര്യത്തിൽ അദ്വേഹം വളരെ വളരെ

സമ്പന്നനായിരുന്നു. കൈകാര്യംചെയ്യാൻ കോടിക്കണക്കിന് രൂപ ലഭിച്ചപ്പോഴും, സ്വന്തമായോ മക്കൾക്കും കുടുംബത്തിനുംവേണ്ടിയോ അതിലൊരു ചില്ലിക്കാശുപോലും അദ്വേഹം വകമാറ്റുകയോ ധൂർത്തടിക്കുകയോ സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കുകയോ ചെയ്തില്ല.

ണിന് രൂപയുടെ നന്മപ്രവൃത്തികൾ ഏതാണ്ട് നാല് ദശാബ്ദത്തോളം ചെയ്ത സമ്പന്നൻ! അന്ത്യരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ലഭിച്ചതെല്ലാം അവർക്കുതന്നെ കൊടുക്കാൻ സാധിച്ചു എന്ന ചാരിതാർത്ഥ്യമായിരുന്നു അദ്വേഹത്തിന്റെ സമ്പത്ത്.

അതിസമ്പന്നനായിരുന്ന അദ്വേഹത്തിന്റെ ഭൗതികശരീരം നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞെങ്കിലും, നന്മപ്രവൃത്തികളുടെ സമ്പന്നതയിൽ അടിയുറച്ച മഹത്തായ ഒരു പ്രദേശമായി ഓശാന മൗണ്ട് ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽ ഡോക്ടർ ആകാനായിരുന്നു അദ്വേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും, ഒരു ഡോക്ടറുടെ സേവനത്തിന്റെ പതിന്മടങ്ങ് സേവനം ലോകത്തിനു നല്കാനായിരുന്നു അദ്വേഹത്തിന്റെ വിധി. അപ്പോൾ, ഈ ഓശാന മൗണ്ടിന്റെ കെട്ടുറപ്പും അടിസ്ഥാനവും ഈ നന്മ പ്രവർത്തികൾതന്നെ!

പാവപ്പെട്ടവരുടെയും വേദനയനുഭവിക്കുന്നവരുടെയും ക്യാൻസർ രോഗികളുടെയും ചെറുപ്പത്തിലേ പ്രമേഹംബാധിച്ച് ജീവിതത്തിനും മരുന്നിനും ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവരുടെയും സമൂഹത്തിലെ അവശവിഭാഗങ്ങളുടെയും അത്താണിയിായിരുന്നു, മരണംവരെ ശ്രീ. ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ. സേവനപ്രവൃത്തികൾക്കൊണ്ട് അടിത്തറയിട്ട് പടുത്തുയർത്തിയ ഓശാന മൗണ്ട് ഇന്ന് അത്രയ്ക്ക് ശക്തമല്ലെങ്കിലും, കരുതലിന്റെയും കാര്യബുദ്ധിയിന്റെയും, ഒപ്പം അദ്വേഹത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും ആദരവിന്റെയും പ്രതീകമായി അതിനും തുടർന്നുപോകുന്നു വെ ന്നത് ആശ്വാസകരംതന്നെ.

എത്രയോ ആയിരം മനുഷ്യരുടെ ജീവിതമാണ് അദ്വേഹംമൂലം കരുപ്പിടിക്കപ്പെട്ടത്! അദ്വേഹത്തോടൊപ്പം

ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ വളരെ ചുരുക്കംപേർമാത്രമേ ഇന്ന് ഓശാന മൗണ്ടിലുള്ളൂ. ഓരോരോ സാഹചര്യത്തിൽപ്പെട്ട് ഇവിടം വിട്ടുപോകേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഓരോരുത്തരും ഗർഭഭരണത്തോടെയാണ് പോകുന്നത്. അത്രയ്ക്ക് ആത്മബന്ധമാണ് സാറിനോടും ഓശാന മൗണ്ടിനോടും ഓരോരുത്തർക്കുമുണ്ടായിരുന്നത്. വളരെ പരിമിതമായ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നുവന്ന അവരൊക്കെ അദ്വേഹം പടുത്തുയർത്തിയ ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ജീവിതം കരുപ്പിടിപ്പിച്ചവരായിരുന്നു. ഈ അടുത്തയിടെ, ഇവിടെനിന്നു പോയ ഒരാളെ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ പങ്കു വച്ച ഒരു വാചകം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു: “ഓശാന മൗണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്റെ ചങ്കും കരളുമായിരുന്നു. ഇവിടെനിന്നാണ് എന്റെ വീടും കുടുംബവും മക്കളും ഉയർന്നുവന്നതും ഇന്നത്തെ ഭേദപ്പെട്ട നിലയിൽ എത്തിയതും. അദ്വേഹം ഇന്നും നമ്മോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ...” ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു ജീവനും കൂളിർമയും ആവേശവും തോന്നി. ഈ ലേഖനം എഴുതാൻ പ്രേരകമായതും ഈ വാക്കുകൾതന്നെ.

നിസ്സഹായസാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നു വന്ന് അദ്വേഹത്തോടൊപ്പം ജോലിചെയ്ത് ജീവിതം കരുപ്പിടിപ്പിച്ചവർക്കും, ധനസഹായം ലഭിച്ച് പഠനം പൂർത്തീകരിച്ചവർക്കുമെല്ലാം ഈ വ്യക്തി പങ്കുവച്ച അതേ വികാരമാണുള്ളത്. ഈ വികാരമാണ് അദ്വേഹത്തെ ധന്യനാക്കുന്നത്. ബുദ്ധിമുട്ടോടെ അദ്വേഹത്തെ സമീപിക്കുന്ന ഒരാളെപ്പോലും അദ്വേഹം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല എന്നതാണ്, അദ്വേഹത്തെ അറിയുന്നവരിലെല്ലാം അദ്വേഹം ജീവനുള്ള സ്മരണയായി തുടിച്ചുനിൽ

പള്ളിയാശ്രിതത്വമാകരുത് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ വളർച്ച

ഡോ. ക്ലൈമെന്റ് ലോപ്പസ്

ഏതു കാര്യത്തിനും മേടയിൽ വന്ന് ഇടവക വൈദികനെ കാണേണ്ടിവരുന്നുവെങ്കിൽ അത് കാണിക്കുന്നത് ഒരു ജനതയുടെ വളർച്ചയല്ല, ആശ്രിതത്വമാണ്; തങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ സ്വന്തമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വമാർന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് ജനങ്ങൾ വളർന്നില്ല എന്നാണ്. പഴയ ആദിവാസി മുപ്പന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇടവകവൈദികൻ എന്നത് വളർച്ചയാകുന്നത് എങ്ങനെ? Tribal instinct അല്ല ഒരു ജനതയെ മുന്നോട്ടു നയിക്കേണ്ടത്.

പണ്ട് വായിച്ച, 'Escape from Freedom', എന്ന എറിക് ഫ്രോം (Eric Fromm) എഴുതിയ സാമൂഹിക മനശ്ശാസ്ത്ര (social psychology) സംബന്ധമായ ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം ഓർമ്മവരുന്നു. പഴയ നിയമത്തിലെ ആദവും ഹവ്വയും എന്നത് മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ ശൈശവഘട്ട പ്രതീകം. പൗദീസ എന്ന പ്രകൃതിയിൽനിന്നു വളർച്ചയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുത്തു സ്വതന്ത്രമായതാണ് ഇന്ന്

കാണുന്ന മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ എല്ലാ വളർച്ചയും. സമാനമാണ് ഓരോ ശിശുവും മാതൃ ഉദരത്തിന്റെ സുരക്ഷിതത്വത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രമായി ഉത്തരവാദിത്വപരമായ വളർച്ചയുടെ വെല്ലുവിളി ഏറ്റെടുക്കുന്നത്. പലർക്കും അതിനു മടിയാണ്. അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ, മടിത്തട്ടിൽ, സുരക്ഷിതമായി കഴിയണം!

18 കഴിഞ്ഞാലും നടക്കുവാൻ പഠിക്കാതെ അമ്മയുടെ തോളത്തു തുടരുന്നതുപോലെയുള്ള ആശ്രിതത്വമാകരുത് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ വളർച്ച! കുറഞ്ഞത് അവരുടെ മക്കളുടെ തലമുറയെങ്കിലും സ്വതന്ത്രരാകണം. ഇപ്പോൾ പുതുതലമുറയിൽപ്പെട്ട ലക്ഷക്കണക്കിന് ആൾക്കാർ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ തൊഴിലെടുക്കുന്നു; ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നു. അതൊന്നും ഒരു 'രക്ഷാകര ദൗത്യ'ത്തിന്റെയും ഫലമല്ല; മറിച്ച്, അവനവന്റെയും മത്സ്യത്തൊഴിലാളി മാതാപിതാക്കളുടെയും കഠിനമായ പരിശ്രമത്തിന്റെമാത്രം ഫലം! അത് കൂടുതൽ ശക്തമായി തുടരണം. അല്ലാതെ, പള്ളിയാശ്രിതത്വത്തിന്റെ മുരടിപ്പിനെ വലിയ സംഭവം എന്ന മട്ടിൽ ആഘോഷിക്കരുത്! ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായ വളർച്ചയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണമാണ് ഇന്ന് തീരമേഖലയിലെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ അനിവാര്യത!

ക്കാൻ കാരണം. ജോലിയായും മരുന്നായും സേവനമായും വീടായും മറ്റു സഹായങ്ങളായും അദ്ദേഹം നൽകിയ സേവനം എത്രയായിരം ജീവിതങ്ങളെയും കുടുംബങ്ങളെയുമാണ് മാറ്റിമറിച്ചതും പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപെടുത്തിയതും!

ഒരാൾ മരിക്കുന്നതോടെ, അയാൾ ചെയ്തതും പടുത്തുയർത്തിയതുമെല്ലാം അവസാനിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ശ്രീ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ പടുത്തുയർത്തിയ ഓശാന മൗണ്ടിന്റെ അടിത്തറ, ഞാൻ മുൻ സൂചിപ്പിച്ച വികാരവും സേവനങ്ങളുടെ സമ്പന്നതയുമാണ്. ഇവിടെ കാലുകുത്തിയ ഓരോ ജീവനക്കാരനും, അവർക്ക് എത്ര പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും, മറക്കാൻ പറ്റാത്തത് അദ്ദേഹം നൽകിയ കരുണയും സ്നേഹവും കരുതലുമാണ്. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പംനിന്ന് ജീവിതത്തിന് അടിസ്ഥാനമിട്ടു കഴിഞ്ഞ് ചെളിവാരിയെറിഞ്ഞവരുമുണ്ട്. അവർക്കും മൗനത്തോടെ സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഒരു സത്യമുണ്ട് - അദ്ദേഹം സ്നേഹത്തോടെ, പരിഗണനയോടെ നൽകിയ അവസരം. അത് മറക്കാൻ ഇവിടെ വന്നുപോയ ഒരു ജീവനക്കാരനും പറ്റുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല...

ഇങ്ങനെ വാക്കുകളിലൂടെ വിവരിച്ചാൽ പൂർണ്ണമാകുന്ന ഒരു വ്യക്തിത്വമായിരുന്നില്ല ജോസഫ് സാറിന്റേത് എന്ന് പറയുമ്പോൾ മനസ്സ് ആത്മനിർവൃതിയിലാണ്. ഇത് ഒരാൾക്കുമാത്രമുള്ള അനുഭവമല്ല. ഇത് എത്ര പങ്കുവെച്ചാലും പൂർണ്ണമാകുന്നുമില്ല.

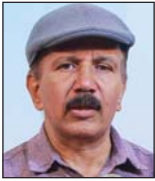
അദ്ദേഹം ബൈബിൾ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനുവേണ്ടി

നടത്തിയ കഠിനാധ്വാനത്തിന്റെയും ആഴമായ പഠനത്തിന്റെയും അടയാളപ്പെടുത്തലുകളായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ IICS (Indian Institute of Christian Studies) ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ബൃഹത്തായ ബൈബിൾ പരിഭാഷാ കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ കാണുന്നവർ, 'ഒരു അസാധ്യ മനുഷ്യൻ', 'ഇതെങ്ങനെ സാധിച്ചു?', 'സോ ഗ്രേറ്റ്' എന്നിങ്ങനെ അത്ഭുതപ്പെടാറുണ്ട്. ഉത്പത്തി മുതൽ വെളിപാടുവരെയുള്ള എഴുപത്തിമൂന്ന് പുസ്തകങ്ങൾ ആഴമായ പഠനങ്ങളിലൂടെയും നിരവധി ഭാഷാപണ്ഡിതരുമൊത്തുള്ള നിരന്തരമായ ചർച്ചാസഹവാസത്തിലൂടെയും എഴുതിയ കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ, ബഹുഭാഷാപണ്ഡിതനായ ഫാദർ ലൂക്കിന്റെ തിരുത്തലുകളോടുകൂടി പുനഃക്രമീകരിച്ച ഭഗീരഥപ്രയത്നത്തിന്റെമാത്രമല്ല, വാക്കുകൾക്കൊണ്ട് വിവരിക്കാൻ കഴിയാത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തിന്റെയും കഴിവിന്റെയുംകൂടി തെളിവുകളാണവ.

അദ്ദേഹം അറിവിന്റെ ഒരു ഭണ്ഡാഗാരമായിരുന്നു. ഇത്രയധികം പരിജ്ഞാനവും വായനാശീലവുമുള്ള വ്യക്തികളെ കണ്ടുമുട്ടുക പ്രയാസമാണ്. ഏത് വിഷയത്തെക്കുറിച്ചായാലും തനതും ആധികാരികവുമായ അഭിപ്രായപ്രകടനം നടത്തുന്ന ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഉറവിടം.

2022 ഡിസംബർ 28-ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണമില്ലാത്ത ഓർമ്മകളുടെ അഞ്ചാണ്ടുകൾ പിന്നിടുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, ആ സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രതിഭയുടെയും സ്മരണകൾക്കു മുമ്പിൽ ശിരസ്സു നമിക്കുന്നു.

ഫാ. ബെന്നഡിക്റ്റ് ഓണങ്കുളം 'അഗ്നിശുദ്ധി' നേടിയോ? (ഭാഗം-2)

കെ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ്
(ചെയർമാൻ, KCRM)
ഫോൺ : 9037078700

മറിയക്കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹം കിടന്നിരുന്ന ബെഡ് ഷീറ്റ് ഹോസ്റ്റലുകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന തരത്തിൽ കള്ളികളുള്ള തായിരുന്നു. അത് പരിശോധിച്ചതിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തിയ അലക്കടയാളം സംശയകരമായിരുന്നു- '3' എന്നോ 'o' എന്നോ വായിക്കാവുന്ന ഒരു അടയാളം! അതിന്റെ കുരുക്കു ഴിക്കാൻ പോലീസിന് അന്ന് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. (ആദ്യദിവസം തന്നെ പോലീസ് അതു തിരക്കിയിരുന്നു. അടുത്തുള്ള വീടുകളിൽ ഹോസ്റ്റലിൽനിന്നു പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളുണ്ടോ എന്നു തിരക്കിയ പോലീസിന് മണിമലേത്ത് പൗലോച്ചൻ എന്നയാളുടെ മകൾ ഹോസ്റ്റലിൽനിന്നാണ് പഠിക്കുന്നതെന്ന് അറിവു കിട്ടി. മണിമലേത്ത് വീട്ടിൽ ചെന്ന് പരിശോധിച്ചതിൽ അവിടത്തെ അലക്കടയാളം o ആണെങ്കിലും ബെഡ് ഷീറ്റ് വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. എപ്പോൾ വിളിച്ചാലും സ്റ്റേഷനിൽ എത്തണമെന്ന നിർദ്ദേശം പൗലോച്ചനു നൽകിയശേഷം പോലീസ് അവിടെനിന്ന് അന്ന് പോന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് ചങ്ങനാശേരിക്കാരൻ പുരോഹിതൻ ചിത്രത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നത്.)

ചങ്ങനാശേരിക്കാരൻ പുരോഹിതനെ തിരക്കി ചങ്ങനാശേരി 'അരമന'യിൽ (രുപതാ ആസ്ഥാനം അക്കാലത്ത് അരമന എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്) എത്തിയ പോലീസിനു ഹോസ്റ്റൽ കണ്ടെത്താൻ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടി വന്നില്ല. അരമനയ്ക്കു മുന്നിൽത്തന്നെയുള്ള സെന്റ് ജോസഫ്സ് ഓർഫനേജ്, അതിന്റെ ഭാഗമായുള്ള പ്രസ്സം! പക്ഷേ, കുട്ടികളെക്കൂടാതെ കുശിനിക്കാരനും (പുരോഹിതന്റെ പാചകക്കാരൻ) മറ്റ് ജോലിക്കാരും വൈദികരുമുള്ളിടത്ത് ബെഡ് ഷീറ്റിന്റെ ഉടമയെ കണ്ടെത്താൻ അരമനയിലെ അലക്കുകാരൻ ഔസേപ്പിന്റെ സഹായം തേടുകയേ പോലീസിനു മാർഗമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഔസേപ്പ് അലക്കടയാളം തിരിച്ചറിഞ്ഞു-3 ആണത്. ബെഡ് ഷീറ്റ് അലക്കാനായി തന്നെ ഏല്പിച്ച ആളിന്റെ പേര് പറഞ്ഞു- അനാഥാലയത്തിന്റെ ചാർജുകാരനായ ഫാ. ബെന്നഡിക്റ്റ് ഓണങ്കുളത്ത്!

1959-ലാണ് ഫാ. ബെന്നഡിക്റ്റ് ഓണങ്കുളം പട്ടമേറ്റത്. ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ സെബാസ്റ്റ്യൻ ജോസഫും പുരോഹിതനാണ്. സിസ്റ്റർ ഗ്ലോറിയ SABS, സിസ്റ്റർ അമല SABS എന്നിവർ സഹോദരിമാരാണ്. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയിൽ അസേന്തി (വികാരിയുടെ സഹായി) യായി പ്രവർത്തിച്ച ശേഷം, ഈ മൂപ്പത്തിയഞ്ചു വയസ്സുകാരൻ ബെന്നഡിക്റ്റ്, റാന്നിക്കടുത്ത് കണ്ണമ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽ 1960-62 കാലയളവിൽ വികാരിയായിരുന്നു. മദമരുതിയിൽനിന്ന് നടന്നാണ് അക്കാലത്ത് കണ്ണമ്പള്ളിയിലേക്ക് പോയിരുന്നത്. അതിനാൽ തന്നെ അവിടം അദ്ദേഹത്തിനു പരിചിതമായി. കണ്ണമ്പള്ളി

ഫാ. ബെന്നഡിക്റ്റ്

ഫാ. ബെന്നഡിക്റ്റിന്റെ മകൻ എന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന ജോയിമോൻ

ബെഡ് ഷീറ്റിന്റെ ഉടമയെ കണ്ടെത്താൻ അരമനയിലെ അലക്കുകാരൻ ഔസേപ്പിന്റെ സഹായം തേടുകയേ പോലീസിനു മാർഗമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഔസേപ്പ് അലക്കടയാളം തിരിച്ചറിഞ്ഞു-3 ആണത്. ബെഡ് ഷീറ്റ് അലക്കാനായി തന്നെ ഏല്പിച്ച ആളിന്റെ പേര് പറഞ്ഞു- അനാഥാലയത്തിന്റെ ചാർജുകാരനായ ഫാ. ബെന്നഡിക്റ്റ് ഓണങ്കുളത്ത്!

യിൽ ജോലി ചെയ്യവെ, ചില അടക്കം പറച്ചിലുകൾ ഉണ്ടായതിനെത്തുടർന്ന്, 1962 മെയ് മാസത്തിൽ അദ്ദേഹം ആലപ്പുഴ ചക്കരക്കടവു പള്ളിയിലേക്ക് സ്ഥലംമാറ്റപ്പെട്ടു.

നിർദ്ധനയായ മറിയക്കുട്ടി അയൽക്കൂട്ടിയായ തത്തമ്പള്ളി ഇടവകാംഗവും നാല്പതുക്കാരിയും 4 കുട്ടികളുടെ അമ്മയുമായിരുന്നു. എങ്കിലും യൗവനം നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന അതിസുന്ദരിയായിരുന്നു മറിയക്കുട്ടി. മറിയക്കുട്ടിയുടെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഭർത്താക്കന്മാരും മരിച്ചതിനാൽ മൂന്നാമതും അവൾ വിവാഹം കഴിച്ചു. ആദ്യഭർത്താവിൽനിന്നു കൊച്ചുത്രേസ്യയും ചിന്നമ്മയും, മൂന്നാമത്തെയാളായ കുഞ്ഞച്ചനിൽനിന്ന് സിവിച്ചൻ, തങ്കച്ചൻ എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് ആൺകുട്ടികളും ഉണ്ടായി. (രണ്ടാമത്തെ

ഭർത്താവായ ദേവസിയിൽ കുട്ടികളില്ല.) എന്നാൽ, മൂന്നു വർഷമായി കുഞ്ഞുൻ തളർവാതം പിടിപെട്ട് കിടപ്പിലായിരുന്ന ശേഷമാണ് 1966-ൽ മരിച്ചത്. ഇന്ത്യ-ചൈന യുദ്ധത്തിനുശേഷം കൊടികുത്തിവന്ന ദാരിദ്ര്യം അകറ്റാനായി അമേരിക്കൻ സഹായം (CARE) വഴി പള്ളികളിൽ നിന്ന് ഗോതമ്പും പാൽപ്പൊടിയിലും വിതരണം ചെയ്തിരുന്നു. അമ്മയും രണ്ടു സഹോദരന്മാരും ഭർത്താവും 4 മക്കളും ചേർന്ന വലിയ ദരിദ്രകുടുംബത്തിന്റെ വിശപ്പകറ്റാനായി പള്ളിയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഗോതമ്പും പാൽപ്പൊടിയും വാങ്ങാൻ, അയൽ ഇടവകയായ ചക്കരക്കടവുപള്ളിയിലും മറിയക്കുട്ടി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പലപ്പോഴും ഒറ്റയ്ക്കും, നേരം വൈകിയും...

മറിയക്കുട്ടിയുമായുള്ള നിരന്തരസമ്പർക്കവും അവരുടെ സൗന്ദര്യവും മുപ്പത്തേഴുവയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള, അരോഗ്യവശഗാത്രനായ ബെനഡിക്റ്റിനെ 'പാപക്കുഴി'യിൽ വീഴ്ത്തി! കളി കാര്യമായി, മറിയക്കുട്ടി ഗർഭിണിയായി. മൂന്നാം ഭർത്താവിനു തളർവാതം പിടിപെട്ട് ഒരു വർഷത്തോളമായിരുന്നു! അപ്പോഴാണ് ഈ അഞ്ചാം ഗർഭം! ഗർഭത്തെത്തുടർന്നുണ്ടായ വഴക്കിനൊടുവിൽ ഭർത്താവ് പിണങ്ങി ആദ്യവിവാഹത്തിലെ മക്കളോടൊപ്പം പോയി.. ഇതേത്തുടർന്ന് മറിയക്കുട്ടിയും ബെനഡിക്റ്റുമായുള്ള അവിഹിത ബന്ധം നാട്ടിൽ പാട്ടായി.

അവിഹിതഗർഭവിവാദത്തെത്തുടർന്ന് ചങ്ങനാശേരി ബിഷപ്പ് പെട്ടെന്നുതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ഇടവകഭരണത്തിൽനിന്നു മാറ്റി, ചങ്ങനാശേരി മെത്രാസനമന്ദിരത്തിനു മുമ്പിൽത്തന്നെയുള്ള സെന്റ് ജോസഫ്സ് ഓർഫനേജ് ആൻഡ് പ്രിന്റിങ് പ്രസ്സിന്റെ മാനേജറായി നിയമിച്ചു. ഇപ്പോഴും ഇങ്ങനെതന്നെയാണ് സഭാധികാരികൾ പട്ടക്കാരെ സംരക്ഷിക്കുക. പട്ടക്കാർക്ക് അവിഹിതബന്ധമാവാം; ആരും അറിയരുതെന്നുമാത്രം! അറിഞ്ഞാൽ, ഇവർമൂലം സ്ത്രീകൾ ഗർഭിണികളായാൽ, പുരോഹിതരെ വിദേശത്തേക്കും കന്യാസ്ത്രീകളെ രഹസ്യകേന്ദ്രത്തിലേക്കും നാടുകടത്തിക്കളയും...! 2015-ൽ രണ്ടു സന്യാസിനികളെ ഒന്നിച്ച് ഗർഭിണികളാക്കിയ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയിലെ ഒരു ഗംഭീര ധ്യാനഗുരുവിനെ അമേരിക്കയിലേക്കും സന്യാസിനികളെ കോതമംഗലത്തെ ഒരു ആശുപത്രിയിലേക്കും മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. 2018-ൽ 'ഉപ്പപ്പ' മെത്രാന്റെ താരമരശേരി രൂപതക്കാരനായ ജോമോൻ കണ്ടത്തിങ്കര തന്റെ പിതൃസഹോദരപുത്രിയായ കന്യാസ്ത്രീയെ ഗർഭിണിയാക്കിയപ്പോൾ, അവരെ എറണാകുളത്തെ 'ശിശു വിലപന' വിവാദമുണ്ടായ മഠത്തിലേക്കും അവിടെനിന്ന് ആലുവയിലെ ആശുപത്രിയിലും എത്തിച്ച് പ്രസവം നടത്തി. റോബിന്റെ കുട്ടിയെ ചെയ്തപോലെതന്നെ, ജനിച്ചുവീണയുടെ ആ ചോരക്കുഞ്ഞിനെ ഒരു ഹിന്ദു ദമ്പതികൾക്ക് വിൽക്കുകയും അമ്മയെ കറുകുറ്റിയിലെ മഠത്തിലേക്കു മാറ്റിയശേഷം താമരശേരി രൂപത 25 ലക്ഷം രൂപ നൽകി, ഒരു രണ്ടാം വിവാഹിതന് കെട്ടിച്ചു നൽകുകയും ചെയ്തു... ജോമോൻ കണ്ടത്തിങ്കര ഇപ്പോഴും ആളുകളെ നേർവഴിക്കു നടത്താൻ പണം വാങ്ങി ഉപദേശം നൽകുന്ന ഹൈദരാബാദിലെ പ്രസിദ്ധ ധ്യാനകേന്ദ്രത്തിന്റെ ഡയറക്ടറും ധ്യാനഗുരുവുമാണ്! ഇത്തരം എത്രയെത്ര സംഭവങ്ങൾ! രൂപതയ്ക്ക് പണവും മഠവും ആശുപത്രിയും ധ്യാനകേന്ദ്രവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങനെയും പ്രയോജനമുണ്ട്!

കാലത്തിന്റെ തികവിൽ മറിയക്കുട്ടി ഒരു ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു. അവൻ ജോയിമോൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു.

ദരിദ്രയായിരുന്ന മറിയക്കുട്ടി ജീവിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടി. അതിനാൽ ഉത്തരവാദിയെത്തന്നെ പരിഹാരത്തിനായി സമീപിച്ചു. കൈക്കുഞ്ഞുമായി ചങ്ങനാശേരിയിലെ അനാഥാലയ പ്രസ്സിലെത്തുകയും ബെനഡിക്റ്റിന്റെ കൈയിൽനിന്നും ചെലവിനുള്ള പണവും പാരിതോഷികവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അനാഥാലയത്തിന്റെ സൗകര്യത്തിൽ ആ 'ബന്ധം' തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മറിയക്കുട്ടി ചട്ടയും മുണ്ടും കസവു നേരിയതും പുതിയതു വാങ്ങിക്കുന്നു, പുതിയ മാലയും കമ്മലും വാങ്ങി ധരിക്കുന്നു! കഷ്ടപ്പാടു നിറഞ്ഞ കഴിഞ്ഞകാല ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപെട്ട മറിയക്കുട്ടിക്ക് ജീവിതം ആസ്വാദ്യകരമായി തോന്നിത്തുടങ്ങി. ബെനഡിക്റ്റിന്റെ ചുമതലയിലുള്ള പ്രസ്സിലെ വരുമാനം ശോഷിച്ചുതുടങ്ങി.

ഇത് രൂപതയിലെ വൈദികർക്കിടയിൽ ചർച്ചയായി. മറിയക്കുട്ടിയുടെ സന്ദർശനവും കാശുപിടുങ്ങലും അവർക്ക് വലിയ ശല്യവും നാണക്കേടുംമായി മാറി. അവർ ബെനഡിക്റ്റിനെ ശകാരിക്കുകയും ഇതിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വികാരി ജനറാൾ ഫാ. ചിറ്റൂർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ബെനഡിക്റ്റുമായി കടുത്ത ശത്രുതയിലായിരുന്നതായാണ് അറിയുന്നത്. എന്നാൽ, മറിയക്കുട്ടിയെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ബെനഡിക്റ്റ് അവയൊക്കെ അവഗണിച്ചു. എങ്കിൽ, കുപ്പായമൂരി വിവാഹം കഴിച്ച് ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കണമെന്നായി, ഒരു വിഭാഗം വൈദികർ. ഈ നിർദ്ദേശം ഫാ. ബെനഡിക്റ്റ് മറിയക്കുട്ടിയോട് പങ്കുവെച്ചപ്പോൾ അവൾക്കും സമ്മതമായിരുന്നു. ഫാ. ബെനഡിക്റ്റ് മറിയക്കുട്ടിയെ അത്രയേറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതോടെ മറിയക്കുട്ടി വിവാഹത്തിനായി ബെനഡിക്റ്റിനെ നിർബന്ധിച്ചുതുടങ്ങി.

ഈ തർക്കങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് ഒരു കൂറുകുറുവഴി എന്ന നിലയിൽ പുരോഹിതരടങ്ങിയ ഒരു ദൗത്യസംഘം ഒരു കാറിൽ ചക്കരക്കടവ് പള്ളിയിൽ ചെന്ന് അവിടേക്ക് മറിയക്കുട്ടിയെ വിളിച്ചു വരുത്തി അനൗയചര്യ നടത്തിയതായി സഹോദരൻ ചാക്കോച്ചേട്ടൻ ഓർക്കുന്നു. ജോയിമോനെ വളർത്തുന്നതിനായി കുറച്ചു പണം കൊടുക്കും. മേലിൽ ബെനഡിക്റ്റിനെ കാണുകയോ ബന്ധപ്പെടുകയോ പണം ചോദിച്ച് ശല്യപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ല- ഇതായിരുന്നു ഒത്തുതീർപ്പ് നിർദ്ദേശം. മറിയക്കുട്ടി അതു നിരസിച്ചു. ബെനഡിക്റ്റ് തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്ന ആവശ്യത്തിൽ അവൾ ഉറച്ചുനിന്നു.

ബെനഡിക്റ്റ് കൈവിട്ടുപോകുമെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ മറിയക്കുട്ടി, ഒരിക്കൽ മുത്തകുട്ടിയായ സിവിച്ചനുമായിട്ടാണ് ബെനഡിക്റ്റിനെക്കാണാൻ ചെന്നത്. അവൾ വീണ്ടും ഗർഭിണിയാണെന്നും അതിനാൽ ഇനിയും കാത്തിരിക്കാനോ വീട്ടിൽ കഴിയാനോ ആവില്ലെന്നും പറഞ്ഞ് ഫാ. ബെനഡിക്റ്റിനോട് കയർത്തു! അതിനാൽത്തന്നെ താമസിക്കാവിടം കണ്ടെത്തിത്തരണമെന്നും അവൾ നിർബന്ധം പിടിച്ചു. അടുത്ത തവണ വരുമ്പോൾ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കണമെന്ന ഫാ.ബെനഡിക്റ്റിന്റെ വാക്ക് വിശ്വസിച്ചു കിട്ടിയ പണവുമായി അവൾ അന്നും ആലപ്പുഴയ്ക്ക് മടങ്ങി.

ഫാ.ബെനഡിക്റ്റ് ആകെ ധർമ്മസങ്കടത്തിലായി. ഒരു പരിഹാരം കണ്ടെത്താനായി അരമനയിലെ തന്റെ സുഹൃത്ത് വൈദികനുമായി അദ്ദേഹം കൂടിയാലോചിച്ചു! ആ ആലോചനയാണത്രെ, അദ്ദേഹത്തെ കടുംകൈയ്ക്ക് പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ദുഷ്ടന്മാരായ ഉപദേശകർ അദ്ദേഹത്തെ

പാലാമെത്രാൻ കേരളസമൂഹത്തോട് മാപ്പുപറയണം

ആന്റോ മാങ്കുട്ടം

(സെക്രട്ടറി കെ.സി.ആർ.എം), ഫോൺ: 9447136392

‘അരിയും തിന്ന് ആശാരിച്ചിയേം കടിച്ചിട്ട്, പട്ടിക്കു പിന്നെയും മുറുമുറപ്പ്!’ അടുത്ത കാലംവരെ ഇങ്ങനെയൊരു ഭാഷാപ്രയോഗം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുതരത്തിലും അർഹതയില്ലാത്ത ആനുകൂല്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുപറ്റിച്ചു പിടിച്ചടക്കിവച്ചതിനുശേഷം ഉടമയെ നോക്കി കൊഞ്ഞനം കുത്തിക്കാണിക്കുന്നതിനെയാണ്, ഇങ്ങനെ കൊടിച്ചിപ്പട്ടി യോട് ഉപമിച്ചു പറയുന്നത്. ഈയിടെ പാലാമെത്രാൻ പുറത്തുവിട്ട ഒരു വീഡിയോ കണ്ടപ്പോൾ, ഈയുള്ളവനെ പോലുള്ള നിരവധി ആളുകൾക്കും സമാനമായ ചേതോ വികാരമാണ് ഉണ്ടായത്.

കേരളത്തിലെ യുവജനങ്ങൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കും കാനഡയിലേക്കും ആസ്ട്രേലിയയിലേക്കും, ജർമ്മനി, യു.എസ്.എ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലേക്കും ജോലിതേടി പോകുന്നതിനെ കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള പാലാമെത്രാൻ മാർ ജോസഫ് കല്ലറങ്ങാട്ടിന്റെ വീഡിയോയാണ് ഇവിടെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം.

സീറോ സഭയിലെ അംഗസംഖ്യ കുറയുന്നു, സംസ്കാരം നശിക്കുന്നു, ജോലിക്ക് പോകുന്ന വരിലേറെ പേരും അവിടങ്ങളിൽ മൈഗ്രേഷൻ നടത്തുന്നു... അങ്ങനെ സീറോ മെത്രാന്മാരുടെ സ്വാധീനം ഈ ജനങ്ങളിലും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളിലും നഷ്ടമാകുന്നതിലും ആജ്ഞാനുവർത്തി കളുടെ എണ്ണത്തിൽ കുറവുവരുന്നതിലുമുള്ള വേവലാതിയാണ് ഈ വീഡിയോയിലുടനീളം പ്രകടമാകുന്നത്.

കല്ലറങ്ങാട്ട് ബിഷപ്പേ, താങ്കൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ചരിത്ര ബോധം എവിടെയോ പോയിമറഞ്ഞല്ലോ. അതോ, താങ്കളുടെ ശിരസ്സിൽ മെത്രാന്റെ മുതലവായൻ തൊപ്പി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട തോടുകൂടി ഉള്ള ബുദ്ധിയും വിവേകവും നഷ്ടപ്പെട്ടുവോ? ഹാ, കഷ്ടം!

നമുക്ക് ചരിത്രത്തിലേക്ക് അല്പം പോകേണ്ടതുണ്ട്.

മസ്തിഷ്കപ്രക്ഷാളനം നടത്തിക്കളഞ്ഞു!

1966 ജൂൺ 4. പതിവുപോലെ അച്ചനെ സന്ധിക്കാനും പണം വാങ്ങാനുമായി ചങ്ങനാശേരിയിലെ പ്രസ്സിൽ ജോയിമോനുമായിരുന്ന മറിയക്കുട്ടിയോട്, ജൂൺ 15-നു കുട്ടിയെക്കൂടാതെ വരണമെന്നും ഒരു വീടും സ്ഥലവും കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവിടെ പോകുമ്പോൾ കുട്ടി ഒരു തടസ്സമാണെന്നും ഫാ. ബൈനഡിക്റ്റ് പറഞ്ഞയച്ചു. അതനുസരിച്ച് ജൂൺ 15-ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ചങ്ങനാശേരിയിലെത്തിയ മറിയക്കുട്ടി, ടൗണിൽ താമസിക്കുന്ന സഹോദരനായ കുഞ്ഞച്ചൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഫീലിപ്പോസിന്റെ വീട്ടിലേക്കാണ് ആദ്യം പോയത്. അവിടെനിന്നുമാണ് അവർ

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തോടുകൂടി കേരളത്തിലെ സാധാരണജനങ്ങളിൽ ഒട്ടനവധി ആളുകൾ പട്ടിണിയിൽ ചെന്നുപെട്ടു. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ ലഭ്യതക്കുറവുതന്നെ കാരണം. പണ്ടുമുതലേ കേരളം ഒരു ഭക്ഷ്യസുരക്ഷിത സംസ്ഥാനം ആയിരുന്നില്ലല്ലോ. ഇന്ത്യയിൽ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളിൽ ഏറിയപങ്കും ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാർ യൂറോപ്പിലേക്ക് കടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നുതാനും. ഇതിൽ ഏറ്റവുമധികം വൈഷമ്യം നേരിട്ട സംസ്ഥാനം കേരളമായിരുന്നു.

ഭക്ഷ്യക്ഷാമവും തൊഴിലില്ലായ്മയും ഇവിടെ രൂക്ഷമായി. അക്കാലത്ത് ചെറുപ്പക്കാർ ജോലിയന്വേഷിച്ച് അന്നത്തെ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തേക്കും ബോംബെയിലേക്കും ഡൽഹിയിലേക്കും പഞ്ചാബിലേക്കുമൊക്കെ കുടിയേറിത്തുടങ്ങി. കുനിന്മേൽ കുരു എന്നതുപോലെ, രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ വരവോടെ കാര്യങ്ങൾ കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞു. അരിയില്ല, തുണിയില്ല, പയറില്ല. ജപ്പാൻ മുണ്ടി

ബൈനഡിക്റ്റിന്റെയടുത്തേക്ക് ചെന്നത്. നാലുമണിയോടുകൂടി അനാഥാലയത്തിലെത്തിയ മറിയക്കുട്ടിയെയുംകൂടി ഫാ. ബൈനഡിക്റ്റ് വീടു കാണാനായുള്ള യാത്ര ആരംഭിച്ചു. ഒരു പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ കേളികൊട്ടിൽ തുടിക്കുന്ന ഹൃദയവുമായി മറിയക്കുട്ടി ഒപ്പം കൂടി.

രാത്രി പത്തുമണിക്കുശേഷം മന്ദമരുതിയിൽ വന്നിറങ്ങിയ യുവാവിനെയും ക്രിസ്ത്യൻയുവതിയെയും കണ്ടെന്നു കൊപ്രാ അട്ടിയിലെ പണിക്കാരൻ എബ്രാഹം ബേബി പറഞ്ഞത് ഇവരെത്തന്നെയാണോ? അതറിയില്ലെങ്കിലും (തുടരും)

ഞെയും ബർമ്മാ അരിയുടെയും കദനകഥകൾ മുതിർന്ന തലമുറ മറന്നുകാണില്ല. കേരളം ശരിക്കും പട്ടിണിയിലായിരുന്നു. കുരുമുളകും കാപ്പിക്കുരുവും ഏലവും തേയിലയും കൊണ്ട് ഉണ്ണാനും ഉടുക്കാനും പറ്റില്ലല്ലോ.

യുദ്ധത്തിൽ കോടിക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. അതിലൊട്ടേറെ മടങ്ങ് ആളുകൾ ഗുരുതരമായി പരിക്കുപറ്റി ലോകത്തിലെ വിവിധ ആശുപത്രികളിലുംവീടുകളിലുമായി അഭയംപ്രാപിച്ചു! ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ജർമ്മനി, ഇംഗ്ലണ്ട്, ഇറ്റലി, ഫ്രാൻസ്, അമേരിക്ക തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അത്താണിയായി കേരളത്തിൽനിന്ന് ഒട്ടനവധി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അവിടങ്ങളിലേക്ക് ചേക്കേറി. ജപ്പാനിലേക്കും ജർമ്മനിയിലേക്കും സിംഗപ്പൂരിലേക്കും മലയായിലേക്കും സിലോണിലേക്കും റഷ്യയിലേക്കും പാക്കിസ്ഥാനിലേക്കുമൊക്കെ, മലയാളി ചെറുപ്പക്കാരും മധ്യവയസ്കരും ജോലിതേടിപ്പോയി. ഇതോടുകൂടിയാണ്, കേരളം

അനാഥമായാണ് കാണിച്ചത്. അത് പിന്നെ അങ്ങനെയേ വരു; കാരണം, അന്നും ഇന്നും ഈ സമുദായത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്വയം കയറിയിരിക്കുന്നത് പുരോഹിതരാണല്ലോ.

ഇപ്പോൾ ലക്ഷക്കണക്കിന് മലയാളികൾ (ചിലപ്പോൾ എണ്ണം കോടിയിലേക്ക് കടന്നിട്ടുണ്ടാവാം) വിദേശങ്ങളിൽ പോയി മൈഗ്രേഷനേടുത്തുകഴിഞ്ഞു. 2021- 22 കാലഘട്ടത്തിൽ, 82781 കുട്ടികൾ കേരളത്തിൽനിന്ന് വിദേശത്ത് പോകുവാൻ 6000 കോടി രൂപ ബാങ്ക് ലോൺ എടുത്തുവെന്ന് കണക്ക് പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. മൈഗ്രേഷൻ നിർബാധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്.

പാലാമെത്രാൻ വീഡിയോയിൽ പറയുന്നത് കേട്ടാൽ തോന്നും, മലയാളികൾ വിദേശത്തുപോയി പ്രമാണലംഘനം നടത്തുകയാണെന്ന്! ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ, മെത്രാനേ, ഏതു വിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനാണ് അവിടങ്ങളിലേക്ക് നിങ്ങൾ വൈദികരെ പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നത്? ഈ വൈദിക കോമാളികൾ അവിടെച്ചെന്ന് ആറാം പ്രമാണവും എട്ടാംപ്രമാണവും ഒന്നിച്ചു ലംഘിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവപരമ്പരകൾ ഈയുള്ളവനേക്കാൾ നന്നായി താങ്കൾക്കറിയാമല്ലോ.

വിദേശത്ത് ജോലിക്കു പോകുന്നവരിലേറിയപങ്കും നഴ്സിങ് വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞവരാണല്ലോ. കേരളത്തിലെ ആശുപത്രികളിൽ സിംഹഭാഗവും നിങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുമാണ്. ഇവിടുത്തെ ക്രൈസ്തവസ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്ന് പഠിച്ചിറങ്ങുന്ന കുട്ടികൾക്ക്, നിങ്ങളുടെ ആശുപത്രികളിൽ എത്ര ശതമാനം ജോലിയാണ് നിങ്ങൾ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നത്? എത്ര രൂപയാണ് ശമ്പളമായി നിങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? ആറേഴു വർഷംമുമ്പുവരെ നിങ്ങളുടെ ആശുപത്രികളിലെ നേഴ്സുമാർക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നത് 5000/6000 രൂപമാത്രമായിരുന്നുവല്ലോ. ചോര നീരാക്കി പണിയെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ കുഞ്ഞുങ്ങൾ അല്പംകൂടി ശമ്പളം വേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു സംഘടിച്ച്പ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ അച്ചന്മാരും കന്യാസ്ത്രീകളും എങ്ങനെയാണ് പ്രതികരിച്ചത് എന്ന് ഓർമ്മയുണ്ടോ, മെത്രാനേ. ഈ നഴ്സുമാരുടെ മിനിമം ആവശ്യങ്ങൾക്കുനേരെ കണ്ണടയ്ക്കുകമാത്രമല്ല, അങ്കമാലി ടൗണിലൂടെ ഈ കുഞ്ഞുമാലാഖമാരെ ചീത്തപറഞ്ഞുള്ള മുദ്രാവാക്യം വിളിച്ചുകൊണ്ട് അച്ചന്മാരും കന്യാസ്ത്രീകളും പ്രകടനം നയിച്ചത് പൊതുസമൂഹം മറന്നിട്ടില്ല. ഈ വെള്ള നൈറ്റിക്കാരുടെ പ്രകടനത്തെ റോഡ് സൈഡിൽ കൂടിനിന്ന് സാധാരണ ജനങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് കൈകാര്യം ചെയ്തതെന്നു കാണിക്കുന്ന വീഡിയോ ഇപ്പോഴും സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ തന്തിക്കളിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതൊന്നും കല്ലറങ്ങാട്ട് മെത്രാന് അറിയില്ലെന്നുണ്ടോ?

ഞങ്ങളുടെ അമ്മമാരും സഹോദരീ-സഹോദരന്മാരും മക്കളും കൊച്ചുമക്കളും ലോകത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും പോയി പണിയെടുത്ത് ജീവിച്ചു കൊള്ളാം. ഞങ്ങളെ വെറുതെ വിടുക.

കേരളത്തിൽ ഇന്ന് കാണുന്ന, പ്രത്യേകിച്ച് ക്രൈസ്തവ സഭകളിൽ കാണുന്ന, അതിലുപരി സീറോ സഭയിൽ കാണുന്ന കോടാനുകോടി രൂപ മുടക്കുള്ള പഞ്ചനക്ഷത്രപ്പള്ളികളും പള്ളിക്കൂടങ്ങളും ആശുപത്രിസമുച്ചയങ്ങളും അനാഥശാലാമന്ദിരങ്ങളും ഷോപ്പിംഗ് മാളുകളും പണിയുന്നതിന് ഇവർ (ഞങ്ങൾ) നൽകിയ തുക എത്ര ഭീമമെന്ന്

മാറിമാറി ഭരിച്ച ഇടതു-വലതു സർക്കാരുകൾ കേരളത്തെ ശരിക്കും വറുചട്ടിയിൽനിന്ന് എരിതീയിലേക്ക് എടുത്തിടുകയായിരുന്നു. ദുർബല-ചെറുകിട-വൻകിട വ്യവസായങ്ങളോടുള്ള കേരളസർക്കാരുകളുടെ നിഷേധാത്മകനിലപാടുകൾ കേരളത്തെ നൂറു വർഷം പുറകോട്ട് കൊണ്ടുപോയി എന്നുപറഞ്ഞാൽ ഏതു രാഷ്ട്രീയക്കാരനാണ്, ഏതു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിക്കാണ് അതു നിഷേധിക്കാൻ സാധിക്കുക?

സാമ്പത്തികമായി ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുതുടങ്ങിയത്. ഇതല്ലേ, കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലം? ഇതൊക്കെയെന്തേ, പാലാമെത്രാൻ മറന്നത്; മറക്കുന്നത്?

1960-കളിലാണ് യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് കുടിയേറ്റം ശരിക്കും വ്യാപകമായത്. യൂറോപ്പിലെത്തിയ മലയാളികളിൽ ഏറെപ്പേരുംഅവിടെ പൗരത്വമെടുക്കുകയും സ്ഥിരതാമസമാക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്ന കാര്യം വർത്തമാനകാലയാഥാർത്ഥ്യമാണല്ലോ.

മാറിമാറി ഭരിച്ച ഇടതു-വലതു സർക്കാരുകൾ കേരളത്തെ ശരിക്കും വറുചട്ടിയിൽനിന്ന് എരിതീയിലേക്ക് എടുത്തിടുകയായിരുന്നു. ദുർബല-ചെറുകിട-വൻകിട വ്യവസായങ്ങളോടുള്ള കേരളസർക്കാരുകളുടെ നിഷേധാത്മകനിലപാടുകൾ കേരളത്തെ നൂറു വർഷം പുറകോട്ട് കൊണ്ടുപോയി എന്നുപറഞ്ഞാൽ ഏതു രാഷ്ട്രീയക്കാരനാണ്, ഏതു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിക്കാണ് അതു നിഷേധിക്കാൻ സാധിക്കുക?

ഇതിനെതിരെ തിരുത്തൽശക്തിയായി മാറേണ്ടിയിരുന്ന ക്രൈസ്തവസമുദായനേതൃത്വങ്ങൾ അന്ന്കുറുകരമായ

താങ്കൾക്കറിയാമോ? ഈ വിദേശമലയാളികൾ ചോര നീരാക്കി ഉണ്ടാക്കിയ പണമത്രയും നിങ്ങൾ പിടിച്ചുപറിച്ചതിന്റെ നിത്യസ്മാരകമായി മേൽപ്പറഞ്ഞ സ്ഥാപനങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽ അവശേഷിക്കും. ചരിത്രം നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പ് തരില്ല; തീർച്ച!

യു.കെയിലും കാനഡയിലും ആസ്ട്രേലിയയിലും അമേരിക്കയിലുമുമാം പോകുന്നത് ഇത്രമാത്രം മഹാപാതകമാണെങ്കിൽ എന്തിനാണുപിന്നെ, നമ്മുടെ കുട്ടികളെ പഠനത്തിനും ജോലിക്കുമായി പുറത്തേക്കയയ്ക്കാൻ രൂപതതന്നെ ഒരു ഏജൻസി പാലായിൽ നടത്തുന്നത്? അതൊരു വലിയ കാപട്യമല്ലേ മെത്രാനേ? അതോ കമ്മീഷൻ കിട്ടിയാൽ എന്തും ആകാമെന്നോ?

ഈ പാവങ്ങളുടെ ചില്ലിക്കാശ് പിടിച്ചുപറിച്ചു നിങ്ങൾ, വൈദികർക്കും മെത്രാന്മാർക്കും സുഖിക്കാനായിട്ടല്ലേ, സ്രാമ്പിക്കൽ മെത്രാനെ ഇംഗ്ലണ്ടിനു വിട്ടത്; ജേക്കബ് അങ്ങാടിയത്തിനെ അമേരിക്കയിൽ വിട്ടത്; പുത്തൂർ മെത്രാനെ ആസ്ട്രേലിയയിൽ വിട്ടത്? ഇവിടുത്തെ ഏത് സീറോ അൽമേനിയുടെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കാനാണ്, ഈ മെത്രാന്മാരെയും കുറെ വൈദിക കോമാളികളെയും ഈ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം എത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്? മലയാളി കത്തോലിക്കർ അവിടങ്ങളിലെ ലത്തീൻ പള്ളികളിൽ പോയി അവരുടെ ആത്മീയ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിയിരുന്നല്ലോ. പിന്നെ എന്തിനാണ്, നിങ്ങൾ സീറോ മെത്രാന്മാർ ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ പോയി രൂപതകൾ സ്ഥാപിച്ച് സ്ഥിരതാമസമാക്കിയത്? ഉത്തരം പറഞ്ഞേതീരു. വിദേശത്ത് പോയി 'രൂപത' സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്റെ ഗുട്ടൻസ് ഞങ്ങൾക്കറിയാം.

ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇത്രമാത്രം താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ, ആഫ്രിക്കയിലെ സുഡാൻ, ടോഗോ, ഉഗാണ്ട, സിംബാബ്വേ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് നിങ്ങൾ സീറോ മെത്രാന്മാർ കടന്നു ചെല്ലുക. ഈ രാജ്യങ്ങളിലൊക്കെ കോടിക്കണക്കിന് ക്രൈസ്തവരാണുള്ളത്; മലയാളികളുണ്ട്. ഓ, മറന്നു; ഇതൊക്കെ ദരിദ്രനാരായണന്മാരുടെ രാജ്യങ്ങളാണല്ലോ. ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ നാണയങ്ങൾക്ക് ഒട്ടുംതന്നെ മൂല്യമില്ല, അല്ലേ? ഇതിൽ സുഡാൻ എന്ന രാജ്യത്തേക്ക് കുറെ മലയാളി കന്യാസ്ത്രീകളെ നിങ്ങൾ അയച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇവരുടെ കുമ്പസാരംകേൾക്കാൻ സീറോ പുരോഹിതർ വേണ്ടേ? അതോ, ആഫ്രിക്കൻ അച്ചന്മാർ മതിയോ? കഷ്ടം!

പണം പിടങ്ങലാണല്ലോ നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം. തരം കിട്ടിയാൽ പെണ്ണുപിടിക്കുകയും വേണം, പുച്ചു കണ്ണടച്ച് പാലുകുടിക്കുന്നതുപോലെ. ഇനി ഈ കള്ളക്കളി നടക്കില്ല മെത്രാന്മാരേ. വിശ്വാസികൾക്ക് അറിവ് വെച്ചുതുടങ്ങി. ഡിജിറ്റൽ തെളിവുകളും കണക്കും ചരിത്രവുംസഹിതം ഞങ്ങൾ ചോദിക്കും. മൊണ്ണുവിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം തീരെ കുറഞ്ഞുവരുന്ന കാര്യം നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞില്ലേ?

സീറോ സഭയുടെ അംഗസംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം ഞങ്ങളുടേതല്ല. ഞങ്ങൾ, സഭാവിശ്വാസികൾ അതിന് തയ്യാറുമല്ല. ഈ കുറിപ്പ് എഴുതുന്ന ദിവസം ലോകജനസംഖ്യ 800 കോടി തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലോകജനസംഖ്യയുടെ 60% ആളുകൾ ഏഷ്യയിലാണെന്ന സത്യം നാം തിരിച്ചറിയണം. യൂറോപ്പിലാകട്ടെ, 10 ശതമാനമാത്രം! യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ അൻപത് വയസ്സിൽത്താഴെയുള്ള

ആളുകൾ പള്ളിയിൽ പോകാറില്ലല്ലോ. ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷത്തിനുള്ളിൽ 14000 ക്രിസ്ത്യൻ പള്ളികൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഹോട്ടലിനും ബാറുകൾക്കും മാളുകൾക്കുമായി വിറ്റുപോയ കാര്യം താങ്കൾക്ക് അറിവില്ലേ?

ഇനി, കേരളത്തിൽത്തന്നെ ചെറുപ്പക്കാരെ നിലനിർത്തണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ അവർക്ക് ഉദ്യോഗങ്ങൾ നൽകുക, ജീവിക്കുവാനുള്ള മിനിമം ശമ്പളം കൊടുക്കുക, (യൂറോപ്പിൽ കിട്ടുന്ന ശമ്പളമൊന്നും വേണ്ട) നിങ്ങൾ നടത്തുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളിൽ പതിനായിരവും അതിൽ താഴെ ഔയുമാണല്ലോ മാസശമ്പളം. ഈ അധ്യാപകരുടെ രോദനങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കർണ്ണപ്പുടങ്ങളിൽ അലയടിക്കുന്നില്ലേ? ലജ്ജ എന്ന വികാരമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, മെത്രാന്മാർ ഇതുപോലുള്ള വീഡിയോ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുമായിരുന്നില്ല.

നിങ്ങൾ നടത്തുന്ന ആശുപത്രികളിലും അനാഥശാലകളിലും സ്കൂളുകളിലും അച്ചടിശാലകളിലും മിനിമം ശമ്പളം കൊടുക്കാൻ തയ്യാറുണ്ടോ? എന്തിനേറെ, പള്ളിയിലെ കപ്പാർക്കും കണക്കനും ജീവിക്കുവാനുള്ള മിനിമം ശമ്പളം കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടോ? എന്തിട്ടുമതി, യൂറോപ്പിലേക്കുള്ള മൈഗ്രേഷൻ പാടില്ലെന്നുപറയാൻ.

ക്രൈസ്തവ സഭാസ്ഥാപനങ്ങൾ കമ്പനി ആക്ട് പ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുവാൻ സഭാനേതൃത്വം തയ്യാറാണോ? സഭാസ്ഥാപനങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യുന്നവർക്ക് തൊഴിൽ സുരക്ഷ നൽകുവാൻ തയ്യാറാണോ? പ്രോവിഡണ്ട് ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി, ഇൻഷുറൻസ് പരിരക്ഷ ഇവയൊക്കെ നടപ്പിലാക്കിയേ തീരു. ഇതൊക്കെ സഭാസ്ഥാപനങ്ങളിൽ നടപ്പിലാക്കിയതിനുശേഷം, യൂറോപ്പിലേക്കുള്ള മൈഗ്രേഷൻ പാടില്ല എന്ന് പറഞ്ഞുതുടങ്ങിക്കോ.

മനുഷ്യനായാൽ നാണം വേണം. മെത്രാനും നാണം വേണം. പാലാമെത്രാൻ ഈ വീഡിയോ പിൻവലിച്ച് പൊതുസമൂഹത്തോട് മാപ്പ് പറയണം. അതാണ് ആണത്തം.

ക്രിസ്തീയസഭകളുടെ ഭാവി

സണ്ണി മാത്യു കുന്തേൽപുരയിടം

ഫോൺ: 9387473424

ഓണ്ടായിരം വർഷംമുമ്പ് യേശുവിന്റെ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ശിഷ്യന്മാർ സമീപരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്തു. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഏറ്റവും വിദൂരദേശത്തു പോയ തോമാശ്ലീഹായും കൊല്ലപ്പെട്ടു. രണ്ടു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്ന റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ചക്രവർത്തിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഔദ്യോഗിക മതമായി ക്രിസ്തുമതത്തെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതോടെ ക്രിസ്തുമതം രാജകീയ മതമായി മാറി. യൂറോപ്പിൽ ഉയർന്നു വന്ന പുതിയ

325-ലെ നിയോ സുന്നഹദോസ്

രാജാക്കന്മാരും ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് വന്നതോടെ യൂറോപ്പ് മൊത്തമായി ക്രിസ്ത്യൻ പ്രദേശങ്ങളായി. പ്രബലമതങ്ങളായിരുന്ന ബുദ്ധ-ജൈനമതങ്ങൾ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഏഷ്യയിലെ വ്യാപനത്തിന് തടസ്സമായി. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇസ്ലാം മതം ഉദയംചെയ്യുകയും അത് മദ്ധ്യപൂർവ്വ ഏഷ്യ മൊത്തമായി വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ക്രിസ്തുമതം യൂറോപ്യൻ മതമായി പരിണമിച്ചു.

കഴിഞ്ഞ 17 നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ, ക്രിസ്തീയസഭകളുടെ വളർച്ചയും തളർച്ചയും രാജാക്കന്മാരുടെ സമീപനത്തിനനുസരിച്ചായിരുന്നു എന്ന് കാണാം. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഏഷ്യയിലെ ഭാഗങ്ങൾക്ക് യൂറോപ്യൻ ഭാഗങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിരുന്ന പരിഗണന ലഭിച്ചില്ല. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഫ്യൂഡൽഘടനയിൽ സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ട സഭാസംവിധാനത്തിൽ റോമിലെ സഭാതലവൻ ചക്രവർത്തിയോടു ചേർന്നുനിന്ന് സ്ഥാനങ്ങൾ കൈവരിച്ചു. മറ്റു പ്രദേശങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. ക്രമേണ ഈ പ്രദേശങ്ങൾ ഇസ്ലാം മതത്തിനു കീഴിലായി. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഹെന്റി എട്ടാമൻ രാജാവ് കത്തോലിക്കാസഭ വിട്ടപ്പോൾ ആ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളെ മൊത്തമായി സഭയ്ക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു.

ഇതിൽനിന്ന് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്. മതങ്ങളുടെ വളർച്ചയും തളർച്ചയും ഭരണകൂടങ്ങളുടെ സമീപനത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ്. അശോകചക്രവർത്തി നടത്തിയ ബുദ്ധമത പ്രചാരണം വൻവിജയമായിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീട് ബ്രാഹ്മണമതത്തിലേക്ക് രാജാക്കന്മാർ മാറിയതോടെ ഇന്ത്യൻ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിൽ ബുദ്ധമതം നശിച്ചു.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം രാജാക്കന്മാർ പോയി, ജനാധിപത്യം വന്നു. എന്നാൽ ഈ മാറ്റം

ക്രിസ്തീയസഭകൾ അറിഞ്ഞ മട്ടു കാട്ടിയില്ല. അവരിപ്പോഴും രാജഭരണകാലത്തെ പട്ടുകുപ്പായവും ചെങ്കോലും കിരീടവും അധികാരവും നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. രാജഭരണത്തിന്റെ തണൽ ഇപ്പോളില്ല എന്ന് ഇവരാരും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല എന്നു തോന്നുന്നു.

സീറിയയിൽ 75 വർഷംമുമ്പ് വെറും രണ്ടു ശതമാനം ജനങ്ങൾമാത്രമേ മതവിശ്വാസികൾ അല്ലാത്തവരായി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ സ്കാൻഡിനേവിയൻ രാജ്യങ്ങളിൽ പത്തിൽത്താഴെ ശതമാനം മതവിശ്വാസികളേ ഉള്ളൂ!

യേശുക്രിസ്തുവും ക്രിസ്തുമതവും ക്രിസ്ത്യാനികളും

രാജഭരണം പോയി ജനായത്ത ഭരണം വന്നതിന്റെ പേരിൽ, യേശുവും ക്രിസ്ത്യാനികളും ക്രിസ്തുമതവും പിന്തള്ളപ്പെടേണ്ടതുണ്ടോ? വാസ്തവത്തിൽ, യേശുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രസക്തി ജനായത്ത ഭരണക്രമത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടേണ്ടതല്ല. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിമർശനാത്മകമായി നോക്കിയാൽ, കഴിഞ്ഞ 17 നൂറ്റാണ്ടുകാലം യേശുവിന്റെ സാന്നിധ്യമില്ലാത്ത ക്രിസ്തുമതവും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത് എന്നു കാണാനാകും. രാജാധികാരത്തിന്റെ ഉറക്കു മുഷിക്കു കീഴിലാണ് ക്രിസ്തുമതം നിലനിന്നത്. യേശുവിനെ ജനം അറിയാതിരിക്കാൻ സഭയിലെ പൗരോഹിത്യം ശ്രദ്ധവച്ചിരുന്നു. വിശ്വാസികൾ ബൈബിൾ വായിക്കുന്നതും പൗരോഹിതന്മാർ മറ്റു ഭാഷകളിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതും പീഡിപ്പിച്ചു ജീവനോടെ ചുട്ടുകൊല്ലുന്ന ശിക്ഷയർഹിക്കുന്ന

കുറ്റമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ജനം യേശുവിനെ മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങി. ക്രിസ്തീയസഭകളിൽ യേശുവിന്റെ സാന്നിധ്യമില്ല എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞുതുടങ്ങി.

ആഗോള കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് പുതിയ ഭരണഘടന!

കത്തോലിക്കാസഭ പുതിയ ലോകക്രമത്തിനു യോജിച്ച ഭരണഘടന ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് എന്ന വാർത്തയെ ഈ തിരിച്ചറിവിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് നോക്കിക്കാണേണ്ടത്. അത് തീർച്ചയായും ശുഭഭരണമായ ഒരു നീക്കമാണ്. ഇന്ന് സഭയ്ക്കുള്ളത് രാജഭരണത്തിന്റെ മാതൃകയിലുള്ള സംവിധാനമാണ്. ഈ ഭരണഘടനയുടെ കീഴിൽ നിലക്കാൻ യൂറോപ്പിലെ പത്ത് ശതമാനം കത്തോലിക്കർപോലും തയ്യാറാവുന്നില്ല. ഇതായിരിക്കണം, 'സിനഡാലിറ്റിയെപ്പറ്റിയുള്ള സിനഡ്' (Synod on synodality) എന്ന പേരിൽ, ജനകീയമായ ഒരു സഭാസിനഡ് സംവിധാനം എന്ന ചിന്തയ്ക്ക് അടുത്ത വർഷം തുടക്കംകുറിക്കണമെന്ന ആലോചന ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പയ്ക്ക് ഉണ്ടാകാൻ കാരണം. ഇന്നത്തെ രീതിയിൽ, നിയമനിർമ്മാണവും, നിയമനിർവഹണവും, നിയമവ്യാഖ്യാനവും ഒരാൾതന്നെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിലെ അപകടം, നേരേചാവേ ചിന്തിക്കുന്ന മുഴുവൻ ക്രൈസ്തവ ജനതയ്ക്കുമൊപ്പം മാർപാപ്പയ്ക്കും ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു എന്ന് കരുതാം.

എന്നാൽപ്പോലും ജനങ്ങൾക്കുകൂടി പങ്കാളിത്തം നൽകുന്ന ഒരു ഭരണഘടന ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട് യേശുവിന്റെ സാന്നിധ്യം സഭയിൽ ഉണ്ടാവുമോ? ഏകാധിപത്യം മാറ്റി ജനാധിപത്യം വന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ അവസ്ഥയിൽനിന്നു ഭിന്നമായിരിക്കുമോ സഭയിൽ ജനാധിപത്യം കൊണ്ടുവരുന്നത്? അടിമത്ത:സ്ഥിതിയിലുള്ള ജനം ജനാധിപത്യത്തിനു പാകമല്ല. ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത് ജനത്തെ മാനസ്സിക അടിമത്തത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്.

പിന്നോട്ടു നടക്കുന്ന സീറോ മലബാർ സഭ

കേരളസഭയിലും സമാനസ്ഥിതിയാണുള്ളത്. പിന്നോട്ടു നടക്കുന്ന സീറോ-മലബാർസഭയ്ക്ക്, യൂറോപ്പിലെ സഭയിൽനിന്നു ഭിന്നമായി, ഭരണകൂടങ്ങളുടെ പിന്തുണയോ എതിർപ്പോ നേരിടേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. മലബാർ തീരത്തെ വാണിജ്യസമൂഹം തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടരായി, യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളെന്ന തിനേക്കാൾ, തോമ്മായുടെ അനുയായികൾ എന്ന നിലയിലാണ് കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. സഭാതലവനായിരുന്ന 'ജാതിക്കു കർത്തവ്യൻ' വൈദികനായിരുന്നില്ല. സമൂഹം തിരഞ്ഞെടുത്തു പഠിപ്പിച്ചു ആല്മീ യകാര്യങ്ങളുടെ ചുമതല ഏൽപ്പിച്ചിരുന്ന കത്തനാർമാർ ഭൗതികകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചില്ല. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വരവോടുകൂടിയാണ് രാജകീയക്രിസ്തുമതം കേരളത്തിൽ എത്തിയത്. ക്രമേണ നസ്രാണിസഭാനേതൃത്വം ലത്തീൻസഭയിലെ രാജകീയപരരോഹിത്യം ഉൾക്കൊണ്ടു.

പതിനേഴു നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തെ ഫ്യൂഡൽ ഭരണക്രമത്തിൽ അല്പം അയവുവരുത്താൻ ആഗോളസഭ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, സീറോ-മലബാർസഭ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നമ്മുടെ സഭ പരിചയപ്പെട്ട ലത്തീൻസഭയിലെ ദുരാചാരങ്ങളും ആധിപത്യസമ്പ്രദായവും പ്രാവർത്തികമാക്കാനുള്ള പരിശ്രമത്തിലാണ്. കഴിഞ്ഞ നാലു പതിറ്റാണ്ടുകളായി

ധ്യാനകേന്ദ്രങ്ങളെന്ന പേരിൽ ജനത്തെ പുരോഹിതന്മാരുടെ അടിമകളാക്കി മാറ്റുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെ ആശീർവാദത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പുരോഹിതന്മാർ അഭിഷിക്തരാണെന്നും, അവർ ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകൾ തെറ്റാണെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നതുപോലും പാപമാണെന്നുമുള്ള ആശയം വിശ്വാസികളുടെ ഉപബോധ മനസ്സിലേക്ക് കടത്തിവിടുന്നു. ദൈവത്തെക്കാൾ ശക്തിയുള്ള പുണ്യവാന്മാരെ അവതരിപ്പിച്ചു ധനസമാഹരണം നടത്തുന്ന ഇവർക്ക് യേശു വെറും അൽഭുത പ്രവർത്തകനാണ്.

കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തി

സീറോ-മലബാർസഭയിലെ വിശ്വാസികൾ ആടുകളും പുരോഹിതന്മാർ ഇടയരുമാണ്. ഈ ഇടയന്മാരിൽ ചിലർക്ക് ആടുകളെ പാൽ കറന്നെടുക്കാനും കൊന്നുതിന്നാനും അധികാരമുണ്ട്. ഇവരുടെ തനിനിറം മനസ്സിലാക്കിയ ധാരാളം വിശ്വാസികൾ സഭ വിട്ടു നിരീശ്വരവാദികൾ ആവുന്നതിൽ ഇവർക്ക് ഒരു പ്രയാസവും ഇല്ല. തന്റെ 18 വർഷത്തെ രൂപതാഭരണത്തിൽ അര ലക്ഷം പേർ സഭ വിട്ടു പോയി എന്നു യാതൊരു ഉളുപ്പുമില്ലാതെ പറയുന്ന തൃശൂരെ ആൻഡ്രൂസ് മെത്രാൻ തന്റെ പ്രവർത്തനശൈലി മാറ്റാൻ തയ്യാറല്ല. 4.8 ലക്ഷം പേരിൽ നിന്നുമാണ് അര ലക്ഷം പേർ സഭ വിട്ടത് എന്നത് വളരെ ഗൗരവമുള്ള കാര്യമാണ്. പക്ഷേ ഈ മെത്രാന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ അധികാരം എങ്ങനെ വർദ്ധിപ്പിക്കാം എന്ന ചിന്തയാണ് മുഖ്യം.

യേശുവിനെ മാറ്റിനിർത്തിയുള്ള സഭാരൂപീകരണം

സഭാചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ, 325-ലെ നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിൽവെച്ചു സഭ രൂപീകരിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ യേശുവിനെ മാറ്റിനിറുത്തിയിരുന്നുവെന്നു കാണാം. അതുകൊണ്ടാണ്, സഭയിൽ നിയന്ത്രണശക്തിയുണ്ടായിരുന്ന, സഭാപിതാക്കൾ എന്ന് നാം വിളിക്കുന്നവരെല്ലാംതന്നെ, യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ സഭയിൽ നടപ്പിലാക്കിയത്. ഈ സഭാപിതാക്കളുടെ നടപടികളാണ് സഭയ്ക്കിന്ന് എടുത്താൽ പൊങ്ങാത്ത ഭാരമായിരിക്കുന്നത്.

ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ ദൈവമായ യഹോവയ്ക്ക് ഒരു ഗോത്രത്തലവന്റെ നിലവാരംപോലും ഇല്ലായിരുന്നു. ബലികളിലും പുകഴ്ത്തലുകളിലുമായിരുന്നു ഈ

കളങ്കിതരായ മെത്രാന്മാർ കടിച്ചുതുങ്ങി കിടക്കുന്നു!

ചൈജു ആന്റണി (AMT) ഫോൺ: 9388998006

“വി

ശുദ്ധരായ മെത്രാന്മാർ അരങ്ങുവാണൊരു അരമനയിൽ കളങ്കിതരായ മെത്രാന്മാർ കടിച്ചുതുങ്ങി കിടക്കുന്നു”- ഇന്നലെ (നവം. 9) എറണാകുളത്തു നടന്ന പ്രതിഷേധപ്രകടനത്തിൽ കേട്ടൊരു മുദ്രാവാക്യമാണിത്. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ സീറോ-മലബാർസഭയുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിതാണ്. ധർമികതയില്ലാത്ത, നീതിബോധമില്ലാത്ത, വെറും കച്ചവടക്കാരായ മെത്രാന്മാർ, അധമന്മാർ അധികാരക്കസേരയിൽ കടിച്ചുതുങ്ങി കിടപ്പാണ്. മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാകുന്നതിനിന്ന് ഒഴിവാക്കിത്തരണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് ജോർജ്ജ് കർദ്ദിനാൾ ഹൈക്കോടതിയിൽ നൽകിയ എല്ലാ ഹർജികളും തള്ളിക്കൊണ്ടാണ് ജസ്റ്റീസ് സിയാദ് റഹ്മാൻ ഉത്തരവിട്ടത്. കർദ്ദിനാൾ ഭക്തന്മാർ മോങ്ങുന്നതുപോലെ, കേസുനടത്തിപ്പിലെ വീഴ്ചകൊണ്ടു പരാജയപ്പെട്ടതല്ല. Senior designated lawyer-മാരടക്കം 5 പേരാണ് ശക്തിയുക്തം വാദിച്ചത്. എന്നിട്ടും തോറ്റുപോയത് കേസിൽ കാമ്പും കഴമ്പും ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്; കേസിന് മെറിറ്റ് ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. കുറച്ചു

വക്കീലന്മാർക്ക് കർദ്ദിനാൾ ഒരു കറവപ്പശുവാണ്. സത്യസന്ധമായി ഒരു മേശയ്ക്ക് ഇരുവശവുമിരുന്ന് സംസാരിക്കുകയും ക്രിയാത്മകമായ നടപടികളെടുക്കുകയും ചെയ്താൽ തീരുമായിരുന്ന വിഷയത്തെ ഇത്രമേൽ

ദൈവത്തിനു താല്പര്യം. പുകഴ്ത്തൽ കുറഞ്ഞാലും ബലികൾ തൃപ്തികരമായി തോന്നാതിരുന്നാലും ഈ ദൈവം ശപിക്കുകയും കോപാഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. യഹോവ ഒരു കൂട്ടം ജനത്തെ സ്വന്തമാക്കി വയ്ക്കുകയും അവരെക്കൊണ്ടും അവർക്കുവേണ്ടിയും പല അതിക്രമങ്ങളും നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ വിവരണങ്ങൾ പഴയനിയമ പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണാം. യഹോവയുമായി ഇടപെടുന്നതിന് ഇടനിലക്കാർ വേണമായിരുന്നു; അഥവാ, ഇടനിലക്കാരായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന പുരോഹിതരുടെ സൃഷ്ടിയായിരുന്നു യഹോവ. ഈ യഹോവയ്ക്കും പുരോഹിതർക്കും എതിരെയാണ് യേശു പ്രവർത്തിച്ചത്. പുരോഹിതന്മാരെ വെള്ളയടിച്ച ശവക്കല്ലറയോട് ഉപമിച്ചതിൽനിന്നും യേശുവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് വ്യക്തമാണ്. ദൈവം സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് ആണെന്നും മനുഷ്യരെല്ലാം ദൈവമക്കൾ ആണെന്നും അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു. യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ഇസ്രായേൽക്കാരോട് ആയിരുന്നുവെങ്കിലും അത് എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും യോജിച്ചതായിരുന്നു. ഇത് ആദ്യമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞത് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ആയിരുന്നു. യഹോവയ്ക്ക് സ്വന്തം ജനമായ ഇസ്രായേൽക്കാരെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള അടയാളമായി യഹോവ കല്പിച്ച അഗ്രചർമ്മചേരനും യേശുവിന്റെ അനുയായികൾക്ക് ബാധകമല്ല എന്ന പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ തീർപ്പ് യേശുവിന്റെ സഭയുടെ ദിശ നിർണ്ണയിക്കുന്നതായിരുന്നു. ദൈവമക്കൾക്കും പിതാവായ ദൈവത്തിനുമിടയിൽ ഇടനിലക്കാരുടെ ആവശ്യമില്ല.

യേശുവിന്റെ ഈ കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിച്ചാൽ സഭയിൽ

പുരോഹിതന്മാർക്ക് ഇടമില്ലാതാവും. ജനങ്ങളെ ഭരിക്കാനും ചൂഷണം ചെയ്യാനും പുരോഹിതരെയും യഹോവയെയും സ്വീകരിക്കാതെ വയ്യ. ഈ കാഴ്ചപ്പാടോടെയാണ്, ഒരു ‘പുതിയ ഇസ്രായേലി’നുവേണ്ടി എന്ന സങ്കല്പത്തിൽ, നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിൽ വച്ച് ക്രിസ്തുമതത്തിനു രൂപംകൊടുത്തത്. അവിടെ യേശു പുത്രൻതമ്പുരാനും യഹോവ യേശുവിന്റെ പിതാവായ ദൈവവുമായി! ഒപ്പം, സഭയെന്ന പുതിയ ഇസ്രായേലിൽ പ്രധാന പുരോഹിതനും കീഴ്പുരോഹിതന്മാരും അവതരിക്കപ്പെട്ടു...

ക്രിസ്തീയസഭകളുടെ ഭാവി എന്ന വിഷയത്തിലേക്ക് തിരികെ വരാം. 325-ൽ രൂപീകരിച്ചത് രാജകീയ സഭയായിരുന്നു. രാജഭരണം പോയതോടെ അതിന്റെ പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന് വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതാണ് സഭയിൽനിന്ന് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൊഴിഞ്ഞുപോക്ക്. എന്നാൽ യേശുവിന്റെ സഭയ്ക്ക് നാശം ഉണ്ടാവില്ല. സ്വതന്ത്രചിന്തയ്ക്കുള്ള ഇടം സഭയിൽ ഉണ്ടാവണമെന്നുമാത്രം. സ്വന്തം പിതാവിനെ എല്ലാ മക്കളും ഒരുപോലെയല്ലല്ലോ കാണുന്നത്. ചിലർ കർക്കശക്കാരനായി കാണും, മറ്റു ചിലർ വാൽസല്യമുള്ള പിതാവായും. ദൈവത്തെ വാത്സല്യമുള്ള പിതാവായി കാണാനാണ് യേശു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, ദൈവഭയം ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവസ്നേഹം എന്ന യേശുവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം.

ചെറിയ മുഖംമിനുക്കൽകൊണ്ട് സഭയെ ശക്തമാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച കാഴ്ചപ്പാട് വ്യക്തികൾക്ക് അവരവരുടെ യുക്തിക്ക് ചേരുമ്പോൾ തീരുമാനിക്കാനുള്ള അവസരം വേണം.

സങ്കീർണ്ണമാക്കിയത് ബിഷപ്പ് ഭക്തരും കർദ്ദിനാളിന്റെ ലീഗൽ ടീമും ചേർന്നാണ്.

സാധാരണ നിലയിൽ പ്രതിഷേധങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നത് നേതൃത്വമാണെങ്കിൽ, ഇന്നലെ അത്, മുഴുവൻ വിശ്വാസികളുടെയും ആഗ്രഹമായിരുന്നു. പ്രകടനം നടത്തി പ്രതിഷേധിക്കണമെന്ന് വിശ്വാസികൾ ഒന്നടങ്കം ആവശ്യപ്പെടുകയായിരുന്നു. അലമായ മുന്നേറ്റത്തിന്റെ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ഇന്നലെത്തന്നെ പന്തം കൊളുത്തി പ്രകടനം നടത്തി പ്രതിഷേധിക്കണമെന്ന് വിശ്വാസികൾ ഒന്നടങ്കം ആവശ്യപ്പെടുകയായിരുന്നു. ആരെയും വിളിച്ചുവരുത്തേണ്ടിവന്നില്ല; എല്ലാവരും സ്വാമേയോ വന്നുചേരുകയായിരുന്നു. പന്തവും എണ്ണയുമെല്ലാമായി ആളുകൾ വന്നുചേർന്നു. നിലവിലെ

സീറോ-മലബാർസഭയിലെ ബിഷപ്പുമാർക്ക് അലപമെങ്കിലും ഉജ്ജ്വാലാകിയുണ്ടെങ്കിൽ, കർദ്ദിനാളിനോട് രാജിവയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടണം. കെ.സി.ബി.സി-ക്ക് അന്തസ്സോടെ ഈ സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, അധ്യക്ഷനോട് മാറിനിന്ന് വിചാരണ നേരിടാൻ ആവശ്യപ്പെടണം.

സഭാനേതൃത്വത്തെ വിശ്വാസികൾ എന്തുമാത്രം അമർഷത്തോടെയാണ് കാണുന്നതെന്ന് ഈ സംഭവം വിളിച്ചോതുകയാണ്. സഭ വെറും കോർപ്പറേറ്റ് സ്ഥാപനമായി മാറുന്നു. ബിഷപ്പുമാർ വെറും കച്ചവടക്കാരായി അധഃപതിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയ നിലനിൽപ്പിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. വിശ്വാസികളാകെ മടുത്തുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവ ധർമ്മികതയ്ക്കു ചേരാത്ത പ്രവർത്തനം നടത്തിയെന്ന ആരോപണങ്ങളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കുറ്റക്കാരനെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തിയാൽ തൽസ്ഥാനം രാജിവയ്ക്കണമെന്ന തീരുമാനം ബിഷപ്പുമാർ സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബിഷപ്പുമാർക്കെതിരെ അടങ്ങാത്ത അമർഷം വിശ്വാസികളുടെ ഉള്ളിൽ നൂരഞ്ഞുപൊങ്ങുകയാണ്.

ഏറ്റവും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്, വിചാരണയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കിക്കിട്ടാൻ കർദ്ദിനാൾ മുന്നോട്ടുവച്ച വാദമുഖങ്ങളാണ്.

1. കർദ്ദിനാൾ 77 വയസ്സായ സീനിയർ സിറ്റിസൺ ആണ്.
2. കർദ്ദിനാൾ സീറോ-മലബാർസഭയുടെ തലവനാണ്.
3. കർദ്ദിനാളിന് മതപരമായ ചടങ്ങുകളിൽ

പങ്കെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, ബിഷപ്പുമാരുടെയും വൈദികരുടെയും ഓർഡിനേഷൻ, പള്ളി വെഞ്ചിരിപ്പ് തുടങ്ങിയവ.

4. കർദ്ദിനാൾ കെ.സി.ബി.സി - യുടെ പ്രസിഡണ്ടാണ്.
5. വത്തിക്കാനിലെ കർദ്ദിനാൾ സംഘത്തിലെ അംഗമാണ്.

ഇത്തരം സ്ഥാനമാനങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായ ക്രിമിനൽ കേസുകൾ മറയ്ക്കാൻ ആയുധമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് ധർമ്മികതയ്ക്ക് നിരക്കുന്നതാണോ എന്ന് കെ.സി.ബി.സി അംഗങ്ങളും സീറോ-മലബാറിലെ മറ്റു മെത്രാന്മാരും ആലോചിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

ജോർജ്ജ് കർദ്ദിനാളിനോടോ ആൻഡ്രൂസ് മെത്രാനോടോ ധർമ്മികതയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ്, മറ്റു മെത്രാൻമാരോട് പറയുന്നത്. കർദ്ദിനാൾ കെ.സി.ബി.സി പ്രസിഡണ്ടായത് കോടതിയിലെ ക്രിമിനൽ കേസുകളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനാണോ? കെ.സി.ബി.സി മീറ്റിങ്ങുകളിൽ സംബന്ധിക്കേണ്ടതിന്റെ പേരിൽ, കോടതിയിൽ ഹാജരാകുന്നതിൽനിന്ന് ഒഴിവു നൽകാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന് കെ.സി.ബി.സി അനുവാദം കൊടുത്തിരുന്നോ? കെ.സി.ബി.സി ബിഷപ്പുമാരേ, നിങ്ങൾ അങ്ങനെ തീരുമാനമെടുത്തെങ്കിൽ ഹാ, കഷ്ടമെന്നും, നിങ്ങളെ ഓർത്ത് ലജ്ജിക്കുന്നുവെന്നും മാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ.

നോക്കൂ, പള്ളിവെഞ്ചിരിപ്പും വൈദികർക്ക് പട്ടംകൊടുക്കലുമെല്ലാം കർദ്ദിനാളിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കേസിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ഉപായങ്ങൾമാത്രമാണ്! ഒന്നിനോടും ഒരു പ്രതിബദ്ധതയുമില്ല എന്നു സാരം.

ഇക്കാര്യത്തിൽ കോടതിയുടെ ഒബ്സർവേഷൻ ഇതാണ്: 'In my view, the position that he holds would not make him

അപ്പസ്തോലിക് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർക്ക് താക്കീതുമായി അതിരുപതാ വൈദികരും അല്മായരും!

ഫാ. ജോസ് വൈലിക്കോടത്ത്,
(PRO, അതിരുപതാ സംരക്ഷണസമിതി) ഫോൺ:9447576778

2022

നവംബർ 27-നകം ജനാഭിമുഖ കുർബാനയ്ക്ക് ഔദ്യോഗിക അംഗീകാരം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ അതിശക്തമായ പ്രതിഷേധ പരിപാടികൾ തുടങ്ങുമെന്ന് വൈദികയോഗം എറണാകുളം-അങ്കമാലി അതിരുപതാ അപ്പസ്തോലിക് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററിനു സമർപ്പിച്ച പ്രമേയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ലിറ്റർജി സംബന്ധമായ നടപടി ക്രമം പാലിക്കാതെ, ഏകീകൃത കുർബാന എന്ന സിനഡ് കുർബാന കൗതന്ത്രത്തിലൂടെ അടിച്ചേല്പിച്ച തീരുമാനത്തിന് യാതൊരുവിധ നിയമസാധുതയുമില്ല. അതിന്റെപേരിൽ ഏതെങ്കിലും വൈദികനെതിരെ എന്തെങ്കിലും നടപടിയെടുത്താൽ അത് അതിരുപതയിലെ ദൈവജനത്തിന് സഹിക്കാനാകുന്ന കാര്യമല്ലെന്നും അതിനെതിരെ വമ്പൻ പ്രതിഷേധങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നും വൈദികരുടെ പ്രമേയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏതെങ്കിലും വൈദികനെതിരെ ശിക്ഷാനടപടിയെടുത്താൽ അത് അതിരുപതയിലെ മൊത്തം വൈദികർക്കെതിരെയുള്ള നടപടിയായി കാണുമെന്നും ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ തളിയൻ പ്രസ്താവിച്ചു.

മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ്സ് ഹൗസിൽ അതിരുപതാ സംരക്ഷണസമിതി കൺവീനർ ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ തളിയന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗം ആർച്ചുബിഷപ്പ് ആൻഡ്രൂസ് താഴത്ത് അതിരുപതയെ നയിക്കാൻ യോഗ്യനല്ലെന്നതിന്റെ വിവിധ കാരണങ്ങൾ വിലയിരുത്തി. വൈദികരുടെ യോഗത്തിനുശേഷം അല്മായമുന്നേറ്റം, ബസിലിക്ക കൂട്ടായ്മ, ദൈവജനകൂട്ടായ്മ തുടങ്ങിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലെ അല്മായപ്രതിനിധികൾക്കൊപ്പം, വൈദികർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ആൻഡ്രൂസ് താഴത്തിനെ

മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ്സ് ഹൗസിൽ അതിരുപതാ സംരക്ഷണസമിതി കൺവീനർ ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ തളിയന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗം ആർച്ചുബിഷപ്പ് ആൻഡ്രൂസ് താഴത്ത് അതിരുപതയെ നയിക്കാൻ യോഗ്യനല്ലെന്നതിന്റെ വിവിധ കാരണങ്ങൾ വിലയിരുത്തി.

entitled to any special privileges when he is brought before a court of law as an accused." അതായത്, 'ഒരു പ്രതിയായി കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം വഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തെ പ്രത്യേക ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കൊന്നും അർഹനാക്കുന്നില്ല' എന്നാണ് ജഡ്ജി പറഞ്ഞത്. ഇന്ത്യാ മഹാരാജ്യത്തെ മുഴുവൻ മനുഷ്യർക്കും മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയാണ്. എന്നാൽ ബിഷപ്പുമാർക്കും ബിഷപ്പ് ഭക്തരായ കുറേ വിശ്വാസികൾക്കും ഇനിയും മനസ്സിലായിട്ടില്ല. സി.ആർ. പി.സി-യുടെ വ്യവസ്ഥകൾ സാധാരണക്കാരെയും ഉയർന്ന പദവികൾ വഹിക്കുന്നവരെയും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്നില്ല. അതാണ് കോടതിയുടെ മറ്റൊരു നിരീക്ഷണം. ഇതും ഈ ബിഷപ്പ് ഭക്തർക്ക് മനസ്സിലാകണമെന്നില്ല. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ട് കാര്യമൊന്നുമില്ല. ജാമ്യ മില്ലാവകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കേസാണിത്. അതിനാൽ കർദ്ദിനാൾ കോടതിയിൽ ഹാജരാകണം. അറസ്റ്റ് വരിക്കണം. ജാമ്യം എടുക്കണം. കോടതി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ബോണ്ട്

സൈൻ ചെയ്യണം. അതിന്റെ നിബന്ധനകൾ പാലിക്കണം - അതാണ് കോടതി നിർദ്ദേശം. കേസിന്റെ എല്ലാ ദിവസവും കോടതിയിൽ ഹാജരാകേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ കോടതി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ കോടതിയിൽ ഹാജരായി വിചാരണ നേരിടുകതന്നെവേണം.

സീറോ-മലബാർസഭയിലെ ബിഷപ്പുമാർക്ക് അല്പമെങ്കിലും ഉളുപ്പ് ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ, കർദ്ദിനാളിനോട് രാജിവയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടണം. കെ.സി.ബി.സി-ക്ക് അന്തസ്സോടെ ഈ സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, അധ്യക്ഷനോട് മാറിനിന്ന് വിചാരണ നേരിടാൻ ആവശ്യപ്പെടണം.

പന്തംകൊളുത്തി പ്രകടനത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൂട്ട മുദ്രാ വാക്യം ഇവിടെയാണ് പ്രസക്തമാകുന്നത് - "വിശുദ്ധരായ മെത്രാന്മാർ അരങ്ങുവാണൊരു അരമനയിൽ, കളങ്കിതരായ മെത്രാന്മാർ കടിച്ചു തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു."

(കടപ്പാട്: Video by, 'The Vox')

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽപ്പോയി കാണുകയും, പ്രമേയം പരസ്യമായി വായിച്ച് സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായത്.

ആർച്ചുബിഷപ്പ് ആൻഡ്രൂസ് താഴത്തിന് സമർപ്പിച്ച പ്രമേയം

സിനഡ് സംവിധാനത്തിൽ പാരമ്പര്യം വീണ്ടെടുക്കണം.

എറണാകുളം - അങ്കമാലി അതിരൂപതയിൽ സഭാഭരണം പരാജയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പൗരസ്ത്യകാനൻ നിയമപ്രകാരം രൂപതാമെത്രാൻ രൂപതയിലെ 'ഐക്യം' സംരക്ഷിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിയമാനുസൃതമായ ആചാരങ്ങൾ നിലനിർത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ചുമതലയുണ്ട് (CCEO 201.1).

പല സംസ്കാരങ്ങളിലും അനൈക്യമുണ്ടായിട്ടുള്ളതിന്റെയും കലാപങ്ങൾക്ക് തുടക്കംകുറിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെയും പ്രഭവകേന്ദ്രം (epic center) ഭരണകൂടത്തിന്റെ വിവേകശൂന്യമായ തീരുമാനങ്ങളാണ്. കേരളത്തിൽത്തന്നെ 3 വർഷംമുമ്പ് ശബരിമല വിഷയത്തിൽ ക്രമസമാധാനനില തകർന്ന സാഹചര്യമുണ്ടായിരുന്നു. സർക്കാർ വിവേകം വീണ്ടെടുത്തു തിരുത്തുകയും സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായത്.

വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ 'ഐക്യരൂപം' കൊണ്ടുവരിക 'ഐക്യം' നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാവരുതെന്ന് പരിശുദ്ധ മാർപാപ്പ ബ. ന്യൂൺഷിയോ വഴി സിനഡിനെ അറിയിച്ചിരുന്നു. പരി. മാർപാപ്പയെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടാണ് സിനഡ് ഐക്യരൂപം അടിച്ചേല്പിച്ചത്.

ഇപ്പോൾ എറണാകുളം - അങ്കമാലി അതിരൂപതയിൽ സഭാവിരുദ്ധഭരണമാണ് മാർ ആൻഡ്രൂസ് താഴത്ത് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. September 29-ന് ചേർന്ന Presbyteral Council (വൈദിക സമിതി) യോഗത്തിൽനിന്ന് അധ്യക്ഷനായിരുന്ന മാർ താഴത്ത് അകാരണമായി ഇറങ്ങിപ്പോയി. സഭാനിയമമനുസരിച്ചുള്ള ആലോചനാസമിതികളോട് അദ്ദേഹത്തിനു പുച്ഛമാണ്. കാനോനിക സമിതിയായ ജമംഗലം ഇംഗ്ലീഷ് പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ആലോചനാസമിതി 3 മാസമായിട്ടും രൂപവൽക്കരിച്ചിട്ടില്ല. ഭരണനിർവ്വഹണത്തിൽ അജപാലന സമിതികളെയും വൈദികരെയും കേൾക്കണമെന്ന് മെത്രാന്മാർ കാനൻ നിയമം ആവശ്യപ്പെടുന്നു (CCEO.192.4). ഏകാധിപതിയായി ഭരിക്കുന്നത് സഭാഭരണമല്ല. 60 വർഷമായി അതിരൂപതയിൽ നിലനില്ക്കുന്ന 'ജനാഭിമുഖ കുർബ്ബാന' ഒരു സർക്കുലറിലൂടെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ സഭയുടെ പാരമ്പര്യമല്ല.

1599 വരെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൈതൃകമനുസരിച്ചാണ് സഭാഭരണം നടന്നിരുന്നത്. വിദേശികളായ കൽദായ സുറിയാനി മെത്രാപ്പോലീത്തമാർ കൂടിയേറ്റതിലൂടെ ഇവിടെ വന്ന് ആത്മീയ ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്തിരുന്നു. അവർ ഭരണത്തിൽ ഇടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ബ. അർക്കദിയാക്കോന്റെ (Arch deacon) അധ്യക്ഷതയിൽ ചേരുന്ന പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗമായിരുന്നു സഭാഭരണം നടത്തിയിരുന്നത്. ഈ യോഗത്തിൽ വൈദികരും അത്മായപ്രതിനിധികളും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. തീരുമാനമെടുക്കുന്ന സിനഡായിരുന്നു. ഇത്. 'പുറം തിരിയൽ' പാരമ്പര്യം

വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ 'ഐക്യരൂപം' കൊണ്ടുവരിക 'ഐക്യം' നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാവരുതെന്ന് പരിശുദ്ധ മാർപാപ്പ ബ. ന്യൂൺഷിയോ വഴി സിനഡിനെ അറിയിച്ചിരുന്നു. പരി. മാർപാപ്പയെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടാണ് സിനഡ് ഐക്യരൂപം അടിച്ചേല്പിച്ചത്.

അടിച്ചേല്പിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ മെത്രാൻസിനഡ് സഭാപാരമ്പര്യം ലംഘിക്കുന്നതിന് മറുപടി തരുന്നില്ല. ഇത് മെത്രാൻസിനഡിന്റെ ഇരട്ടത്താപ്പാണ്.

വൈദിക - സന്യസ്ത - അല്പമായ പ്രതിനിധികളെ ഉൾപ്പെടുത്തി നിലവിലെ സിനഡുസംവിധാനം ആദ്യം അഴിച്ചു പണിയുക. ഇതിന് ഭരണഘടനാഭേദഗതി ആവശ്യമായിവരും. അങ്ങനെ സഭാപാരമ്പര്യം വീണ്ടെടുത്തിട്ടാകാം, കുർബ്ബാന വിഷയത്തിലെ പാരമ്പര്യം ചർച്ച ചെയ്യാൻ. നിലവിലെ മെത്രാൻ കേന്ദ്രീകൃത സിനഡ് സംവിധാനം മരവിപ്പിക്കുക. ദൂർഭരണവും അഴിമതിയും ഇതുവഴി അവസാനിക്കുകയുണ്ടായും. നമ്മുടെ സഭയെ നവീകരിക്കുവാനുള്ള സുവർണ്ണാവസരം അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം. സുവിശേഷമൂല്യങ്ങൾക്ക് പുല്ലുവില കല്പിക്കുന്ന നിലവിലെ സിനഡ് സംവിധാനം അധർമ്മികമാണ്. തിരുത്തലുകൾ കാലം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ●

'സത്യജാല' വായിക്കുക, വരിക്കാരാകുക, പ്രചരിപ്പിക്കുക!

ഫോൺ: 9495188610
9400961610

'സത്യജാല' - അന്ധരായ വഴികാട്ടികൾ നയിക്കുന്ന ഇരുൾപാതയിൽ ഒരു ചെറുതിരിവെട്ടം!
'സത്യജാല' - കള്ളയിടയന്മാർക്കെതിരെ ഒരു ചെറുമുറവിളി!
'സത്യജാല' - പള്ളികൾ കൊള്ളക്കാരുടെ ഗൃഹകളാക്കിയവർക്കെതിരെ ഒരു ചെറു ചാട്ടവാർ!
'സത്യജാല' - നവീകൃതസഭാജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരു എളിയ വഴികാട്ടി!
ചെറുതിരി തീപ്പന്തമാക്കുക, മുറവിളി ആർപ്പുവിളിയാക്കുക, ചാട്ടവാർ ചാട്ടവാറുകളാക്കുക... യാഥാസ്ഥിതികസഭാജീവിതത്തിൽനിന്നും ദൈവരാജ്യപരജീവിതത്തിലേക്കു വഴിതുറക്കുക
ഇന്ത്യയിൽ : വാർഷിക വരിസംഖ്യ : 300 രൂപ, 5 വർഷത്തേക്ക് : 1200 രൂപ
വിദേശത്തേക്ക് : വാർഷിക വരിസംഖ്യ : 3000 രൂപ, 5 വർഷത്തേക്ക് : 12000 രൂപ

വരിസംഖ്യയും സംഭാവനയും അയയ്ക്കാൻ

Bank: Canara Bank, Pala
A/C No: 0829201000633
A/C Name : Kerala Catholic Church, Reformation movement
IFSC Code: CNRB0000829

'കുമാരൻ' കലിപ്പിലാണ്, കടുക്കലിപ്പിലാണ്...!

ജോബ്സൺ ജോസ്-JSL (മാലിദ്വീപ്) ഫോൺ: +1(587)9730510

[ഏതാനും നാളുകൾക്കുള്ളിൽ രണ്ടു വിഡിയോകളാണ്, പ്രൊഫ. ടി. ജെ. ജോസഫിന്റെമേൽ വീണ്ടും കുറ്റാരോപണം നടത്തിക്കൊണ്ട് ഫാ. നോബിൾ തോമസ് പാരയ്ക്കൽ പുറത്തിറക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഈ ലേഖനം]

ഒന്ന് അടിവരയിട്ട് പറയാൻ കഴിയും, യേശുവിനെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുത് ഇന്നായിരുന്നെങ്കിൽ, ആ പുരോഹിതപ്രമാണിമാരുടെ മുൻനിരയിൽ നിന്നുകൊണ്ട്, 'അവനെ ക്രൂശിക്കുക' എന്ന് ആദ്യം വിളിച്ചു പറയുക നോബിൾ തോമസ് പാരയ്ക്കൽ എന്ന ഈ കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതൻ ആയിരുന്നേനെ.

പുരോഹിത ദുഷ്പ്രഭുതത്തിന്റെ സകല തെളിത്തരങ്ങളിലും സമ്പന്നനും, സീറോസഭയുടെ അഭിനവവക്താവു ചമയുന്നവനുമായ 'കുമാരൻ' നോബിൾ തോമസിന് ഇതുവരെ കലിയിടങ്ങിയിട്ടില്ല! പ്രൊഫ. ടി.ജെ. ജോസഫ് മാഷിനോട് കത്തോലിക്കാസഭ ചെയ്തുകൂട്ടിയ സകല നെറികേടുകളെയും മറച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും വേട്ടയാടാൻ ഒരുവെട്ടിറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്, നോബിൾ തോമസ് പാരയ്ക്കൽ എന്ന ഭ്രാന്തന്റെയടുത്തു ഈ കാട്ടാളൻപാതിരി. ദീപികയുടെ ചീഫ് എഡിറ്റർ പദവി സ്വപ്നം കണ്ട് മാനന്തവാടിയിൽനിന്നും വണ്ടികയറിയ കുമാരൻ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ വീണ്ടും വെട്ടിയരിയാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത് ജോസഫ് മാഷിനെത്തന്നെയാണ്.

ജീവിക്കുന്ന രക്തസാക്ഷിയായ ജോസഫ് മാഷ് ഇന്നും കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതന്മാരുടെ കണ്ണിലെ കരടാണ്. മാഷിന്റെ കൈപ്പത്തി തീവ്രവാദികൾ വെട്ടിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെയ്തികളുടെ അനന്തരഫലമാണ് എന്ന് സ്ഥാപിക്കേണ്ടത് ഇന്ന് തീവ്രവാദികളുടെ ആവശ്യമല്ല; മറിച്ച്, കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതരുടെമാത്രം ആവശ്യമാണ്. അതിനുവേണ്ടി അരയും തലയും മുറുകി ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ് നോബിൾ തോമസ്. അതിന് കൂടപിടിക്കുന്നത് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പത്രമുത്തശ്ശി ദീപികയും.

ജോസഫ് മാഷിന്റെ, 'അറ്റുപോകാത്ത ഓർമ്മകൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥം പുരോഹിതത്തിനേല്പിച്ച ആഘാതം ചെറുതല്ല. ആ കൃതിക്ക് കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡുകൂടി ലഭിച്ചത് പ്രഹരത്തിന്റെ ശേഷി പതിന്മടങ്ങ് വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഒപ്പം, ജോസഫ് മാഷ് പല വേദികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും അവിടെയെല്ലാം കൈവെട്ടും തുടർന്നുള്ള സംഭവങ്ങളും വീണ്ടും ചർച്ചയാകുന്നതും സഭയെ ചെറുതായിട്ടല്ല അസ്വസ്ഥമാക്കുന്നത്. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ്, നോബിൾ തോമസ് എന്ന ഏഴാംകുലിയെ സഭ രംഗത്തിറക്കിയിരിക്കുന്നത്.

വിവാദ ചോദ്യപേപ്പർ സംഭവത്തിൽ മാഷ് കുറ്റക്കാരനല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി അദ്ദേഹത്തെ കോടതി വെറുതെ വിട്ടെങ്കിലും, നോബിൾ തോമസ് പാരയ്ക്കൽ മാഷിനെ വീണ്ടും കുറ്റക്കാരനായി ചിത്രീകരിക്കാൻ വിഫലശ്രമം നടത്തുന്നത് തീവ്രവാദികളുടെ കൈയടികൂടി പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടാണ്. നോബിളല്ല ആലഞ്ചേരിച്ചേട്ടൻ ശ്രമിച്ചാലും, എന്തിന് വത്തിക്കാനിലുള്ള സാക്ഷാൽ പോപ്പുതന്നെ ശ്രമിച്ചാലും ആ പരിഷ് ഇനി കേരളത്തിൽ വേവില്ല. കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മുഖം കേരളം തിരിച്ചറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അതിനെ അതിജീവിക്കാൻ നോബിൾ തോമസിനെക്കൊണ്ടാകില്ല; അക്കാലമൊക്കെ വിസ്മയിയിൽ മറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഒന്ന് അടിവരയിട്ട് പറയാൻ കഴിയും, യേശുവിനെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുത് ഇന്നായിരുന്നെങ്കിൽ, ആ പുരോഹിതപ്രമാണിമാരുടെ മുൻനിരയിൽ നിന്നുകൊണ്ട്, 'അവനെ ക്രൂശിക്കുക' എന്ന് ആദ്യം വിളിച്ചു പറയുക നോബിൾ തോമസ് പാരയ്ക്കൽ എന്ന ഈ കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതൻ ആയിരുന്നേനെ.

കൈവെട്ട് സംഭവത്തെ വെളുപ്പിക്കാൻ കുമാരൻ നോബിൾ തോമസ് നടത്തുന്ന സകല ന്യായീകരണങ്ങളും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്, 2000 വർഷംമുൻപ് യഹൂദപുരോഹിതം നടത്തിയെന്ന് കത്തോലിക്കാസഭതന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ആ ദുഷ്ചെയ്തികളുടെ പുനരാവിഷ്കാരത്തിലേക്കാണ്. അന്ന് യഹൂദപുരോഹിതർ ചെയ്തത് ഇന്ന് കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതർ ആവർത്തിക്കുന്നു എന്നുമാത്രം! പുരോഹിതത്തിന്റെ കടുത്ത വിമർശകനായിരുന്ന യേശുവിനെ മതനിന്ദ ആരോപിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തുന്നു; അതിനുശേഷം, അതേ യേശുവിനെത്തന്നെ ദൈവമാക്കി, അദ്ദേഹത്തിന്റെപേരിൽ ഒരു മതവും സ്ഥാപിച്ച്, അതിന് അനുയായികളെ സൃഷ്ടിച്ചെടുത്ത്, അവരെ ചൂഷണംചെയ്ത് സുഭിക്ഷമായി ജീവിക്കുന്നു! അതാണ് പുരോഹിതം, അന്നും ഇന്നും എന്നും. ഒരു മാറ്റവുമില്ല, മാറാൻ അവർക്ക് കഴിയുകയുമില്ല.

ചരിത്രം വിചിത്രം!

ബോസ് ഈപ്പൻ ഫോൺ: 9447571898

ചെരിഞ്ഞ ഗോപുരവും ചെരിഞ്ഞ സഭയും

പിസായിലെ സിനഡിൽ പാപ്പായായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത് മിലാനിലെ കർദ്ദിനാൾ ഫിലാർജി ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അലക്സാണ്ടർ 5 എന്ന ഔദ്യോഗിക ഭരണനാമം സ്വീകരിച്ചു. പിസാ കൗൺസിലിന്റെ പുതിയ തീരുമാനത്തോടെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് കരുതിയവരെല്ലാം വിഡ്ഢികളായി. ചെരിഞ്ഞ ഗോപുരത്തിന്റെ നഗരത്തിൽ കൂടിയ പള്ളിപ്പിതാക്കന്മാർക്ക് ചെരിഞ്ഞ പള്ളിയെ

പതനത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കാനായില്ല. അവരുടെ തീരുമാനത്തിന്, ഗോദായിൽ നേരത്തെതന്നെ നിലയുറപ്പിച്ച പാപ്പാമാർ പുല്ലുവില കല്പിച്ചു. ഫലമോ, ഏറെ വിചിത്രം: രണ്ടു പാപ്പാമാരുടെ സ്ഥാനത്ത് മൂന്നു പാപ്പാമാർ! തെറ്റാവരം തനിക്കൊഴികെ മറ്റാർക്കുമില്ലെന്നു ശഠിക്കുന്ന മൂന്ന് പാപ്പാമാർ -

1. ഗ്രിഗറി 12 (റോം) 2.ബെനഡിക്റ്റ് 13 (അവിഞ്ഞോൺ)
3. അലക്സാണ്ടർ 5 (പിസാ)

പാപ്പായുടെ കിരീടം പണയംവച്ച പാപ്പാ

മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു പാപ്പാമാരിൽ ഗ്രിഗറിയെയാണ് കത്തോലിക്കാസഭ പിന്നീട് ശരിയായ പാപ്പയായി അംഗീകരിച്ച് പട്ടികയിൽ പേര് നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്നത്. ധാരാളം 'മരുമക്കൾ' (മക്കൾ) ഉണ്ടായിരുന്ന ഗ്രിഗറിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ റോമിലെ കർദ്ദിനാൾമാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രായമായിരുന്നു - തൊണ്ണൂറു വയസ്സ്! ആ പ്രായത്തിൽ ചെറുപ്രായത്തിലെ കോപ്രായങ്ങൾ തുടരാതിരിക്കണമെന്നുറപ്പായിരുന്നു. സ്ഥാനമേറ്റശേഷം അദ്ദേഹം ആദ്യം ചെയ്ത വിശുദ്ധകർമ്മം രത്നഖചിതമായ പാപ്പായുടെ രാജകിരീടം 6000 സ്വർണ്ണനാണയത്തിന് പണയം വച്ചതാണ് - ചുതുകളിലൂടെയുണ്ടായ കടംവീടാൻ.

JSL ഇന്റർവ്യൂവിനെതിരെ പരാതിനൽകിയ ശ്രീ. ഡൊമിനിക് സാവിയോയോട്

- JSL കൂട്ടായ്മ

‘ക്രിസ്തീയസഭകളെയും പുരോഹിതരെയും കന്യാസ്ത്രീകളെയും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെയും അപകീർത്തിപ്പെടുത്തണമെന്നും, സ്ത്രീത്വത്തെ അധികേഷം പിടിക്കണമെന്നും, ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തിന്റെ സമാധാനം തകർക്കണമെന്നും ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കുള്ളിൽ കലാപം സൃഷ്ടിക്കണമെന്നുമുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടും കരുതലോടും കൂടിയാണ് ‘JSL ഓൺലൈൻ കൂട്ടായ്മ’ ഒന്നരമണിക്കൂർ ദൈർഘ്യമുള്ള ഇന്റർവ്യൂ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളായി സംപ്രേഷണം ചെയ്തത് എന്നതായിരുന്നു, ആവലാതിക്കാർക്ക് കോട്ടയം സ്വദേശി ഡൊമിനിക് സാവിയോ വച്ചാച്ചിറയിലിന്റെ പരാതിയുടെ ഉള്ളടക്കം.

ശ്രീ റോയ് മാത്യു, അഡ്വക്കേറ്റ് ശ്രീ. ബോറിസ് പോൾ, JSL ഓൺലൈൻ എന്നിവരെ പ്രതിചേർത്ത് FIR ഇട്ട കേസിൽ കോട്ടയം പോലീസ് വ്യക്തമായ അന്വേഷണം നടത്തുകയും, ആരോപണത്തിനടിസ്ഥാനമായി യാതൊന്നും ഇന്റർവ്യൂവിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ കേസ് എഴുതിത്തള്ളാൻ തീരുമാനിക്കുകയും അത് ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതിയെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

അല്ല, ശ്രീ ഡൊമിനിക് സാവിയോ, നിങ്ങളുടെ പുരോഹിതർ ചെയ്ത നെറികേടുകൾ മാത്രമല്ല, ശ്രീ റോയ് മാത്യു ഇന്റർവ്യൂവിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് പിന്നെയെന്തിന് ഇത്ര അസഹിഷ്ണുത? നിങ്ങൾ ക്കന്നായ രൂപതയെയും വംശീയവേറിനുമായാ കുഞ്ഞാടുകളെയും ഉദ്ധരിച്ചുകഴിഞ്ഞോ? അവിടെ കോടതിയിൽനിന്നു കിട്ടിയതിന്റെ ക്ഷീണം

തീർക്കാനാണോ JSL നെതിരെ യുദ്ധത്തിനിറങ്ങിത്തീർച്ചത്? എന്നിട്ടില്ല, അതും!

കന്യാസ്ത്രീകൾക്കും വിശ്വാസിസമൂഹത്തിനുമെതിരെ പുരോഹിതരും മഠം അധികൃതരും നടത്തുന്ന അതിക്രമങ്ങൾക്കെതിരെ ശ്രീ. റോയ് മാത്യു പ്രതികരിച്ചപ്പോൾ മാനം ഇടിഞ്ഞുവീണ താങ്കൾക്ക്, പുരോഹിതരും കന്യാസ്ത്രീയും ചേർന്ന് സിസ്റ്റർ അഭയയെ കോടാലിക്കൊണ്ട് അടിച്ചുവീഴ്ത്തി കിണറ്റിലെറിഞ്ഞപ്പോൾ എന്തേ പ്രതികരിക്കാൻ തോന്നിയില്ല? നൂറുകണക്കിന് കന്യാസ്ത്രീകൾ മഠത്തിലെ കിണറുകളിലും പാറമടകളിലും ദുരുപസാഹചര്യത്തിൽ മരണപ്പെട്ടുകിടന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെന്തേ പ്രതികരിക്കാൻ തോന്നിയില്ല? കുറവിലങ്ങാട്ടു കന്യാസ്ത്രീകളെയും സിസ്റ്റർ ലിസി വടക്കേലിനെയും സിസ്റ്റർ ലൂസി കളപ്പുരയെയും കത്തോലിക്കാസഭാനേതൃത്വം ഇപ്പോഴും വേട്ടയാടുന്നത് കണ്ടിട്ടും നിങ്ങൾക്ക് പ്രതികരിക്കാൻ തോന്നുന്നില്ല?

ഇത്തരക്കാരെയാണ്, ‘പുരോഹിത അടിമ’ എന്ന് പച്ചമലയാളത്തിൽ വിളിക്കുന്നത്...നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള കുറെ പുരോഹിത അടിമകൾ രണ്ടു കേസു കൊടുത്താൽ പേടിച്ച് ഇല്ലാതെയാകുന്നതല്ല, ആർജ്ജവവും നട്ടെല്ലുമുള്ളവരുടെ പ്രതികരണശേഷി. മെത്രാന്മാരുടെ അരമനക്കൊട്ടാരങ്ങളെ പിടിച്ചുകുലുക്കാൻ പോന്ന സാധാരണക്കാരുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ നിങ്ങൾ കാണാൻ പോകുന്നതേയുള്ളൂ. അവർക്കൊപ്പം എന്നും ‘JSL കൂട്ടായ്മ’യും ഉണ്ടാകും.

“പാപ്പാത്രിത്വം!”

ഗ്രിഗറി 12 (റോം)

ബെനഡിക്റ്റ് 13 (അവിഞ്ഞോൺ)

3. അലക്സാണ്ടർ 5 (പിസാ)

നേരംപോക്കിന് കന്യാസ്ത്രീകളുമായി രതിക്രിഡ

ബദൽ പാപ്പായായിരുന്ന അലക്സാണ്ടറും മോശക്കാരനായിരുന്നില്ല. ദിവസത്തിൽ പകുതി സമയമെങ്കിലും തീൻമേശയിൽ ചെലവഴിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ 400 സേവകരായിരുന്നു - എല്ലാവരും സ്ത്രീകൾ! എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം ഒരുവർഷം കടക്കുന്നതിനുമുമ്പേ അപമൃത്യുപ്പെട്ടു - ക്ഷേത്രവിഷബാധ.

അതിനുത്തരവാദിയെന്നു സംശയിക്കപ്പെടുന്ന ബൽദാസർ കോസാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി (ജോൺ 23) തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഒരു ഡീക്കൻ മാത്രമായിരുന്നു. രണ്ടു ദിവസങ്ങൾക്കകം കോസാ, പുരോഹിതപ്പട്ടവും മെത്രാൻപട്ടവുമേറ്റ് ജോൺ ഇരുപത്തി മൂന്നാമനായി. ഒരു കുട്ടക്കൊലയാളിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരമ്പോക്ക് കന്യാസ്ത്രീകളുമായി രതിക്രിഡകൾ നടത്തുന്നതായിരുന്നു.

റോമാ ചക്രവർത്തിയുടെ ഇടപെടൽ

പരിശുദ്ധ ‘പാപ്പാത്രിത്വ’ത്തിന്റെ ദുർഭരണം ക്രിസ്ത്യൻ യൂറോപ്പിനെ മുൻവെങ്ങും ഉണ്ടാകാത്തവിധം അധഃപതനത്തിന്റെ പടുകുഴിയിലാഴ്ത്തി. മൂന്നുപേർക്കും പിന്തുടർച്ചക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പ്രശ്നങ്ങൾ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമായി. ഏകപ്രതീക്ഷ ജർമ്മൻ രാജാവായിരുന്ന സിജിസ്മണ്ട് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം റോമാ ചക്രവർത്തിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു പാപ്പായുടെ സ്ഥാനത്ത് മൂന്നുപേരായതിനാൽ ചക്രവർത്തിയുടെ കീഴടക്കലാണ് നടന്നിരുന്നില്ല. ഒരു ഏകീകൃത യൂറോപ്പ്, ഒരു പാപ്പാ, ഒരു ചക്രവർത്തി എന്ന പാശ്ചാത്യസ്വപ്നം സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുക സിജിസ്മണ്ടിന്റെ ജീവിതാഭിലാഷമായിരുന്നു. ഒരു സഭാ കൗൺസിൽതന്നെയായിരുന്നു, പ്രശ്നപരിഹാരമാർഗ്ഗം.

സാർവത്രികസുന്നഹദോസും വേശ്യകളുടെ സംഘവും

1414-ൽ തെക്കൻ ജർമ്മനിയിലെ കോൺസ്റ്റൻസിൽ പതിനാറാമത്തെ സാർവത്രിക സുന്നഹദോസ് സിജിസ്മണ്ട്

ചക്രവർത്തി വിളിച്ചുകൂട്ടി. അന്നുവരെ നടന്ന സുന്നഹദോസുകളിൽ ഏറ്റവും വലുതായിരുന്നത്. പതിവുപോലെ, വേശ്യകളുടെ ഒരു വലിയ സംഘവും സമ്മേളനസ്ഥലത്ത് തമ്പടിച്ചിരുന്നു. മൂന്നു പാപ്പാമാരുടെയും ആസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് കർദ്ദിനാൾമാരും മെത്രാന്മാരുംമറ്റും എത്തിയിരുന്നു. ചില അല്മായപ്രതിനിധികൾക്കും വോട്ടവകാശം നൽകിയിരുന്നു.

കൗൺസിൽ കൈക്കൊണ്ട സുപ്രധാനതീരുമാനങ്ങളിലൊന്ന്, സഭാകാര്യങ്ങളിൽ പരമാധികാരി സുന്നഹദോസാണ് എന്നതായിരുന്നു. മൂന്നു പാപ്പാമാരോടും ഹാജരാവാൻ കൗൺസിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ പിസായിലെ ജോൺമാത്രം പ്രൗഢിയോടെ എഴുന്നള്ളി. സമ്മേളനത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷതവഹിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് അദ്ദേഹം എത്തിയത്. എന്നാൽ അതു നടന്നില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, സുന്നഹദോസ് അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റവിചാരണ നടത്തുകയും മൂന്നു വർഷത്തെ ജയിൽവാസത്തിനു വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏറ്റവും ലജ്ജാ കരമായ കുറ്റങ്ങൾ ഒഴിവാക്കി, കൊള്ള, കൊലപാതകം, ബലാത്സംഗം, സ്വവർഗ്ഗരതി, നിഷിദ്ധസംഗമം എന്നിവ മാത്രമാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ വികാരിക്കെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെട്ടത്.

‘സൂര്യനു താഴെ പാപ്പായ്ക്കു മുകളിൽ ആരുമില്ല!’

തൊണ്ണൂറു കഴിഞ്ഞ ഗ്രിഗറി (റോം) മനസ്സിലാമനസ്സോടെ കൗൺസിൽ തീരുമാനങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച് സ്വയം രാജിവെച്ചാഴിഞ്ഞു. ബെനഡിക്റ്റ് (അവിഞ്ഞോൺ) ഫ്രഞ്ചുകാരനല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഫ്രാൻസിലെ രാജാവ് കൈയൊഴിഞ്ഞിരുന്നു. നിരാശനായ അദ്ദേഹം നേരത്തെ തന്നെ സ്വന്തം രാജ്യമായ സ്പെയിനിലേക്ക് പിൻവാങ്ങി രക്ഷപ്പെട്ടു. പിന്തുണ തീരെയില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹമൊരു പ്രശ്നമേ ആയിരുന്നില്ല.

തിരഞ്ഞെടുപ്പുസംഘം ഒരു കർദ്ദിനാളിന്റെ മകനായ ഓഡോ കൊളോണയെ പുതിയ പാപ്പായാക്കി. അദ്ദേഹം മാർട്ടിൻ 5 എന്ന ഭരണനാമം സ്വീകരിച്ചു (1417). അങ്ങനെ സഭയിലെ മഹാചരിത്രം അവസാനിച്ചെങ്കിലും, എല്ലാത്തരം കൊള്ളരുതായ്മകളും തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

സഭാനവീകരണത്തിന് പറ്റിയ ആളായിരുന്നില്ല പുതിയ പാപ്പാ.

ജനറൽ കൗൺസിലിനാണ് പരമാധികാരം എന്ന തന്റെ അഭിപ്രായം പാപ്പാ ആയതിനുശേഷം മാർട്ടിൻ മാറ്റുകയാണുണ്ടായത്. സൂര്യനു താഴെ പാപ്പായ്ക്കു മുകളിൽ ആരുമില്ല എന്നുള്ളതായിരുന്നു പിന്നീടുള്ള അഭിപ്രായം.

ജോൺ ഹസ്സിനെ ജീവനോടെ ദഹിപ്പിക്കുന്നു

കോൺസ്റ്റൻസ് കൗൺസിൽ കാണിച്ച ഒരു കൊടിയ വഞ്ചനയുടെ കഥയും പരാമർശിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജോൺ ഹസ്സ് എന്ന പണ്ഡിതനും മതപരിഷ്കർത്താവുമായ പുണ്യാത്മാവിനെ ജീവനോടെ ദഹിപ്പിച്ച ക്രൂരകൃത്യമാണത് (1415). അദ്ദേഹം പ്രേഗ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ റെക്ടറായിരുന്നു. ബൈബിൾ വായിക്കാനും വ്യാഖ്യാനിക്കാനും എല്ലാവർക്കും അവകാശമുണ്ടെന്നും, കൂർബാനയിൽ പുരോഹിതർ അപ്പവും വീഞ്ഞും കഴിക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസികൾക്ക് രുചിക്കാൻ അപ്പമാത്രം നൽകുന്നത് തെറ്റാണെന്നും പറഞ്ഞതാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്ത പാതകം. കൂടാതെ പുരോഹിതരുടെ സ്ത്രീസഹവാസത്തെയും ധനസമ്പാദനവ്യഗ്രതയെയും അദ്ദേഹം എതിർത്തിരുന്നു.

കോൺസ്റ്റൻസിൽ കൂടിയ പള്ളിപ്പിതാക്കന്മാർക്ക് ഹസ്സിനെ ചുട്ടുകൊല്ലുന്നതിന് ഇതിലേറെ കാരണം വേണ്ടിയിരുന്നില്ലല്ലോ. അദ്ദേഹത്തെ പുരോഹിതരായ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് സിജിസ്മണ്ട് ചക്രവർത്തി വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഹസ്സ് കൗൺസിലിലെത്തി തന്റെ നിലപാട് വിശദീകരിച്ചത്. എന്നാൽ വഞ്ചകരായ പുരോഹിതകാലികർ അദ്ദേഹത്തെ ചതിവിൽ പിടികൂടുകയാണുണ്ടായത്. യേശുവിന്റെ നാമം ഉരുവിട്ടുകൊണ്ട് ധീരതയോടെ മരണംവരിച്ച ഹസ്സിനെ പ്ലാലെ പരിശുദ്ധനായ ഒരു രക്തസാക്ഷിയോ വിശുദ്ധനോ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഇല്ലതന്നെ. മനുഷ്യനു സങ്കല്പിക്കാവുന്ന എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള ഘോരപാപങ്ങൾ ചെയ്തു മനസ്സാക്ഷി മരവിച്ച മനുഷ്യാധമന്മാരാണ്, ന്യായാധിപവേഷം കെട്ടി ഈ പരിശുദ്ധനെ ഏറ്റവും ക്രൂരവും പൈശാചികവുമായ രീതിയിൽ കൊലപ്പെടുത്തിയത് എന്ന വസ്തുത മാനവമനസ്സാക്ഷിയെ എന്നെന്നും വേദനിപ്പിക്കും.

പള്ളിക്ക് പണം നൽകിയാൽ പാപംചെയ്യാൻ ലൈസൻസ്!

അക്കാലത്ത് പാപ്പാമാരും മെത്രാന്മാരുംമറ്റും പാപം ചെയ്യുക മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവർക്ക് പാപംചെയ്യാനുള്ള ലൈസൻസ് നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൊലപാതകികളും വ്യഭിചാരികളും പിടിച്ചുപറിക്കാറും നിശ്ചിത തുക പള്ളിക്കു നൽകിയാൽ മാത്രം മതിയായിരുന്നു. മക്കളുള്ള വൈദികരും വിവാഹബാഹ്യബന്ധങ്ങളുള്ള അൽമായരും പള്ളിക്കു പണംനൽകിയാൽ മതിയായിരുന്നു. പള്ളിയുടെ വരുമാനമാർഗ്ഗങ്ങളിലൊന്ന് വേശ്യാലയങ്ങളുടെ ലൈസൻസായിരുന്നു. നോയമ്പിൽനിന്ന് ഒഴിവുലഭിക്കുന്നതിന് നിശ്ചിത ഫീസ് നൽകുകയേ വേണ്ടിയിരുന്നുള്ളൂ. രക്തബന്ധമുള്ളവരുടെ വിവാഹാനുമതി ഫീസായിമാത്രം പത്തുലക്ഷം സ്വർണനാണയങ്ങളാണ് പാപ്പായ്ക്ക് പ്രതിവർഷം ലഭിച്ചിരുന്നത്.

മതസാമ്രാജ്യത്തിനെതിരെ മതകോടതി

കാടത്തത്തിന്റെയും ക്രൂരതയുടെയും പ്രവാചകന്മാരും

പ്രയോക്താക്കളുമായിരുന്നു, റോമിലെ പാപ്പാമാരിലധികവും എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിശയോക്തിയില്ല. റോമിലെ കിരീടംവച്ച യമകിങ്കരന്മാർ കൊന്നൊടുക്കിയ നിരപരാധികൾക്കു കണക്കില്ല. ചരിത്രത്തിലിന്നോളം അക്രൈസ്തവരാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടതിന്റെ അനേകമടങ്ങ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ പള്ളിയധികാരികളുടെ പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ സമ്മതത്തോടെ വധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മാർപാപ്പയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളോട് വിരോധിച്ച് പ്രകടിപ്പിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികളെ (heretics) വകവരുത്തുന്നതിനുമാത്രമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട മതകോടതിയാണ് കുപ്രസിദ്ധമായ ഇൻകിസിഷൻ. ഇത്ര ക്രൂരവും അനീതിപരവുമായി പീഡനം നടത്തിയ ഒരു നിയമ സംവിധാനം ചരിത്രത്തിൽ വേറെയില്ല.

ഗ്രിഗറി ഒൻപതാമൻ (1227-41) ആണ് ഈ മതവിചാരണക്കോടതി 1232-ൽ നടപ്പിലാക്കിയത്. ഇതിന്റെ ഭരണച്ചുമതല ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ വേട്ടപ്പട്ടികൾ (Dominicans) എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ള ഡൊമിനിക്കൻ

തിരഞ്ഞെടുപ്പുസംഘം ഒരു കർദ്ദിനാളിന്റെ മകനായ ഓഡോ കൊളോണയെ പുതിയ പാപ്പയാക്കി. അദ്ദേഹം മാർട്ടിൻ 5 എന്ന ഭരണനാമം സ്വീകരിച്ചു (1417). അങ്ങനെ സഭയിലെ മഹാചരിത്രം അവസാനിച്ചെങ്കിലും, എല്ലാത്തരം കൊള്ളരുതായ്മകളും തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. സഭാനവീകരണത്തിന് പറ്റിയ ആളായിരുന്നില്ല പുതിയ പാപ്പാ.

സന്യാസിമാരെയാണ്. അവരുടെ ജോലി വളരെ കാര്യക്ഷമതയോടെ അവർ നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗ്രിഗറിയുടെ ഭരണകാലത്തുതന്നെ ഒരൊറ്റ ദിവസം (29 മെയ്, 1239) ഒരു മെത്രാനെയുൾപ്പെടെ 180 പേരെ ജീവനോടെ ദഹിപ്പിച്ചു. റോമാ മാർപാപ്പയുടെ ഏതു വിഡ്ഢിത്തം നിറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോടും യോജിക്കാത്ത ആരും - രാജാവോ മെത്രാനോ പ്രഭുവോ സാദാ വിശ്വാസിയോ ആരായാലും, ജീവിക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതായിരുന്നു, പാലിച്ചിരുന്ന തത്വം. ഒരു ഉദാഹരണം: ക്രിസ്തുവും അപ്പസ്തോലന്മാരും സമ്പത്തില്ലാത്തവരായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നത് സഭാവിരുദ്ധമായി ജോൺ ഇരുപത്തിരണ്ടാമൻ (1316-34) കണ്ടിരുന്നു. ഇതിനെതിരായി ദാരിദ്ര്യവ്രതം കർശനമായി പാലിച്ചിരുന്ന 114 ഫ്രാൻസിസ്കൻ സന്യാസിമാരെ തന്റെ ഭരണകാലത്ത് ജോൺ പാപ്പാ ദഹിപ്പിക്കാനായി ഇൻകിസിഷനെ ഏല്പിച്ചു.

മാർ യൗസേപ്പ് വളർത്തച്ഛനല്ല, യേശുവിന്റെ പിതാവായിരുന്നു!

(3-ാം ഭാഗം)

പ്രൊഫ. പി.എൽ. ലൂക്കോസ്, ഫോൺ : 9446578174

ഗ്രീക്കിൽനിന്ന് പ്രാചീന ലത്തീൻ, ബൊഹെയ്റിക (Boh-airic), അർമേനിയൻ ഭാഷകളിലേക്കു മൊഴിമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ഏറ്റവും പഴക്കമുള്ള കൈയെഴുത്തുപ്രതികളിൽ മർക്കോസ് എഴുതിയതെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന തർക്കവിഷയമായ വാക്യത്തിന്റെ (6:3) മൂലരൂപം “ഈയാൾ മരപ്പണിക്കാരന്റെയും മറിയത്തിന്റെയും മകനല്ലേ?” എന്നായിരുന്നത്രേ! 'Is not this the son of the carpenter and of Mary?' (Raymond E. Brown : 'The Birth of the Messiah.' Page. 538) അനന്യസാധാരണമായ സൂക്ഷ്മതയോടെ സുവിശേഷങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പഠനം നടത്തിയ പ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതൻ വിൻസെന്റ് ടെയ്ലറിന്റെ നിഗമനവും ‘Is not this the son of the carpenter and of Mary?’ എന്നുതന്നെയായിരിക്കണം മർക്കോസ് എഴുതിയതെന്നാണ് (Vincent Taylor: 'The Gospel According to Mark', Page 952). മൂലരൂപം ഇതായിരുന്നെങ്കിൽ എന്തു മറിമായം സംഭവിച്ചിട്ടായിരിക്കാം മർക്കോസ് എഴുതിയ

വചനത്തിന് രൂപഭേദം സംഭവിച്ചത്? മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ മൂലകൃതി (Original manuscript) രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പകർത്തിയെഴുതിയയാൾ (Scribe or copyist)

ഇൻകിസിയുടെ ഭീകരമൂലം

പാപ്പാമതത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും പ്രധാന വിശ്വാസ പ്രമാണം തള്ളിപ്പറയുന്നതുമത്രമായിരുന്നില്ല ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റം. പുരോഹിതശ്രേണിയിലെ ആരെയെങ്കിലും വേണ്ടത്ര ബഹുമാനിക്കാതിരിക്കുക, നോയമ്പു കാലത്ത് മാംസാഹാരം കഴിക്കുക, പള്ളിക്ക് പതാരം (പള്ളിയുടെ വിഹിതമായ പത്തിലൊന്ന്) കൊടുക്കുന്നതിൽ വീഴ്ചവരുത്തുക വൈദുഷ്യം, സ്വവർഗരതി, ബൈബിൾ പാരായണം

മാർട്ടിൻ 5-ാമൻ

തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഈ കോടതിയിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട വലിയ കുറ്റങ്ങളായിരുന്നു.

കുറ്റാരോപിതന് സ്വന്തം സാക്ഷികളെയോ വക്കീലിനെയോ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. സാക്ഷികളെല്ലാം പ്രോസിക്യൂഷന്റേതായിരുന്നു. കുറ്റാരോപിതനെയും വേണ്ടിവന്നാൽ സാക്ഷികളെയും പീഡിപ്പിക്കുന്നതിന് നിയമം അനുവദിച്ചിരുന്നു. എല്ലാ മെത്രാസനങ്ങളോടും സന്യാസാശ്രമങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ട്, പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക മുറികളും ഉപകരണങ്ങളും സാധാരണമായിരുന്നു.

കുറ്റം സമ്മതിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്നയാൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ള കാര്യം ഉറപ്പായിരുന്നു. മതഭിന്നത (heresy)യാണ് ആരോപിതമായ കുറ്റമെങ്കിൽ, തീയിൽ ജീവനോടെ ദഹിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു സാധാരണ ശിക്ഷ. കുറ്റം ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ക്ഷമയാചിച്ചാൽ, ശിക്ഷ ഇളവുചെയ്തു ജീവപര്യന്തം (മരണംവരെ) തടവിലാക്കുമായിരുന്നു. അന്നത്തെ കാരാഗൃഹവാസത്തെക്കാൾ ഭേദമായിരുന്നു, മരണശിക്ഷ. കുറ്റാരോപിതന് സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം നൽകിയിരുന്നില്ല. ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരിൽ ഒരു നല്ല ശതമാനം നിരപരാധികളായിരുന്നു. ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ വസ്തുവകകൾ പള്ളി കണ്ടുകെട്ടിയിരുന്നു. അങ്ങനെ വസ്തുവകകൾ കൈക്കലാക്കാൻ വേണ്ടി, പലരെയും മരണശേഷംപോലും കുറ്റവാളികളാക്കിയിരുന്നു.

പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകാലം ഭരിച്ച 80 പാപ്പാമാരിൽ ഒരുവനുപോലും ഈ കിരാത സമ്പ്രദായം തെറ്റാണെന്ന് തോന്നിയിരുന്നില്ലെന്നതാണ് കഷ്ടം.

ആയിരിക്കണം ഈ മാറ്റം വരുത്തിയതെന്നാണ് വിൻസെന്റ് ടെയ്ലർ, റെയ്മണ്ട് ബ്രൗൺ എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടധികം ബൈബിൾ ഗവേഷകന്മാരുടെ അനുമാനം. കന്യകയായിരുന്ന മറിയം പുരുഷനുമായി ലൈംഗികബന്ധമില്ലാതെ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽനിന്നു ഗർഭം ധരിച്ചാണ് യേശുവിനെ പ്രസവിച്ചതെന്നു മത്തായിയെഴുതിയ ഫാൻസിക്ലിമ അത്യധികം തീക്ഷ്ണതയോടും ആവേശത്തോടുംകൂടി വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരാളായിരുന്നു ആ പകർപ്പെഴുത്തുകാരനെങ്കിൽ, 'മരപ്പണിക്കാരന്റെ മകൻ' എന്നുള്ള മർക്കോസിന്റെ പരാമർശം അദ്ദേഹത്തെ പ്രകോപിപ്പിച്ചിരിക്കാം! അബദ്ധമാണെന്നു തോന്നിയ പ്രയോഗം അമർഷത്തോടെ തിരുത്താൻ ആ പകർപ്പെഴുത്തുകാരൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ കാർപെന്റർ എന്ന നാമത്തിനു മുൻപുണ്ടായിരുന്ന "The son of" എന്ന പദസമൂഹം കാർപെന്ററിനു ശേഷം 'മറിയ'ത്തിനു മുൻപിലാക്കിയിരിക്കാം. അങ്ങനെയായിരിക്കണം മർക്കോസിന്റെ വചനം ഇന്നത്തെ രൂപത്തിൽ "Is not this the carpenter, the son of Mary" എന്നു മാറിപ്പോയത്! "ഗ്രന്ഥം മൂന്നു പകർത്തുമ്പോൾ മുഹൂർത്തം മുത്രമായ് വരും" എന്ന് ഏതോ സരസൻ പണ്ടു പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു പകർപ്പെഴുത്തുഗുമസ്തൻ ജോസഫിനു പകരം യേശുവിനെ മരപ്പണിക്കാരനാക്കി!

പകർപ്പെഴുത്തുകാരൻ മാറ്റിമറിച്ചതല്ലെന്നും യേശു 'മറിയത്തിന്റെ മകനല്ലേ' എന്നുതന്നെയാണ് നസ്രത്തുകാർ ചോദിച്ചതെന്നും കരുതുക. അതുകൊണ്ടുമാത്രം യേശു ജോസഫിന്റെ മകനല്ലെന്നോ മറിയത്തിന്റെ ജാരസന്തതിയാണെന്നോ അനുമാനിക്കുന്നതു യുക്തിഭ്രമല്ല. മത്തായിയും ലൂക്കായും രചിച്ച യേശുവിന്റെ ജനന-ബാല്യകഥകളിലല്ലാതെ (Infancy Narratives) യഥാർത്ഥ സുവിശേഷമെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന 85 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഒരിടത്തുപോലും മാർ യൗസേപ്പിനെപ്പറ്റി പരാമർശങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തത് യേശുവിന്റെ പരസ്യജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടായിരിക്കാമെന്നു ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാർ കരുതുന്നു. മാതാപിതാക്കളിൽ ഒരാളുടെ മരണശേഷം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റേയാൾ കുറച്ചൊക്കെ പ്രാമുഖ്യമുള്ള വ്യക്തിയായിത്തീരുന്നപക്ഷം ആ പ്രമുഖവ്യക്തിയുടെ പേരിനോടു ചേർത്തായിരിക്കും അവരുടെ മക്കളുടെ കാര്യം നാട്ടുകാർ പറയുക. ഫിറോസ് ഗാന്ധി പ്രശസ്തനായ പാർലമെന്റേറിയനായിരുന്നെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം പ്രധാനമന്ത്രിയായിത്തീർന്ന ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ മക്കളായിട്ടല്ലേ രാജീവ്ഗാന്ധിയും സന്ജയ്ഗാന്ധിയും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്? അതുകൊണ്ടു മാത്രം രാജീവ്-സന്ജയ്മാരുടെ പിതാവ് ഫിറോസ്ഗാന്ധി യല്ലെന്ന് ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ശ്ലീഹമാർ പലപ്പോഴും യേശുവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അന്തിയുറങ്ങുകയോ, ശതക്കണക്കിനു ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരും വീട്ടിലെത്തി യേശുവിനെ സന്ദർശിക്കുകയോ, യേശു ജനക്കൂട്ടങ്ങളെ അഭിസംബോധന ചെയ്ത അവസരങ്ങളിൽ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും മറിയം സന്നിഹിതയായിരിക്കുകയോ ചെയ്തെങ്കിൽ നസ്രത്തുകാർക്കുമാത്രമല്ല, ഗലീലിയായിലെ ജനസഹസ്രങ്ങൾക്കും മറിയം സുപരിചിതയായിരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയല്ലേ? അപ്പോൾ "മറിയത്തിന്റെ പുത്രനല്ലേ" എന്ന അന്വേഷണം തികച്ചും സ്വാഭാവികമല്ലേ!

(14) യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലശേഷം ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കർത്താവിൽനിന്നു നേരിട്ടു ലഭിച്ച വെളിപാടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിശ്വാസി യാവുകയും താനും ഒരു അപ്പോസ്തലനാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്ത പൗലോസ് ശ്ലീഹാ, മത്തായിയും ലൂക്കായും സുവിശേഷങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിനു 17 വർഷങ്ങൾ മുൻപ് എ.ഡി. 58-ലാണ് റോമാക്കാർക്കുള്ള ലേഖനമെഴുതിയത്. ആ ലേഖനത്തിന്റെ ഒന്നാം അദ്ധ്യായം നാലാം വാക്യത്തിൽ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ദാവീദിന്റെ

മാർ യൗസേപ്പിന്റെ പിതൃത്വം വിശ്വസനീയമായ രീതിയിൽ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന പതിനാലു തെളിവുകളാണ് പുതിയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നത്.

പിന്മുറക്കാരനായ ജോസഫാണ് യേശുവിന്റെ പിതാവെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. "അവൻ ജഡപ്രകാരം ദാവീദിന്റെ സന്തതിയിൽനിന്നു ജനിച്ചവനും... ദൈവപുത്രനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവനുമാണ്." റാബി (rabbi)യായി പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കുകയും അത്യുത്സുകനായ ഫരിസേയപ്രമാണിയെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരെ നിഷ്ഠൂരമായി പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത, ക്രിസ്തുവിന്റെ എതിരാളികളിൽ ഏറ്റവും പ്രബലനായിരുന്ന പൗലോസ് പോലും, മനുഷ്യനായ ഒരു പിതാവില്ലാതെ പ്രകൃതിസഹജ മല്ലാത്തരീതിയിലാണ് യേശു ജനിച്ചതെന്ന് കേട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. അബ്രാഹത്തിന്റെയും ദാവീദിന്റെയും സന്തതിയായിട്ടാണ് പൗലോസ് യേശുവിനെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത്. 'Seed of Abraham', 'Seed of David', 'descendant of David' എന്നൊക്കെയാണ് ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷകളിൽ കാണുന്നത്.

പൗരസ്ത്യ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിച്ച് ലോകമതം (world religion) എന്ന പദവി ക്രിസ്തുമതത്തിനു നേടിക്കൊടുത്ത, ദൈവശാസ്ത്രപരമായ പ്രമാണരേഖകൾ രചിച്ച, ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്ന പദവിക്ക് അർഹനായ പൗലോസ് ശ്ലീഹായ്ക്ക് മാർ യൗസേപ്പിന്റെ മകനും ദൈവപുത്രനുമായി യേശുവിനെ കാണുന്നതിനു യാതൊരു വിമുഖതയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

(15) പരിശുദ്ധാത്മാവിൽനിന്നു ഗർഭംധരിച്ചാണ് കന്യകാമറിയം യേശുവിനെ പ്രസവിച്ചതെന്നുള്ള മത്തായിയുടെ കഥ രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച പാലസ്തീനിലെ യഹൂദക്രിസ്ത്യാനികൾ നിരാകരിച്ചിരുന്നതായി ആദിമസഭയിലെ രണ്ടു പിതാക്കന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഏ.ഡി. 100-ൽ പാലസ്തീനിലെ നിയോപൊലിസിൽ (Neopolis) ജനിച്ച് 165-ൽ റോമിൽ മരണമടഞ്ഞ, ആദിമസഭയിൽ ക്രിസ്തുവിശ്വാസത്തിന്റെ ന്യായീകരണവാദിയും (apologist) തത്വശാസ്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്ന ജസ്റ്റിൻ പാലസ്തീനിൽ ജീവിച്ചിരുന്നകാലത്ത്,

ക്രിസ്തു മതം സ്വീകരിക്കുകയും യേശു ക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്ത യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വെറും സാധാരണക്കാരായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു ജനിച്ച പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യനായിട്ടാണ് യേശുവിനെ പരിഗണിച്ചിരുന്നതെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. യേശു പരിശുദ്ധാത്മാവിൽനിന്നാണ് ജനിച്ചതെന്ന കഥ അവർക്കു വിശ്വസനീയമായി തോന്നിയില്ല. ഇക്കാര്യം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ ജസ്റ്റിൻ, കന്യകയിൽനിന്നാണ് യേശു ജനിച്ചതെന്ന സിദ്ധാന്തം വിശ്വാസസത്യമായി അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ഒരു രക്തസാക്ഷിയായിരുന്നു എന്നോർക്കണം! സാധാരണക്കാരായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നാണ് യേശു ക്രിസ്തു ജനിച്ചതെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന നിരവധി എബിയൊണൈറ്റ്സ് യഹൂദന്മാരെ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് വിഖ്യാതദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനും ബൈബിൾ പണ്ഡിതനുമായിരുന്ന ഓറിജൻ (Origen: 185-254) സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. യേശുവിനെ രക്ഷകനായി അംഗീകരിച്ചിരുന്ന യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനികളാണ് "Ebionites" എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ജോസഫിനെയും മറിയത്തെയും യേശുവിനെയും അടുത്തറിഞ്ഞിരുന്നവരും മറിയം കന്യകയായിരുന്നു എന്ന് ഒരിക്കൽപ്പോലും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവരും യേശു ജോസഫിന്റെ മകനാണെന്ന് ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരുമായ പാലസ്തീൻകാരായ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളിൽ നിന്നായിരിക്കണം ഈ വിശ്വാസം പാലസ്തീനിലെ യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ലഭിച്ചതെന്നാണ്, ജസ്റ്റിനും ഓറിജനും പാലസ്തീൻകാരുമായുണ്ടായിരുന്ന അടുത്ത ബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, നമ്മൾ അനുമാനിക്കേണ്ടതെന്ന് റെയ്മണ്ട് ബ്രൗണ്ട് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. "Considering the relationship of both Justin and Origen to Palastine, we may wonder if these Jewish Christians preserved a tradition that had come down in that country from some of the original followers of Jesus who knew nothing of his having been conceived of a virgin and thought that he was Joseph's natural son" ('The Virgin Conception & Bodily Resurrection of Jesus' - Page 49).

മാർ യൗസേപ്പിന്റെ പിതൃത്വം വിശ്വസനീയമായ രീതിയിൽ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന പതിനാലു തെളിവുകളാണ് പുതിയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നത്. രണ്ടും മൂന്നും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ പാലസ്തീനായിലെ യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദൃഢവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി സഭാപിതാക്കന്മാരായിരുന്ന ജസ്റ്റിനും ഓറിജനും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വസ്തുത പതിനഞ്ചാമത്തെ തെളിവാണ്. എന്നാൽ, യേശുവിനെ ഗർഭംധരിച്ചു പ്രസവിച്ച അമ്മതന്നെ സ്വന്തം മകന്റെ പിതാവാരാണെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയത് കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു സ്വീകാര്യമായില്ല! ജോസഫിനെയും മറിയത്തെയും വ്യക്തിപരമായി പരിചയമുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്തുശിഷ്യനായ പീലിപ്പോസും നസ്രത്തുകാരും യേശു ജോസഫിന്റെ പുത്രനാണെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതും മതിയായ തെളിവുകളായി സഭ അംഗീകരിച്ചില്ല! ക്രിസ്തീയസഭയുടെ സ്ഥാപകനെന്ന പദവിക്ക് അർഹനും, സഭാവിശ്വാസങ്ങളുടെ ശില്പിയും, യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെയും ശ്ലീഹന്മാരുടെയും സമകാലികനുമായിരുന്നു പൗലോസ്. പത്രോസ് ശ്ലീഹായോടൊത്ത് പതിനഞ്ചുദിവസം താമസിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരനായ ജെയിംസിനെ പരിചയപ്പെ

ടുകയും ചെയ്ത പൗലോസ് ശ്ലീഹാ യേശു ജോസഫിന്റെ മകനാണെന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുപോലും വിശ്വാസ്യമായ തെളിവായി സഭ അംഗീകരിച്ചില്ല! ഏതെങ്കിലുമൊരു സംഭവത്തിന്റെ ദൃക്സാക്ഷി എന്താണു നടന്നതെന്ന് കൃത്യമായി വിവരിക്കുമ്പോൾ അയാളെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി കേട്ടറിവുമാത്രമുള്ള മറ്റൊരാൾ ആധികാരിക വിവരണം നൽകാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനെ പരിഹസിക്കാൻ, "കണ്ട നീ അവിടെ നിൽക്ക്, കേട്ട ഞാൻ പറയട്ടെ"യെന്ന് നാട്ടിൽപുറത്തുകാർ പറയാറുണ്ട്. ഈ മനോഭാവമാണ് മാർ യൗസേപ്പിനെ വളർത്തുപിതാവാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സഭ സ്വീകരിച്ചത്! മുകളിൽ അക്കമിട്ടു വിവരിച്ച 15 തെളിവുകളിൽ പതിനാലും പുതിയ നിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടും, മാർ യൗസേപ്പിനെയോ മറിയത്തെയോ യേശുവിനെയോ ഒരിക്കൽപ്പോലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത, ഗലീലാക്കാരെ പരിചയമില്ലാത്ത, ഒരുപക്ഷേ യേശുവിന്റെ കാലശേഷം സിറിയായിൽ ജനിച്ചവളെന്ന ഏതോ ഒരു അജ്ഞാതന്റെ വാക്കുകളായിരുന്നു സഭ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചത്! ജോസഫ് ദർശിച്ച സ്വപ്നത്തിന്റെ വിശദവിവരങ്ങളും ജോസഫും മറിയവും തമ്മിൽ ലൈംഗികമായി ബന്ധപ്പെട്ടില്ല എന്ന മഹാരഹസ്യവും മത്തായി എങ്ങനെയാണിത് എന്നു ചിന്തിക്കാനുള്ള സാമാന്യബുദ്ധിയോ (common sense), വെറും മിഥ്യയായ സ്വപ്നം പരമപ്രധാനമായ വിശ്വാസസത്യമാക്കുന്നത് അക്ഷതവ്യമായ മൗഢ്യമാണെന്നു തിരിച്ചറിയാനുള്ള വിവേചനമോ സഭാപിതാക്കന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല! അപഹാസ്യവും അപലപനീയവുമായ രീതിയിൽ സഭ കപടവിശ്വാസങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമച്ചതിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല നിദർശനമാണ് മാർ യൗസേപ്പിന്റെ വളർത്തുപിതാവെന്ന പദവി! സുസ്పഷ്ടമായ (conspicuous) രീതിയിൽ നാലു സുവിശേഷകന്മാരും പതിമൂന്നാമത്തെ അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസും നൽകിയ തെളിവുകളെല്ലാം തിരസ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിലൂടെ മറച്ച് മാർ യൗസേപ്പിനെ വളർത്തച്ഛനാക്കിയ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക്, മോശയുടെ നിയമങ്ങളും പ്രാചീനകാലത്ത് യഹൂദന്മാർ അനുവർത്തിച്ചിരുന്ന ആചാരങ്ങളും അജ്ഞാതമായിരുന്നു എന്നനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിയമാവർത്തനം 25-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ അഞ്ചുമുതൽ പത്തുവരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്ന മോശയുടെ നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഏഴു സഹോദരന്മാർ മാറിമാറി വിവാഹം ചെയ്ത സ്ത്രീയെപ്പറ്റി ഉന്നയിച്ച വിവാദചോദ്യം സമാന്തരസുവിശേഷകന്മാർ മൂന്നുപേരും യഥാക്രമം 22, 12, 20 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ, മിക്കവാറും ഒരേ രീതിയിൽ, ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്: "ഒരുവൻ സന്താനമില്ലാതെ മരിക്കുകയും ഭാര്യ ജീവിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ അവന്റെ സഹോദരൻ അവളെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ച്, അവനുവേണ്ടി സന്താനങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കണമെന്നു മോശയുടെ കല്പനയിൽ ഉണ്ട്." മൂത്ത സഹോദരന്റെ മരണാനന്തരം അനുജന്മാർ ആറുപേരും മാറിമാറി ചേട്ടത്തിയെ വിവാഹം കഴിച്ചത് ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനുവേണ്ടി ഒരു സന്താനത്തിനു ജന്മംകൊടുക്കാനായിരുന്നു. അങ്ങനെ ജനിക്കുന്ന കുട്ടിയെ (ഒന്നിലേറെ സന്താനങ്ങൾ ജനിച്ചാൽ ആദ്യത്തെ കുട്ടിയെ) മരണമടഞ്ഞ മൂത്ത സഹോദരന്റെ സന്തതിയായി പരിഗണിക്കണമെന്നായിരുന്നു യഹൂദന്മാരുടെ നിയമം. നൈയമികമായ (legal) പിതൃത്വത്തിനും ജീവശാസ്ത്രപരമായ (biological) പിതൃത്വത്തിനും തുല്യപരിഗണനയാണ് ലഭിച്ചിരുന്നത്. (തുടരും) ●

നാസ്തികം മനുഷികമാണ്

അഡ്വ. രാജഗോപാൽ വാകത്താനം

(എഡിറ്റർ, 'യുക്തിരേഖ') ഫോൺ: 9447973962

‘നാസ്തികതയുടെ അശ്വമേധജൈത്രയാത്രയും മതനവീകരണയത്നങ്ങളും’ എന്ന എഡിറ്ററുടെ ലേഖനം അവസരോചിതവും സ്വയംവിമർശനപരവുമായതിനാൽ ഏറെ പ്രസക്തമാണ്. അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തോട് രണ്ടു തരത്തിലാണ് പ്രതികരിക്കേണ്ടത് എന്നു തോന്നുന്നു. ഒന്ന്, അതിന്റെ സാങ്കേതികമായ നിലപാടിലും രണ്ടാമത്, ദാർശനികമായ സംവാദത്തിലുമാണ്. ‘സത്യജാല’ പോലൊരു പ്രസിദ്ധീകരണം കാലികപ്രസക്തമാകുന്നതും ഇത്തരമൊരു ചർച്ച വികസിപ്പിക്കുന്നതിലാണ്.

നാസ്തികതയും യുക്തിവാദവും പര്യായശബ്ദങ്ങളായിട്ടാണ് പലപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിലും, അങ്ങനെയല്ല സത്യം. ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നതാണ് നാസ്തികത. ‘നാസ്തികോ വേദനിന’ എന്ന് പ്രാചീന ആസ്തികർ ആക്ഷേപിച്ചിരുന്നു. ദൈവമുണ്ട് എന്ന വാദത്തിന് കർക്കശമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറുപടി നൽകുന്നതാണ് നാസ്തികം. അതിന് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉപാധികളാണ് ഉപയോഗിക്കുക.

യുക്തിവാദം ഒരു പടികുടി കടന്ന് ദാർശനികപദ്ധതിയായി വികസിച്ച ഒരു സാംസ്കാരികമണ്ഡലമാണ്. യുക്തിവാദി നാസ്തികനായിരിക്കും. പക്ഷേ, നാസ്തികൻ യുക്തിവാദിയായ കണമെങ്കിൽ സാമൂഹിക അന്ധതകൾക്കും അസമത്വങ്ങൾക്കും എതിരായി യുക്തിചിന്തയെ രൂപപ്പെടുത്തണം. അത് കേവലം ഒരു ആശയസമരമാത്രമല്ല, പ്രായോഗികമായ സാമൂഹിക ഇടപെടൽകൂടിയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ലേഖകൻ ഉന്നയിക്കുന്ന സർഗാത്മകത, ധൈര്യമേറിയ തുടങ്ങിയ മുഖ്യബോധങ്ങളുടെ ചർച്ച യുക്തിവാദവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുതന്നെയാണ്. നാസ്തിക പ്രചാരണവേല പ്രസക്തമല്ല എന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. അത് ഭൗതികവാദചിന്താ വികാസത്തിന്റെ തുടക്കംതന്നെയാണ്. മതവിശ്വാസികൾ അതുകൊണ്ടുതന്നെ നാസ്തികസമ്മേളനത്തിലെ ആൾക്കൂട്ടം പ്രതിരോധാത്മകമാകും.

അപ്രസക്തമാകുന്ന മതം

ലേഖകന്റെ മുഖ്യമായ ആകാംക്ഷ, മതം അപ്പാടെ അപ്രസക്തമാണോ എന്നും, അങ്ങനെ വന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ അസ്തിത്വസംബന്ധിയായ യഥാർത്ഥ പ്രശ്നങ്ങളെ എങ്ങനെ അഭിസംബോധനചെയ്യും എന്നുമാണ്. ഇത് മതവിശ്വാസികളെ എക്കാലവും അലട്ടിയിരുന്ന വിഷയമാണ്. മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാനനതം മനുഷ്യത്വം /മാനവികതയാണ്. അതിന് മതവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. മനുഷ്യനുണ്ടായി എത്രയോ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുശേഷമാണ് മതങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്! അവയോരോന്നും ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ച സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അന്യമതദ്വേഷകരമാണ് എന്നതിന് അവയുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെയാണ് സാക്ഷി. മൃഗങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹം, കരുണ, സാന്ത്വനങ്ങൾ മുതലായവ അവയ്ക്ക് മതമുള്ളതു

കൊണ്ട് ഉണ്ടായതല്ല. അച്ഛനമ്മമാർക്കു കുട്ടികളോടോ മറിച്ച് ഉണ്ടാകുന്ന സ്നേഹവായ്പുകൾ മതം ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചുതന്നതല്ല. അത് മനുഷ്യസഹജമാണ്; ജന്മസിദ്ധമാണ്.

പുരോഹിതമതങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആളല്ല ലേഖകൻ എന്നറിയാം. അവർ നിർമ്മിച്ച മതങ്ങളും ദൈവങ്ങളും ലോകത്തിൽ ഒരു സമാധാനവും ആർക്കും നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും ഒരു മതവും സ്വന്തം സമൂഹത്തിലെ ഇതര വിഭാഗങ്ങളെ ‘സ്വന്ത’മായി കരുതിയിട്ടില്ലെന്നും ഇതേ ചരിത്രങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മതധർമ്മികത എന്നത്, വേദപരമായ ഒരു അരുളപ്പാടിനപ്പുറത്തേക്ക്, പ്രായോഗികമായ ഒരു പദ്ധതിയായി ഒരു സമൂഹത്തിലും പരിവർത്തിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് അനുഭവം. ലോകചരിത്രത്തെത്തന്നെ തമോമയമാക്കുന്നതിൽ സംഘടിതമതം നടത്തിയിട്ടുള്ള ചോരചൊരിച്ചിലുകൾ മായ്ച്ചുകളയാവുന്നതുമല്ല. പുരോഹിതമതം ദൈവത്തിന്റെ മുഖംമൂടിയില്ലാത്ത കാപ്യമാണെന്ന് ലേഖകൻതന്നെ സമർത്ഥിക്കുന്നുമുണ്ട്. സാമൂഹികചിന്തയെമാത്രമല്ല, ശാസ്ത്രത്തെയും സാമൂഹികവികാസങ്ങളെയും പ്രതിരോധിക്കാനാണ് എല്ലാ മതങ്ങളും എല്ലാക്കാലത്തും ശ്രമിച്ചതെന്ന് അറിയാമെന്നിരിക്കെ, അത്തരമൊരു മതസത്തയെ അദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കുന്നുമില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ മതം/ സംഘടിതമതം പ്രസക്തമാണോ അല്ലയോ എന്ന് ചരിത്രപരമായും വസ്തുനിഷ്ഠമായും പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

നവീകരണവും നവോത്ഥാനവും

പാപ-പുണ്യ-നരകങ്ങൾ കാണിച്ച് മനുഷ്യരെ ഭയപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ചുഷണാധിഷ്ഠിതമായ മതങ്ങൾക്കെതിരെയാണ് യൂറോപ്പിലും ഇന്ത്യയിലുമൊക്കെ നവീകരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഉരുവുകൊണ്ടത്. എന്നാൽ തുടക്കത്തിലെ ആവേശം, പിന്നീട് അവർതന്നെ ഒരു മതമായി പരിണമിക്കുന്നതിലേക്കെത്തി. മാർട്ടിൻ ലൂതർ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കെതിരെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന ചോദ്യങ്ങൾ പ്യൂരിറ്റനിസത്തെ വളർത്തിയെങ്കിലും, ഒടുവിൽ കത്തോലിക്കാസഭയെക്കാൾ ഭീതിദമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി മാറുകയാണ് ചെയ്തത്.

പിന്നീടുള്ള യൂറോപ്യൻ ചരിത്രവും ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഉദയവുമൊക്കെ മതത്തിനെതിരായ/മതേതരമായ സമരത്തിന്റെ ചരിത്രമാണ്. പിന്നെയും എത്രയോ നവീകരണദാർശനികർ കടന്നുവന്നു! പക്ഷേ, പുരോഹിതമതത്തിന്റെ വിഷപ്പല്ലുകൾ പരിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല; എന്നു മാത്രമല്ല, അതു കൂടുതൽ വ്യവസ്ഥാപിതവുമായി.

ഇന്ത്യയിലെ ഭക്തിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും ബുദ്ധ-ജൈന മതങ്ങളുടെയും പരിണാമം ഈദൃശമാണ്. വൈദികമതത്തിനെതിരായി അഹിംസാത്മകമായി ഏഷ്യയെമ്പാടും പടർന്നുപന്തലിച്ച ബുദ്ധമതം ഇപ്പോൾ ഒരു മതതീവ്രസംഘമാണ്. കബീറും നാനാക്കും ഒരർത്ഥത്തിൽ നാസ്തികമെന്ന്

തോന്നിയേക്കാവുന്ന നവീകരണശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയെങ്കിലും, അവയ്ക്ക് ഹിംസാത്മകമായ ഹിന്ദുമതത്തിനെതിരെ ഫലപ്രദമായി ഒന്നും ചെയ്യാനായില്ല.

മറിച്ച്, യൂറോപ്പിൽ ഉയർന്നുവന്ന നവോത്ഥാനമാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന പദത്തിന് അന്തസ്സാർജ്ജിത ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തത്. അതാകട്ടെ, മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടിലേറെ നീണ്ടുനിന്ന കലാ,സാംസ്കാരിക, ചിന്താരംഗത്തെ ജ്ഞാനവിശ്ലേഷണമായിരുന്നു. അത് തികച്ചും മതവിരുദ്ധവും ആയിരുന്നു. സമത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സാഹോദര്യം, മതേതരത്വം, മാനവികത, ജനാധിപത്യം തുടങ്ങിയതൊക്കെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഉല്പന്നങ്ങളായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, സാമൂഹിക പരിവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിലും മതനവീകരണത്തിനോ ആത്മീയപദ്ധതി കൾക്കോ യാതൊരു പങ്കും ഉണ്ടായില്ല.

പുരോഹിതമതങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആളല്ല ലേഖകൻ എന്നറിയാം. അവർ നിർമ്മിച്ച മതങ്ങളും ദൈവങ്ങളും ലോകത്തിൽ ഒരു സമാധാനവും ആർക്കും നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും ഒരു മതവും സ്വന്തം സമൂഹത്തിലെ ഇതര വിഭാഗങ്ങളെ 'സ്വന്ത'മായി കരുതിയിട്ടില്ലെന്നും ഇതേ ചരിത്രങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മതധർമ്മികത എന്നത്, വേദപരമായ ഒരു അരുളപ്പാടിനപ്പുറത്തേക്ക്, പ്രായോഗികമായ ഒരു പദ്ധതിയായി ഒരു സമൂഹത്തിലും പരിവർത്തിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് അനുഭവം.

നവീകരണത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം

സാമൂഹികമാറ്റത്തിന് നാസ്തികപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് കഴിയുമെങ്കിൽ, മതനവീകരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് എന്തു പ്രസക്തി എന്ന ലേഖകന്റെ ചോദ്യം കുറിക്കുകൊള്ളുന്നതാണ്. ഇരുതലസ്തർക്കമായ സാമൂഹികപരിവർത്തനം എങ്ങനെയുള്ളതാകണം എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് അതിന്റെ മറുപടി. ഒരു സിവിൽ സമൂഹമായി മാറ്റുക എന്നതാണ് ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ അതിനു നിശ്ചയമായും, ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സാങ്കേതികവിദ്യയുടെയും മതേതര പ്രയോഗത്തിലൂടെമാത്രമേ സാധിക്കൂ. മതം ഉൽപാദിപ്പിച്ച മൂല്യങ്ങൾക്കും പ്രമാണങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായിരിക്കും അത്. എന്നാൽ നിലവിലെ വ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ അല്പം ചില മാറ്റങ്ങളോടെ ഒരു മതാത്മകസങ്കല്പലോകമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അഡ്ജസ്റ്റ്മെന്റുകളുടെ നവീകരണം മതിയാകും. പക്ഷേ അത് ജനങ്ങൾക്ക് എത്രമാത്രം സൗഖ്യമാണ് നൽകുക എന്നതാണ് പ്രശ്നം. (Happiness Index ൽ ഏറ്റവും ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന രാജ്യങ്ങൾ ആദ്യം പറഞ്ഞ സിവിൽ സമൂഹങ്ങൾ ആണെന്ന് മറക്കരുത്.)

എന്നാൽ ഇതിനർത്ഥം, KCRM പോലുള്ള നവീകരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഒരു റോളും ഇല്ല എന്നല്ല. അതിദുർവ്വം അഭേദ്യവുമായ മതാധിപത്യവ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരെ കലഹിക്കാൻ അതിനു സാധിക്കും. 'വിശ്വാസം' എന്ന ആത്മീയ ആയുധംകൊണ്ട് അതിന്റെ പുറന്തോടുകൾ പൊട്ടിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയും. യുക്തിവാദപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ പുറത്തുനിന്നു നടത്തുന്ന ചെറുത്തുനിൽപ്പുകൾക്ക്, ഉള്ളിൽനിന്ന് രാസതാരകമാകാൻ കഴിയും. സഭയ്ക്കുള്ളിലില്ലാത്ത ജനാധിപത്യത്തെ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ നവീകരണത്തിന് കഴിയും. ചർച്ച് ആക്ട് എന്നത് പുറത്തുനിന്നു നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അകത്തുനിന്ന് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കുമെന്നർത്ഥം. ഒരുപക്ഷേ സഭയെ ലിബറലൈസ് ചെയ്യാൻ നവീകരണത്തിനാകും. പക്ഷേ അതിന്റെ ആത്യന്തികപരിണാമം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് പ്രവചിക്കാനാവില്ല. അതിനെ രാഷ്ട്രീയ ഇച്ഛയായി മാറ്റിത്തീർക്കാനുള്ള ഉത്തോലകം ബാഹ്യമായി നിൽക്കാത്തതിടത്തോളം, നവീകരണം വെറും ചായക്കോപ്പയിലെ കൊടുങ്കാറ്റായി മാറും.

സത്തയും ഉണ്മയും

പ്രപഞ്ചസത്തയെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ ജ്ഞാനമണ്ഡലങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള ചർച്ച ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഒതുക്കാവുന്നതല്ല. ആത്മീയ-ഭൗതികവാദങ്ങളുടെ ആദ്യകാലംമുതലേ ഉയർന്നുവരുന്ന ദാർശനിക പ്രശ്നങ്ങളാണ് അത്. ഫിലോസഫി എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കിന് സമാനമായാണ് ദർശനം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. 'ദൃഷ്ടിമാർഗേനയുള്ള ബോധം' എന്നാണ് ദർശനത്തിന്റെ അർത്ഥം. എന്നാൽ അതിനെ വിജ്ഞാനാന്വേഷണം എന്നും അംഗീകരിക്കാം. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമേയം പക്ഷ-പ്രതിപക്ഷങ്ങളുടെ (Thesis and Antithesis)വൈരുദ്ധ്യ പരിഹാരത്തിലൂടെ സമന്വയത്തിൽ (Synthesis) എത്തുകയാണ്. അനുമാനം (Hypothesis) അവിടെ അപ്രസക്തവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് മൗലികസത്ത, പ്രപഞ്ചയാഥാർത്ഥ്യം, ഉണ്മ തുടങ്ങിയവയൊക്കെ കേവലമായി ചർച്ചചെയ്യാവുന്നതല്ല. അത് ആത്മനിഷ്ഠ പ്രമാണങ്ങളല്ല, വസ്തുനിഷ്ഠ പരിശോധനകളാണ്. അത് ഭൗതികപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വാസ്തവിക സത്ത(Essence)യിലേക്കുള്ള ഒരു പ്രക്രിയ(Process)യാണ്. ചരിത്രത്തിലെമ്പാടും ഈ തർക്കങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ തത്വചിന്തയിൽ വേദാന്തമാത്രമാണ് ആത്മസത്തയെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, സാംഖ്യം, യോഗം, ലോകായതം, ബൗദ്ധം, ജൈനം, മീമാംസ ഒക്കെ ഭൗതികവാദപരമാണ്. ന്യായ-വൈശേഷികങ്ങൾ അർത്ഥനാസ്തികവും.

അതായത്, വിശേഷബുദ്ധി ഒരിക്കലും ആത്മീയതയെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതല്ല. മൂന്നറിവുകൾക്ക് അവിടെ പ്രസക്തിയുമില്ല. അറിവ് എന്നത് അനന്തവും ആപേക്ഷികവുമാണ്. എന്നാൽ ലേഖകൻ പറയുന്നതുപോലെ, ജീവിതത്തിന്റെ കാല്പനികതയെ തള്ളിക്കളയാനും കഴിയില്ല. കാല്പനികത (Romantic) ഇല്ലാത്ത ജീവിതം ഊഷ്മരമായിരിക്കും. സമഗ്രത എന്നതും ആപേക്ഷികമാണ്.

പ്രതികരണം എഡിറ്റർ

'ഞാൻ ആര്' എന്ന അസ്തിത്വസംബന്ധിയും ആത്മാന്വേഷണപരവുമായ ചോദ്യത്തിനുള്ള മനുഷ്യരുടെ

ആത്യന്തിക ഉത്തരങ്ങളായാണ് ഓരോ മതവും (ദർശനം, കാഴ്ചപ്പാട്) രൂപംകൊള്ളുന്നത്. ഇതിൽനിന്ന് മതങ്ങളെല്ലാം വിശേഷബുദ്ധിയുടെ പ്രയോഗത്തിലൂടെയും വികാസത്തിലൂടെയുമാണ് രൂപപ്പെടുന്നത് എന്നതു വ്യക്തമാണ്. മനുഷ്യൻ ഒരു ജീവിതദർശനം വേണ്ടെന്ന് ആരും പറയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ഈ മതങ്ങൾ നിഷേധാത്മകമല്ല എന്നു കാണാം.

ഇത്രയും എഴുതിയത്, ലേഖകൻ മതം, പുരോഹിതമതം എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിച്ച് സൂചിപ്പിക്കുമ്പോഴും, അവയെ വേർതിരിച്ചു കാണാൻ തയ്യാറാകാതെ രണ്ടിനെയും ഒരു പോലെ നിഷേധാത്മകമായി സമീപിക്കുന്നതായി തോന്നിയതുകൊണ്ടാണ്. പുരോഹിത-സംഘടിതമതങ്ങൾ മതങ്ങളേയല്ലെന്നും, അവ തികച്ചും മതവിരുദ്ധപ്രസ്ഥാനങ്ങളാണെന്നുമുള്ള തിരിച്ചറിവുണ്ടാകുന്നതുവരെ, യഥാർത്ഥ മതത്തിന്റെ മറവിൽ പുരോഹിതമതങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും. എന്റെ ലേഖനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതുപോലെ, നാസ്തികരോ യുക്തിവാദികളോ യഥാർത്ഥ മതങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നേയില്ല; പകരം, അവർ പുരോഹിതമതങ്ങളെയും പുരോഹിതനിർമ്മിതദൈവങ്ങളെയും നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു!

എങ്കിൽപ്പോലും അത് ഗുണകരവും പ്രസക്തവുമാണെന്നും, മതനവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് സഹായകമാണെന്നുമായിരുന്നു, എന്റെ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞുവെച്ചത്. കാരണം, ഇപ്പോൾ അരങ്ങുവാഴുന്നതും ജനങ്ങളെ അടിമകളാക്കുന്നതും ഈ പുരോഹിതമതങ്ങളും അവയുടെ 'ഇല്ലാ ദൈവങ്ങളു'മാണ്.

എന്നാൽ, പുരോഹിത്യം തകർന്നാലും മതനവീകരണത്തിന്റെ പ്രസക്തി അവസാനിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യനെ സ്വന്തം സത്തയിലേക്ക് അന്വേഷണാത്മകമായി നയിച്ച് അവൻ സാകല്യബോധം (sense of fulfilment) ലഭ്യമാക്കാൻ യഥാർത്ഥ മതത്തിലേക്ക് അവനെ വഴിനടത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഓഷോ പറയുന്നു: 'Man has no centre other than the center of the Whole.' യഥാർത്ഥ മതങ്ങളുടെയെല്ലാം ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യം ഈ ആകമാന അസ്തിത്വബോധത്തിൽ, സ്വഗൃഹത്തിലേക്കെന്നപോലെ, മനുഷ്യനെ എത്തിക്കുക എന്നതാണ്. അവിടെ എല്ലാ ഭേദചിന്തകളും അസ്തമിക്കുകയും മനുഷ്യൻ വിശ്രാന്തിയുണ്ടാവുകയും ലോകം ഒരു വിശകുടംബമായി പരിണമിക്കുകയുംചെയ്യും. നവോത്ഥാനം ആത്യന്തികമായി ലക്ഷ്യംവയ്ക്കുന്നതും മറ്റൊന്നല്ലല്ലോ.

മനുഷ്യൻ പ്രത്യേകമായുള്ളത് വിശേഷബുദ്ധിയാണ്. മനനം (reflection) ചെയ്യാനുള്ള കഴിവാണ് വിശേഷബുദ്ധിയുടെ സവിശേഷത. 'ഞാൻ ഉണ്ട്' എന്ന തിരിച്ചറിവ് മനനത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതാണ്. ആ തിരിച്ചറിവ് മറ്റു ജീവികൾക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്, 'ഞാൻ ആര്?', 'എന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ ഉറവിടം ഏത്?' മുതലായ അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങൾ അവയുടെ മനസ്സുകളിൽ ഉദിക്കാത്തതും, ആ തലത്തിലുള്ള അന്വേഷണങ്ങൾ അവ നടത്താത്തതും, ആത്മീയതയെന്നാൽ എന്താണെന്ന് അറിയാൻപോലും അവയ്ക്കു കഴിയാത്തതും. പക്ഷേ, മനുഷ്യൻ ഇതെല്ലാം സാധിക്കുന്നു. അത് മനുഷ്യൻ ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വിശേഷബുദ്ധിയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ഇതിൽനിന്ന്, "വിശേഷബുദ്ധി ഒരിക്കലും

ആത്മീയതയെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നില്ല" എന്ന ലേഖകന്റെ നിലപാട് ശരിയല്ല എന്നു കാണാം. മാത്രമല്ല, സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണത്തിൽ, വിശേഷബുദ്ധിയുടെ വികാസംതന്നെയാണ് സത്യാബോധവും ആത്മീയാവബോധവും എന്നും കാണാൻ കഴിയും.

എന്നാൽ, അന്തർമുഖത്വം തീർത്തും നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ ഇതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുന്നവർ തീർത്തും വിരളമായിരിക്കും. റോമൻ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയായ വ്യാവസായിക-കമ്പോളവ്യവസ്ഥിതി ആഗോളതലത്തിൽ വെന്നിക്കൊടി പാറിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഇന്നത്തെ യൂറോ-അമേരിക്കൻ നാഗരികസാഹചര്യത്തിൽ, സ്വന്തം നിലനിൽപ്പിനായി ഓരോരുത്തർക്കും മാത്സര്യത്തിന്റെ ഗോദായിലിറങ്ങി അത്യധാനം (struggle) ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അവിടെ മനനവും ധ്യാനാത്മകമനസ്സും (meditative mind) അന്തർമുഖത്വവും സ്വന്തം അസ്തിത്വം സംബന്ധിച്ച അന്വേഷണവ്യഗ്രതയുമൊക്കെ ചോർന്നുപോകുന്നത് സാഭാവികം. ശാസ്ത്രത്തിനും അതിനെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ആശയങ്ങൾക്കും പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ഇതൊന്നും വേണ്ട, ബാഹ്യമായ തെളിവുകൾമാത്രംമതി! അതുകൊണ്ടാണ്, നാസ്തികപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ആളുകൾ കൂടുന്നതും, യഥാർത്ഥ മതം എന്തെന്നറിയാനും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുരോഹിത്യത്തിനെതിരെ അണിനിരക്കാനും ആളുകൾ കുറയുന്നതും.

ഈ സാഹചര്യംമൂലം, മനുഷ്യന്റെ പ്രജ്ഞയുടെ കാതലായ ഭാഗമാണ് പ്രയോജനരഹിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് നാം കാണേണ്ടതുണ്ട്. തയ്യലം, മനുഷ്യജീവിതം ബഹിർമുഖവും അന്തസാരശൂന്യവുമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ബൗദ്ധികതലത്തെമാത്രം ആശ്രയിക്കുന്ന, അവന്റെ കാല്പനികതലത്തെയും ആന്തരികതയെയും പരിഗണിക്കാനറിയാത്ത ശാസ്ത്രത്തിനൊരിക്കലും ഒരു ജീവിതദർശനത്തിന് രൂപംകൊടുക്കാൻ സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ശരി-തെറ്റുകൾ തിരിച്ചറിയാനുള്ള വിവേചനാശക്തിപോലും ഇനിയങ്ങോട്ട് മനുഷ്യനുണ്ടായിരിക്കാമെന്നല്ല.

"സാമൂഹികപരിവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിലും മതനവീകരണത്തിനോ ആത്മീയപദ്ധതികൾക്കോ യാതൊരു പങ്കുമുണ്ടായില്ല" എന്ന ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഓരോ മതദർശനവും പുരോഹിത്യത്താൽ ദുഷിക്കപ്പെട്ടുവരെ സാമൂഹികപരിവർത്തനത്തിന് ഊർജ്ജം പകർന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാനചരിത്രത്തിൽ ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ദർശനങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടുവെച്ച കർമ്മപദ്ധതികൾക്കും സ്ഥാനമില്ലെന്നു പറയാനാകുമോ? രമണമഹർഷിയും രാമകൃഷ്ണപരമഹംസരും സ്വാമി വിവേകാനന്ദനും പ്രതിനിധീകരിച്ച മതദർശനത്തിന്റേതായ ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികപശ്ചാത്തലം ഇന്ത്യയിലില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനുചുക്കാൻപിടിക്കാൻ ഗാന്ധിജിയെപ്പോലൊരു സാത്വികനേതൃത്വം ഇവിടെ ഉയർന്നുവരുമായിരുന്നോ? യേശുവിനെത്തുടർന്ന് രൂപംകൊണ്ട ആദിമസഭയിൽ, സ്വകാര്യസ്വത്ത് ഒഴിവാക്കിയുള്ള കൂട്ടായ്മാസമൂഹസൃഷ്ടി യേശുവിന്റെ മതദർശനത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നില്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ...?

മതവിരുദ്ധതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യൂറോപ്പിൽ ഉയർന്നുവന്ന നവോത്ഥാനം പുരോഹിത്യത്തിന്റെ

മതം - തത്വത്തിൽ മൂല്യവും പ്രയോഗത്തിൽ അനുഷ്ഠാനവും എന്ന വൈരുദ്ധ്യം!

ജിജോ ബേബി ജോസ് (കാനഡാ)

അന്ധവിശ്വാസങ്ങളാൽ ഇരുളടഞ്ഞ സമുദായമനസ്സിൽ തിയോട് ഫലപ്രദമായി സംവദിക്കാൻ, പുറത്തുനിന്നുള്ള ഒരു സമൂഹത്തിന് കഴിയില്ലെന്ന്, ഒക്ടോബർ മാസം രണ്ടാം തീയതി എറണാകുളത്തു നടന്ന നാസ്തികമഹാ സമ്മേളനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ശ്രീ. ജോർജ്ജ് മൂലേച്ചാലിൽ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. നവോത്ഥാനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ വഴിയേതാണ്; മതനവീകരണമാണോ മതനിഷേധമാണോ? സമൂഹാപനിർമ്മിതിയുടെ ഇക്കാലത്ത്, ഇവ രണ്ടിനും അതാതിന്റേതായ ധർമ്മമുണ്ട് എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന നിലപാടിനോടുള്ള യോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ കുറിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ശ്രീ. നാരായണഗുരു, തന്റെ കാലത്ത് ഉയർത്തിയ ഒരു വലിയ ദാർശനിക പ്രശ്നം, മതം അതിന്റെ മൂല്യങ്ങളാണോ, അതോ അനുഷ്ഠാനങ്ങളാണോ എന്നതായിരുന്നു. അതുതന്നെയാണ്, ഇവിടത്തെയും പ്രതിപാദ്യവിഷയം. മതം മൂല്യങ്ങളാണെങ്കിൽ, പൗരോഹിത്യത്തിനു നിലനിൽപ്പില്ല. എന്നാൽ അനുഷ്ഠാനമാണ് മതമെന്നു വന്നാൽ, പൗരോഹിത്യമാണ് അതിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു; അവിടെ മൂല്യങ്ങൾക്കു നിലനിൽപ്പില്ല.

മൂല്യമായി ഉദയംകൊണ്ട മതദർശനങ്ങളെ, ആദ്യഘട്ടത്തിൽ നിലനിൽപ്പിന്റെയും പിന്നീട് ഒരു സവിശേഷ

വിഭാഗമെന്ന മേൽക്കോയ്മ നിലനിർത്തേണ്ടതിന്റെയും പ്രശ്നമെന്ന നിലയ്ക്ക് അനുഷ്ഠാനങ്ങളാക്കി തരം താഴ്ത്തിയതും, പ്രബോധകനെത്തന്നെ ദൈവമാക്കി അവതരിപ്പിച്ചതും അനുഷ്ഠാനവിധികളിലൂടെ ആരാധിച്ചതും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ കുത്സിതതന്ത്രമായിരുന്നു. അങ്ങനെയുണ്ടായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളും, അതനുസരിച്ചുള്ള ആചാരമുറകളുമാണ് പൊതുവിൽ, 'മത'മായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു

മതം മൂല്യങ്ങളാണെങ്കിൽ, പൗരോഹിത്യത്തിനു നിലനിൽപ്പില്ല. എന്നാൽ അനുഷ്ഠാനമാണ് മതമെന്നു വന്നാൽ, പൗരോഹിത്യമാണ് അതിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു; അവിടെ മൂല്യങ്ങൾക്കു നിലനിൽപ്പില്ല.

പിടിയിൽനിന്ന് യൂറോപ്പിനെ കുറെയൊക്കെ മോചിപ്പിച്ചു വെന്നത് ശരിതന്നെ. എന്നാൽ അതിന്റെ ഉല്പന്നങ്ങളെന്ന് ലേഖകൻ അവകാശപ്പെടുന്ന, സമത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സാഹോദര്യം, മാനവികത, ജനാധിപത്യം എന്നിവയൊക്കെ ഏട്ടിലെ പുല്ലു തിന്നാത്ത പശുക്കളാണെന്നു കാണാൻ വലിയ പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. കാരണം, ഈ പറഞ്ഞ മൂല്യങ്ങളൊന്നുമല്ല; മറിച്ച്, കമ്പോളശക്തികളാണ് ലോകത്തെ ഇന്ന് നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് എത്രയോ പ്രകടമാണ്! കച്ചവടമൂല്യങ്ങളിൽ മനസ്സർപ്പിക്കുന്ന ആർക്കും കമ്പോളശക്തി ആർജിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമാണവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നും, കമ്പോളശക്തി നേടിയവരുടെ ആധിപത്യമാണവിടെ ജനാധിപത്യമെന്നും, യൂറോ-അമേരിക്കൻ നാഗരികത മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന ഭൗതികമതത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾക്ക് മതവിവേചനമില്ല എന്നതാണവിടുത്തെ മതേതരത്വമെന്നും ഇന്നത്തെ ലോകസാഹചര്യം നോക്കിയാൽ, ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ലേബൽ മാറിയെങ്കിലും, റോമൻ സാമ്രാജ്യക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം യൂറോപ്പിൽ തുടർന്നും നിലനിൽക്കുകയായിരുന്നു. അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, യൂറോപ്പ് ഒരു സാമ്രാജ്യശക്തിയായി മറ്റു ജനതകളെ അടിമക്കോളനികളാക്കുമായിരുന്നില്ലല്ലോ.

അതായത്, സമത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സാഹോദര്യം, മാനവികത മുതലായ വാക്കുകൾക്ക് നവോത്ഥാനം നടന്ന യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ജീവനുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അഥവാ ജീവൻകൊടുത്തു പ്രയോഗിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ലോകത്തിന്റെ അവസ്ഥ അന്നുമുതലിങ്ങോട്ട് എത്ര സുന്ദരമായിരുന്നേനെ!

നവോത്ഥാനം അർത്ഥവത്താകണമെങ്കിൽ, ഈ ലേഖകന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ, അത് ആത്മീയാടിത്തറയിൽ നിന്ന് ഉറവെടുത്തതായിരിക്കണം. ഇവിടെ ആത്മീയത (spirituality) യെന്ന പദത്തിന്, എന്റെയും അപരന്റെയും ഉറവിടം, അഥവാ അടിസ്ഥാനം, ഒന്നുതന്നെയെന്ന ബോധ്യവും അതുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന പരാർത്ഥതാഭാവവും എന്നതിനപ്പുറം മറ്റൊരർത്ഥവുമില്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കണം.

ഈ ആത്മീയാവബോധമാണ്, പരാർത്ഥതാഭാവമാണ്, സാംസ്കാരികമേഖലയിൽ പരിവർത്തനമുണ്ടാക്കുകയും, മാനുഷികമൂല്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള രാഷ്ട്രീയപരിവർത്തനങ്ങൾക്കു കാരണമാവുകയും ചെയ്യുന്നത്...

-എന്റെ ലേഖനത്തോടു പ്രതികരിച്ചതിലുള്ള സന്തോഷവും നന്ദിയും ലേഖകനെ അറിയിക്കുന്നു.

പോരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇത് തെറ്റിദ്ധാരണാജനകമാണ്. മതം, അടിസ്ഥാനപരമായി ദർശനവും അതു പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന മൂല്യങ്ങളുമാണ്. എല്ലാ സംഘടിത -പുരോഹിത മതങ്ങളും മൂല്യവ്യവസ്ഥയുടേതായ ഒരു താത്വികപരിവേഷം നിലനിർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പ്രയോഗത്തിലത് അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും അനാചാരങ്ങളുടെയും കുത്തരങ്ങളായി അധ്വപ്തിക്കുന്നതാണു നാം കാണുന്നത്. മൂല്യങ്ങൾക്കുപകരം അനുഷ്ഠാനങ്ങളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന പുരോഹിതമതങ്ങൾ, അപരന്റെ വേദനയിൽ ആർദ്രത കിനിയിക്കുകയല്ല; മറിച്ച്, 'അവനവന്റെ സ്വർഗ്ഗം' എന്ന, വ്യക്തിയുടെ സ്വാർത്ഥതയെ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുകയാണ് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സ്വാർത്ഥതയുടെ ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ, മനുഷ്യർതമ്മിലുള്ള സഹവർത്തിത്വവും സമഭാവനയും സാഹോദര്യവുമൊക്കെ വഴിമാറി, വർഗ്ഗീയതയും അപരമതവിദ്വേഷവുമായി ഊർത്താടുന്നു. ഇവിടെയാണ്, യഥാർത്ഥ മതദർശനങ്ങളെയും മാനവികതയെയും ഭരണഘടനാമൂല്യങ്ങളെയും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന, ആധുനിക മതനവീകരണ-നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, യുവതലമുറയുടെ പ്രതീക്ഷയാകുന്നത്.

എന്നാൽ, മതനവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ നേരിടുന്ന പ്രശ്നം ചെറുതല്ല. കാരണം, മഹാഭൂരിപക്ഷംവരുന്ന വിശ്വാസികളും തങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഘടിതമതത്തിന്റെ വിശ്വാസസംബന്ധമായ ഉള്ളടക്കത്തിലോ, അതിന്റെ പ്രയോഗത്തിലോ എന്തെങ്കിലും ഒരപചയമുള്ളതായി കരുതുന്നതേയില്ല. 'നവീകരണം ആവശ്യമായി ഉന്നയിക്കുന്ന വ്യക്തികളിൽ, ഒരു നവീകരണം സംഭവിക്കട്ടെ'യെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അവർ തിരിച്ചടിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, രോഗി തന്റെ രോഗത്തെ അംഗീകരിക്കാത്തതിനേക്കാൾ വൈദ്യന് ചികിത്സ തുടങ്ങാനാവില്ല എന്ന തരത്തിലൊരു വലിയ പ്രതിസന്ധി മതനവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് മുന്നിലുണ്ട്.

അതായത്, പിൻതിരിഞ്ഞു നോക്കിയാൽ മതനവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ വളർച്ച മന്ദഗതിയിലാണെന്നുകാണാം. അതിന്റെ കാരണം മുമ്പു പറഞ്ഞതുതന്നെയാണ് - യഥാർത്ഥ മതങ്ങളെയും, അനുഷ്ഠാനബന്ധിയും മതവിരുദ്ധവുമായ പുരോഹിതമതങ്ങളെയും സാധാരണവിശ്വാസികൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നവിധത്തിൽ വ്യക്തമായി വേർതിരിച്ചുകാട്ടാൻ ഈ നവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഇതുവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ, എന്തിനോടാണ് പൊരുതേണ്ടതെന്ന ആശയപരമായ വ്യക്തതയുടെ അഭാവമാണ് പ്രശ്നം. ആയതിനാൽ, കേരളത്തിലെ മതനവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടത്, ഏറ്റവും പ്രാഥമികമായി, തങ്ങളുടെ ഉദ്യമത്തെക്കുറിച്ച് തെളിമയുള്ള ഒരു ദാർശനികരൂപരേഖയാണ്. അതില്ലാത്തതിനേക്കാൾ, പുരോഹിതന്റെ അവിഹിതവേഴ്ചകളും, സാമ്പത്തിക ക്രമക്കേടുകളും പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്ന, ഉപരിപ്ലവമായ ഒരു വെറും പൈങ്കിളിപ്രസ്ഥാനമായി തരംതാഴുകയാവും ഫലം.

ബാഹ്യമായ ഇടപെടലിന്റെ തലത്തിൽ, സമുദായങ്ങളുടെ നവീകരണം പുരോഹിതസ്രഷ്ടമായ മാമൂലുകളുടെ പൊളിച്ചെഴുത്താണ്. അവിടെ വ്യക്തികളെ സ്വതന്ത്രവും യുക്തിയുക്തവുമായി ചിന്തിക്കാൻ പ്രാപ്തനാക്കുക എന്നതാണ് നവോത്ഥാനം ലക്ഷ്യംവയ്ക്കുന്ന എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ധർമ്മം. നവോത്ഥാനത്തിന്റെ

പ്രഥമഘട്ടമെന്ന നിലയ്ക്ക്, ഇവിടെ നാസ്തികപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ സജീവസാന്നിധ്യം വളരെ വിലപ്പെട്ടതാണ്.

അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ നിലയ്ക്കുനിർത്താൻ ശാസ്ത്രസത്യങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും കഴിയും. എങ്കിലും, തെളിവുകൾ നയിക്കട്ടെയെന്ന്, നവനാസ്തിക - നവോത്ഥാനപോരാളികൾ പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ, തെളിവുകൾ മനുഷ്യരാശിക്ക് നീതിബോധം സമ്മാനിക്കുമെന്ന് വെറുതേ കരുതാനാവുമോ എന്നാണ് ഉയരുന്ന ഒരാശങ്ക. നീതികേടിന്റെയും അഴിമതിയുടെയും ഭരണകൂടീകരതയുടെയും ഈ കാലഘട്ടത്തെ നാമെങ്ങനെയാണ് നേരിടുക? മനുഷ്യൻ പരിണാമപരമായിത്തന്നെ ധാർമികനാണ് എന്ന നാസ്തികവാദത്തിന് എന്താണ് തെളിവ്? ആ വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ, പ്രകൃതിയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന സർഗ്ഗചോദനകളുടെയും (latent potential) മൂല്യങ്ങളുടെയും ആവിഷ്കാരമാണ് പരിണാമ പ്രക്രിയയുടെ അടിസ്ഥാനചാലകശക്തി എന്ന് ന്യായമായും കരുതാമല്ലോ?

കേരളത്തിലെ

മതനവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടത്,

ഏറ്റവും പ്രാഥമികമായി, തങ്ങളുടെ

ഉദ്യമത്തെക്കുറിച്ച് തെളിമയുള്ള ഒരു

ദാർശനികരൂപരേഖയാണ്. അതില്ലാത്തതി-

നേക്കാൾ, പുരോഹിതന്റെ

അവിഹിതവേഴ്ചകളും, സാമ്പത്തിക

ക്രമക്കേടുകളും പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ

ശ്രമിക്കുന്ന, ഉപരിപ്ലവമായ ഒരു വെറും

പൈങ്കിളിപ്രസ്ഥാനമായി

തരംതാഴുകയാവും ഫലം.

'ദാഹമുണ്ട് എന്നതാണ് തടാകമുണ്ട് എന്നുള്ളതിന് പ്രമാണം' എന്നൊരു പ്രിയസുഹൃത്ത് FBയിൽ കുറിച്ചത് ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. മനുഷ്യൻ, അവന്റെ അനുഭൂതികളിൽ തെളിയുന്ന അജ്ഞയതകളെ തിരയുന്നത് അതുകൊണ്ടാവാം. ആന്തരികദർശനം (inner vision) കൊണ്ടുമാത്രം ഗ്രഹിക്കാവുന്ന അസ്തിത്വത്തിന്റെ ആന്തരികാടരുകൾ മനുഷ്യനുണ്ട്. മനുഷ്യജീവിതത്തിന് ദിശാസൂചകമായി വസ്തുവത്കൃത (Objectively ratified) തെളിവുകൾ മാത്രംമതിയെന്നും, അതുമാത്രമാണ് യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനസമ്പാദന മാർഗ്ഗമെന്നുമുള്ള നാസ്തികപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ തീവ്രനിലപാട്, ഒരു വരണ്ട സമൂഹത്തെയാവും സൃഷ്ടിക്കുക.

അമ്യൂസിയ എന്നൊരു പ്രതിഭാസമുണ്ട്; സംഗീതം എന്ന പ്രതിഭാസത്തിന് നേർവിപരീതമായി സംഭവിക്കുന്നത്. രണ്ട് സ്വരങ്ങൾക്കിടയിലെ ശ്രുതിവിന്യാസം, 'സംഗീത'മെന്ന അനുഭൂതിയായി അനുവാചകരിലേക്കെത്തുമ്പോൾ, അമ്യൂസിയയിൽ, 'ഈ വ്യത്യസ്തമായ രണ്ട് ശബ്ദങ്ങൾക്കി

ക്രിസ്തുവും ക്രിസ്ത്യാനിയും പിന്നെ യുക്തിയും

ജോസഫ് ഇഞ്ചിപ്പറവിൽ ഫോൺ: 9495515062

ഒക്ടോബർ ലക്കം 'സത്യജാല'യിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു വന്ന, ഡോ. എബ്രഹാം കുത്തോട്ടിലിന്റെ 'ദൈവശാസ്ത്രത്തിലെ വിചിത്രയുക്തികൾ' എന്ന ലേഖനം മനസ്സിൽ ഉണർത്തിയ ചില ചിന്തകളാണ് ഇവിടെ എഴുതുന്നത്:

ക്രിസ്തീയ മതങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനം യേശുക്രിസ്തുവാണ്. യേശുവില്ലാത്ത മതത്തിന് ക്രിസ്തുമതം എന്ന പേരുണ്ടാവുകയില്ല. മനുഷ്യപുത്രനായി പിറന്ന ദൈവമാണ് യേശു എന്ന വിശ്വാസം ഇല്ലെങ്കിൽപിന്നെ, ക്രിസ്തുമതങ്ങളുടെ അസ്തിത്വത്തിന് ഒരു ന്യായവുമില്ല.

മഹത്തരമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകി (മലയിലെ പ്രസംഗവുംമറ്റും), ബലഹീനർക്കു സേവനം നൽകി,

മാതൃകാപരമായ ജീവിതം നയിച്ചു, സ്വന്തം വിശ്വാസങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ജീവൻ ബലികഴിച്ചു എന്നതൊക്കെ വലിയ നല്ല കാര്യങ്ങളാണെങ്കിലും, അതൊന്നും ഒരു മതത്തിന്റെ അടിത്തറയാവുകയില്ല. കാരണം, മതവിശ്വാസികൾ ദൈവികതയെ തേടുന്നു; അതുവഴി സ്വന്തം രക്ഷ ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് മനുഷ്യർ ശ്രമിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ദൈവികതയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് മഹാത്മാഗാന്ധിയെ ചുറ്റി മതം ഉണ്ടാകാത്തത്.

യേശു മഹാനായ ഒരു വ്യക്തിമാത്രമല്ല, മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവമാണ് എന്ന വിശ്വാസത്തിലാണ് ജനങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളായി ജീവിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവികതയ്ക്ക് അനുബന്ധപോഷകവിശ്വാസങ്ങളാണ്,

ടയിൽ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ സംഗീതമെവിടെ' എന്ന പര്യക്കൻ ചോദ്യമാണ് ബാക്കിയാവുന്നത്! അതിനർത്ഥം, സംഗീതമില്ലെന്നാണോ? ശാസ്ത്രീയവിശകലനംകൊണ്ടുമാത്രം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതല്ല, phenomenology; ദാർശനികവും ഭാവനാകല്പിതവുമായിക്കൂടി ഗ്രഹിച്ചെങ്കിലേ അത് പൂർണ്ണമാകൂ.

മനുഷ്യന്റെ ആനുഭൂതികതലത്തെ ചിട്ടപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ശാസ്ത്രീയമായി നമുക്ക് ചെയ്യാനാവുന്നത്; നിർവ്വചിക്കുകയല്ല. ലാവണ്യശാസ്ത്രത്തിൽ, എല്ലാ നിർവ്വചനങ്ങളും, നിർവ്വചിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ മരണമാണ്. പറഞ്ഞു വരുന്നത്, ശാസ്ത്രീയ തെളിവുകൾക്കുമാത്രം മാനവരാശിയെ നയിക്കാനാവില്ല എന്നുതന്നെയാണ്. 'അവിടെ ഉണ്ടാവാം', അല്ലെങ്കിൽ 'അതങ്ങനെ ആയിരിക്കാം'മെന്നൊരു മുന്നറിവോ, ഭാവനയോ ആണ് പല കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിലേക്കും ശാസ്ത്രജ്ഞരെ നയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതായത്, മേധാശക്തിയുടെ അളവുകോൽ സ്വരൂപിതയായ അറിവുകളല്ല, അനന്തമായ ഭാവനയാണെന്ന് ഐൻസ്റ്റീനെയും ഡാർവിനെയുംപോലുള്ള മഹാരഥന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി അറിവുണ്ട്.

വ്യാവഹാരിക ലോകത്തെ ക്രമീകരിക്കാൻ യുക്തിചിന്ത അത്യന്താപേക്ഷിമാണ്. പക്ഷേ, നിരീക്ഷണത്തിന്റെ സ്ഥിരീകരണത്തിനപ്പുറം 'ഒരു ലോകം പുറത്തുണ്ട്' എന്ന കാഴ്ചപ്പാട് ക്ലാസിക്കലാണ് (Newtonian physics). എന്നാൽ, നിരീക്ഷകനാണ് യാഥാർത്ഥ്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്നത് ആധുനികശാസ്ത്രവും (Modern Quantum Mechanics). ഇതിൽ യുക്തിവാദം അല്ലെങ്കിൽ നാസ്തികത, ക്ലാസിക്ക് ഫിസിക്സിന്റെ പ്രപഞ്ചമാതൃകയിൽ (paradigm) രൂപമെടുത്ത സാമാന്യബോധത്തിലും, ലോജിക്കൽ റീസണിംഗിലുമാണ് അടിസ്ഥാനമിട്ടിരിക്കുന്നത്. 'നാം ഇവിടെയില്ലെങ്കിലും അവശേഷിക്കുന്നതെന്തോ

അതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം' എന്ന രീതിയിലുള്ള പ്രസ്താവങ്ങളൊക്കെ, ക്ലാസിക്ക് ഭൗതികത്തിന്റെ സ്മാരകങ്ങളായിട്ടു വേണം മനസ്സിലാക്കാൻ.

ഭരണപക്ഷമില്ലെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ സ്വയം പ്രതിപക്ഷത്ത് കയറി ഇരിക്കുന്നവരാണ് നാസ്തികർ. അതായത്, ഒരു നാസ്തികൻ ദൈവമില്ല എന്നറിയുന്നവനാണ്. ദൈവമില്ല എന്നറിയുമ്പോഴും, വീണ്ടുമയാൾ എന്തിനെയാണ് എതിർക്കുന്നത്? അസ്തിത്വമുള്ളതിനെ നിഷേധിക്കാനാവില്ല എന്നത് നമ്മുടെ സാമാന്യബോധമാണ്. 'ദൈവമില്ല' എന്ന പൂർണ്ണബോധത്തിൽ അയാൾ പിന്നെയും നിഷേധിക്കുന്നത് ദൈവത്തെയാകാൻ തരമില്ല; പകരം, ദൈവസങ്കല്പങ്ങളെയാവാം. ദൈവമുണ്ട് എന്നൊരേങ്കിലും സങ്കല്പിച്ചാൽമാത്രമേ നാസ്തികനു പണിയുള്ളൂ എന്നു സാരം. കുറച്ചുകൂടി വ്യക്തമാക്കിയാൽ, ഒരു ethical co-existence ന്റെ മുഖം എന്നതിനപ്പുറം, നാസ്തികത ദാർശനികമായി സമഗ്രമല്ല എന്നു പറയാം.

ചുരുക്കത്തിൽ, 'മലിനജലം' എന്നൊന്നില്ല. വിവിധ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി, അത് മലിനപ്പെടുകയോ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇതുപോലെയാണ് എല്ലാ മതദർശനങ്ങളും; ഉല്പത്തിയിൽ അത് മൂല്യമായിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ അനുഷ്ഠാനങ്ങളെന്ന, പുരോഹിതമതമെന്ന മാലിന്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു; ഒരു നദി ഉറവയെടുക്കുമ്പോൾ ശുദ്ധമാണ്, സ്നാനഘട്ടങ്ങളിൽ അശുദ്ധമാകുന്നു എന്നതുപോലെ. മൂല്യങ്ങളുടെ മൂല്യമായ നീതിബോധം, മനുഷ്യാവബോധത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠാനേടാത്തതിനേക്കാളും, എല്ലാ നവീകരണ-നവോത്ഥാനശ്രമങ്ങളും വ്യഥാവിമാണ്.

മതമെന്ന വാക്കിനെ, പ്രസ്തുത പരിപ്രേക്ഷ്യത്തിൽ, സഹിഷ്ണുതയോടെ ഉൾക്കൊള്ളണമെന്നാണ് ഈ ലേഖകന്റെയും അഭിപ്രായം. ●

പരിശുദ്ധ മറിയത്തെ മഹത്വവൽക്കരിക്കുന്ന കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ.

എല്ലാ ക്രിസ്തീയസഭകളുടെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവികതയിലുള്ള വിശ്വാസത്തെയും, കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പരിശുദ്ധ മറിയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനങ്ങളെയും ഡോ. എബ്രാഹം തന്റെ ലേഖനത്തിൽ വിമർശിച്ച് തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. വിമർശനത്തിന് ശക്തി കൊടുക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ഒരു പ്രത്യേക തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ആദ്യംതന്നെ, ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ വിശ്വാസങ്ങളെയും വിശ്വാസസത്യങ്ങൾമാത്രമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളെയും സഭകളുടെ 'ദൈവശാസ്ത്ര യുക്തി'കളായി അദ്ദേഹം തരമാറ്റി. അങ്ങനെ 'ദൈവശാസ്ത്രയുക്തി'കളായി അദ്ദേഹം വ്യാഖ്യാനിച്ച യുക്തികളെ പിന്നീട് 'വിചിത്ര ദൈവശാസ്ത്രയുക്തി'കളായി ആക്ഷേപിക്കുകയാണദ്ദേഹം!

യേശു മഹാനായ ഒരു വ്യക്തി മാത്രമല്ല, മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവമാണ് എന്ന വിശ്വാസത്തിലാണ് ജനങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളായി ജീവിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവികതയ്ക്ക് അനുബന്ധപോഷകവിശ്വാസങ്ങളാണ്, പരിശുദ്ധ മറിയത്തെ മഹത്വവൽക്കരിക്കുന്ന കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ.

യുക്തിയും വിശ്വാസവും ഒന്നല്ല; വ്യത്യസ്തമാണ്. ചില അവസരങ്ങളിൽമാത്രം രണ്ടും ഒന്നിച്ചുവരാം. മതങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വിശ്വാസങ്ങൾക്കും യുക്തിക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു അടുപ്പവുമില്ല.

ക്രിസ്തു മനുഷ്യനും, അതേസമയത്തുതന്നെ ദൈവവുമായിരുന്നു എന്നതു തെളിയിക്കുന്നതിന് യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല എന്ന് സഭകൾക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഈ തത്വത്തെ വിശ്വാസമായിട്ടാണ് സഭകൾ പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നോ, ഇത് ചരിത്രസത്യമാണെന്നോ, വസ്തുതാ സത്യമാണെന്നോ ഒരു സഭയും പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടില്ല.

അപ്പോൾ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശ്വാസങ്ങളെ വിചിത്രയുക്തികളായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് സത്യസന്ധമായ സമീപനമല്ല എന്നു വരുന്നു. അത് വായനക്കാരെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നതിനുള്ള സത്യാനന്തര സത്യ (Post Truth)മാണ്. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളൊന്നും യുക്തികളല്ല, ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളല്ല, ചരിത്രസത്യങ്ങളല്ല, വിശ്വാസസത്യങ്ങൾമാത്രമാണ്.

ഇക്കാര്യം സഭയുടെ ഔദ്യോഗികരേഖകൾ സംശയാതീതമായി പ്രഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. -കത്തോലിക്കാസഭയുടെ

ഔദ്യോഗിക മതപഠനഗ്രന്ഥം, വത്തിക്കാനിൽനിന്നും 1992-ൽ അന്നത്തെ മാർപാപ്പ എഴുതിയ അവതാരികയോടുകൂടി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പിൽ, ഒന്നാമത്തെ അധ്യായം തുടങ്ങുന്നത് താഴെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വാചകത്തോടുകൂടിയാണ്:

“നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ സഭ പ്രഘോഷണം നടത്തുന്നത്, ‘ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു’, ‘ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു’ എന്ന് ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. എ ഡി 325-ൽ നടന്ന ഒന്നാമത്തെ നിഖ്യാ സുന്നഹദോസാണ് സഭയുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ കാനോനകളായി ആദ്യം പ്രഖ്യാപിച്ചത്. ‘ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നേൻ’ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുത പ്രഖ്യാപനം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നത്.”

നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിനുശേഷം വന്ന നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ക്രിസ്തീയസഭകൾ യൂറോപ്പ് മുഴുവനും, സമീപരാജ്യങ്ങളിലും പ്രചരിച്ചു. ഇന്നത്തെ യൂറോപ്യൻ സംസ്കാരം ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസങ്ങളുടെ ഊർജ്ജത്തിൽ വളർന്നതാണ്.

എ. ഡി. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽത്തന്നെ തോമ്മാശ്ലീഹാ കേരളത്തിലെത്തിയെന്ന വിശ്വാസം ഇവിടുത്തെ ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവെന്നു ചരിത്രം പറയുന്നു. ഈ ചരിത്രത്തെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നവരുമുണ്ട്. അതേന്തായാലും, ക്രിസ്തുവർഷത്തിന്റെ ആദിമനൂറ്റാണ്ടുകളിൽത്തന്നെ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസം ഇവിടെ എത്തിയെന്നത് തർക്കമില്ലാത്ത കാര്യമാണ്. ഇപ്പോൾ കേരളത്തിലെ ഏതാണ്ട് 60 ലക്ഷം ജനങ്ങൾക്രിസ്ത്യാനികളായി അറിയപ്പെടുന്നു.

മലയാളനാടിന്റെ സാംസ്കാരികവും സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ പുരോഗമനത്തിൽ ശക്തമായ പങ്കുവഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തീയസമൂഹം ഇവിടെ കഴിയുന്നത്. ആർക്കും അവഗണിക്കാൻ പറ്റാത്ത കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രബലസമൂഹമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ. ഈ സമൂഹത്തിൽനിന്നു യുക്തിയുടെപേരിൽ ക്രിസ്തുവിനെ എടുത്തുകളഞ്ഞാൽ, ഇവിടുത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പിന്നെ എന്ത് ‘.....ആനികളായി അറിയപ്പെടും?

ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ മതങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളിലാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്. ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അവരുടെ പഠന-ഗവേഷണവഴികളിൽ എവിടെയെങ്കിലും യുക്തിയിൽ ജനിച്ച്, യുക്തിയിൽ വളർന്നുപന്തലിച്ചു കിടക്കുന്ന മതത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഉള്ളതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല.

ചരിത്രത്തിൽനിന്നും ഒരു കുറിപ്പ്

ഹിന്ദുമതത്തിന് 3000 വർഷത്തിനുമേൽ പ്രായമുണ്ട്. പൂരാതനകാലത്ത് ‘സനാതനധർമ്മം’ എന്നാണ് അത് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. പിൻക്കാലത്താണ്, അതിനു ‘ഹിന്ദുമതം’ എന്ന പേരുവന്നത്. ഏതാണ്ട് 2500 വർഷംമുമ്പ് സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ വിശ്വാസങ്ങളെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും ശക്തിയായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് സാംഖ്യാ സിദ്ധാന്തവും ചാർവാക സിദ്ധാന്തവും ഉണ്ടായി. യുക്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ തത്വങ്ങളെ നിശിതമായി എതിർത്തത്. ഏകദേശം അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകളോളം മേൽപ്പറഞ്ഞ യുക്തിവാദികൾ അന്നത്തെ ബുദ്ധിജീവികളുടെയിടയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നാണറിവ്.

ഇന്ന് ഹിന്ദുമതം ഇന്ത്യയിൽ പ്രബലമായി നിലനിൽക്കുന്നു. നൂറു കോടിയിലധികം ജനങ്ങൾ ഹിന്ദുമത വിശ്വാസികളാണ്. എന്നാൽ, ചാർവാകന്മാരുടെയും സംഖ്യാ

**ക്രിസ്തു മനുഷ്യനും,
അതേസമയത്തുതന്നെ ദൈവവുമായി
രുന്നു എന്നതു തെളിയിക്കുന്നതിന്
യാതൊരു മാർഗവുമില്ല എന്ന്
സഭയ്ക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഈ
തത്വത്തെ വിശ്വാസമായിട്ടാണ് സഭയ്ക്ക്
പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം
തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നോ, ഇത്
ചരിത്രസത്യമാണെന്നോ, വസ്തുതാ
സത്യമാണെന്നോ ഒരു സഭയും
പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടില്ല.**

സിദ്ധാന്തക്കാരുടെയും പേരുകൾ ചില ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളുടെ പേജുകളിൽ മാത്രം ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു! - പഴയ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു പുതിയ പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു നല്ലതാണ്.

നവീകരണം

കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നവീകരണം ഉണ്ടാകേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. മദ്ധ്യ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ തുടങ്ങി, കൊളോണിയൽ കാലത്ത് വളർത്തി ശക്തമാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അധികാര ഗർവ്വങ്ങൾ ഇല്ലാതെയാകണം. ഓരോ രൂപതയിലെയും മെത്രാന്മാർക്കുള്ള അധികാരം, അതാത് രൂപതകളിലെ കത്തോലിക്കാസമൂഹം അവർക്കു നൽകുന്ന തെന്തോ അതുമാത്രമായിരിക്കണം. സേവനമാണ് പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ കർമ്മം എന്ന തത്വം അംഗീകരിക്കപ്പെടണം. സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാർക്കൊപ്പം തുല്യമായ അവകാശ-പങ്കാളിത്തങ്ങൾ സഭയിൽ ഉണ്ടാകണം. അങ്ങനെ നിരവധി മാറ്റങ്ങൾ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള മാറ്റങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്നതിന് നമ്മൾ അധ്വാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

പക്ഷേ, സഭയുടെ അടിസ്ഥാനവിശ്വാസങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചു ബലഹീനമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് സഭയ്ക്കും ക്രിസ്തീയ സമൂഹങ്ങൾക്കും ക്രിസ്തീയസംസ്കാരത്തിനും ഗുണം ചെയ്യുകയില്ല. സഭയെ നവീകരിച്ചു നന്നാക്കണം, അതായിരിക്കണം നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം.

മറുപടി: ഡോ. എബ്രാഹാം കുത്തോട്ടിൽ

‘ദൈവശാസ്ത്രത്തിലെ വിചിത്രയുക്തികൾ’ എന്ന എന്റെ ലേഖനത്തിന് (സത്യജ്വാല ഒക്ടോബർ ലക്കം) ശ്രീ ജോസഫ് ഇഞ്ചിപ്പറമ്പിൽ എഴുതിയ വിചിന്തനങ്ങൾ കണ്ടു. പ്രതികരിച്ചതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. ഇത്തരം ചിന്തകൾ മറ്റു പലർക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാകാം എന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ മറുപടി എഴുതുകയാണ്:

ഞാൻ, ‘ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്’, ‘വായനക്കാരെ വഴിതെറ്റിക്കുകയാണ്’, ‘വിമർശിച്ചു തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു’ എന്നൊക്കെയാണ് ശ്രീ ജോസഫ് ആരോപിക്കുന്നത്. ദൈവശാസ്ത്രചിന്തയിലെ അടിസ്ഥാനപരമായ പല നിഗമനങ്ങളിലേക്കും നയിച്ച യുക്തിയെ ‘വിചിത്രം’ എന്ന്

വിശേഷിപ്പിച്ചതുതന്നെ, ആക്ഷേപിക്കാനോ പരിഹസിക്കാനോ വിമർശിക്കാനോ ഒട്ടും താല്പര്യം ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ്.

ഇത്തരം യുക്തി വളരെ പരിഹാസ്യമായിപ്പോയ ഒരു സംഭവം ഓർമ്മയിലുണ്ട്. ഭൂമിയാണ് സൂര്യനെ ഭ്രമണം ചെയ്യുന്നത് എന്ന ഗലീലിയോയുടെ കണ്ടുപിടിത്തത്തിനെതിരെ, അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടുവെച്ച തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കാൻ മിനക്കെടാതെ സഭാധികാരികൾ പറഞ്ഞത്, ‘ദൈവം സർവശക്തനാണ്; അതുകൊണ്ട് അവിടുത്തേക്ക് കഴിയും, സൂര്യനെക്കൊണ്ട് ഭൂമിയെ ഭ്രമണം ചെയ്യിക്കാൻ’ എന്നാണ്!

സർവശക്തനും സർവജ്ഞാനമൊക്കെയായ ദൈവത്തിന്റെ പരമശക്തിയിലും സർവ്വജ്ഞതയിലും, ഭൂമിയിൽ അവിടുത്തെ വികാരിസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന തങ്ങളും പങ്കുചേരുന്നുവെന്ന് ഭ്രമിച്ചുവശായതിന്റെ ഫലമായിട്ടല്ലേ, വേറിട്ടു ചിന്തിക്കുന്നവരെ ക്രൂരമായി നേരിടുവാനും അടിച്ചമർത്താനും സുന്നഹദോസുകൾ കൂടി വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ച് അവയെ വിശ്വാസികളെക്കൊണ്ടു നിർബന്ധിച്ച് വിശ്വസിക്കാനും സഭാധികാരികൾ മുതിർന്നത്?

‘സൂര്യൻ ഭൂമിയെയാണ് ഭ്രമണം ചെയ്യുന്നത്’ എന്ന് വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും ദൈവികാധികാരത്തിന്റെയും ബലത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചതുപോലെ, പണ്ടുകാലത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന പ്രപഞ്ചവീക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള വിശ്വാസങ്ങളും വിശ്വാസസത്യങ്ങളും ഇന്നു നമ്മൾ പുനഃപരിശോധിക്കേണ്ടതില്ല എന്നു പറയുന്നത്

**നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ
പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റിയും മനുഷ്യനെപ്പറ്റിയും,
ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനുള്ള സ്ഥാനത്തെ
പ്പറ്റിയും നമ്മൾ ആർജിച്ചെടുത്ത പുതിയ
അറിവുകൾ, പഴയ കാലത്തുനിന്ന്
നമുക്ക് കൈവന്നിട്ടുള്ള മതവിജ്ഞാനീ
യത്തെ ഒട്ടും സ്വാധീനിക്കേണ്ടതില്ല
എന്നാണോ?**

നൂതനമാണോ? നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റിയും മനുഷ്യനെപ്പറ്റിയും, ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയും നമ്മൾ ആർജിച്ചെടുത്ത പുതിയ അറിവുകൾ, പഴയ കാലത്തുനിന്ന് നമുക്ക് കൈവന്നിട്ടുള്ള മതവിജ്ഞാനീയത്തെ ഒട്ടും സ്വാധീനിക്കേണ്ടതില്ല എന്നാണോ? അതുകൊണ്ടാണ്, യേശുവിന്റെ ദൈവികത്വത്തെയും അവിടുന്ന് നേടിത്തന്ന രക്ഷയെയും പറ്റിയൊക്കെ വീണ്ടും ചിന്തിക്കേണ്ടി വരുക.

നവീകരണം ആവശ്യമാണ് എന്ന് ശ്രീ ജോസഫ് സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. കതിരിൽ വയ്ക്കുന്ന വളം കുറെ വേരിലും കൊടുക്കണം എന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം. ●

➤ പാംപ്ലാനി ഈയിടെ നടത്തിയ അബദ്ധജടിലവും തികച്ചും വസ്തുതാവിരുദ്ധവുമായ പ്രസ്താവനയുടെ പൊള്ളത്തരങ്ങൾ പൊളിച്ചടുക്കിക്കൊണ്ട്, സഭാനവീകരണപ്രവർത്തകർ സ്വതന്ത്രചിന്തകരായിരുന്നാൽ മാത്രമേ, സത്യാന്വേഷികളും സത്യത്തിന്റെ കാവലാളുകളുമായി സഭയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കൂ എന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ കാര്യം പറയുവാൻ ഒരുപാട് പേരുണ്ട്; അക്കൂട്ടരിൽ കാപട്യം പ്രസംഗിക്കുന്നവരാണ് ബഹുഭൂരിപക്ഷവും. കപടനാട്യക്കാരുടെ മുൻപന്തിയിലിന്ന് പുരോഹിതരും മെത്രാന്മാരും ആണുള്ളത്. ഇവരുടെ കള്ളപ്രസ്താവന കൾക്കാണ് സമൂഹത്തിൽ എക്കാലവും മുൻഗണന കിട്ടുന്നത്. ഭൂരിപക്ഷം വൈദികർക്കും മെത്രാന്മാർക്കും ദൈവവിശ്വാസംപോലും ഇല്ലെന്നാണ് അവരുടെ പ്രവൃത്തികളും പ്രസംഗങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നത്. വടവാതുർ സെമിനാരിയിൽനിന്ന് പടച്ചുവിടുന്ന പുരോഹിതക്കുഞ്ഞുങ്ങളിൽ ഏറിയപങ്കും സഭാഗുണ്ടകളാണെന്ന സത്യം മുതിർന്ന പല വൈദികരും തുറന്നു പറയാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

സഭാനവീകരണം നമ്മുടെ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാര്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചു. ദൈവവിശ്വാസമില്ലാത്ത വൈദികരുടെമുമ്പിൽ യേശുവിന്റെ യഥാർത്ഥ സഭയെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം സഭാനവീകരണപ്രവർത്തകർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഉൾഭയമില്ലാതെ സത്യത്തിന് സാക്ഷ്യംവഹിക്കാൻ യഥാർത്ഥ സഭാനവീകരണപ്രവർത്തകർ തയ്യാറാകേണ്ടതുണ്ട് എന്ന ആഹ്വാനത്തോടെ അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രഭാഷണം അവസാനിപ്പിച്ചു.

തുടർന്ന്, ചർച്ച നയിച്ചത് അമേരിക്കയിൽ ന്യൂയോർക്കിൽനിന്നു വന്ന ശ്രീ അലക്സ് കാവുംപുറമായിരുന്നു. സഭാനവീകരണപ്രവർത്തകരിൽ ഒരിക്കലും ഈശ്വരനിഷേധം പാടില്ലെന്നും, ഈ ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യസൃഷ്ടി നടപ്പാക്കുവാൻ നാം മുൻപന്തിയിൽ നിലകൊള്ളേണ്ടതുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം ആമുഖമായി പറഞ്ഞു. മൂല്യങ്ങൾ നിലനിർത്തുവാൻ മൂല്യബോധമുള്ള തലമുറയുടെ പ്രവാചകരായി നവീകരണപ്രവർത്തകർ

രൂപാന്തരപ്പെടണമെന്നും, ബൈബിൾ നമുക്ക് മാർഗ്ഗരീപമാകണമെന്നും ശ്രീ കാവുംപുറം പറഞ്ഞു. നവീകരണം നശീകരണത്തിന് വഴിവയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ഉറച്ച ചിന്തയും അദ്ദേഹം പങ്കുവെച്ചു.

ശേഷം, സ്വതന്ത്രചിന്തകനും ഗ്രന്ഥകർത്താവും സാമൂഹികവിമർശനമായ ശ്രീ ജോസഫ് മറ്റപ്പള്ളിയാണ് ചർച്ചയിൽ ഇടപെട്ട് സംസാരിച്ചത്. നവീകരണമെന്നത് ഭാഗികമായി നശീകരണത്തെയാണ്, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സഭയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന കാലഹരണപ്പെട്ട പല സഭാ സിദ്ധാന്തങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും തകർത്തെറിയപ്പെടണം. അങ്ങനെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ പഴയ ചിലത് നശിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അവിടെനിന്നാണ്, പുതിയ നവീകരണചിന്തകൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്നത്. തലയ്ക്കുള്ളിൽ വെളിച്ചം കയറുമ്പോഴേ ഒരാൾക്ക് നവീകരണക്കാരനാകാൻ സാധിക്കും.

സ്വതന്ത്രനാകാനുള്ള ഭയമാണ് ഭൂരിപക്ഷം മതവിശ്വാസികളെയും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ഭയമാണ് ഭൂരിപക്ഷം വിശ്വാസികളെയും ഭരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, ഭൂരിപക്ഷം പേരും പുരോഹിത്യമേൽക്കോയ്മയ്ക്ക് ഓശാനപാടിയിട്ടും, ന്യൂനപക്ഷം നവീകരണക്കാരുടെ സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾമൂലം പുരോഹിത്യ നേതൃത്വം ആകെ വിറളിപിടിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയാണിന്നുള്ളത്. തന്മൂലം, ഈ മെത്രാൻസംഘത്തിന് പുറത്തിറങ്ങി സ്വതന്ത്രമായി ഒന്നു നടക്കുവാൻ പോലും ഭയമായിരിക്കുന്നു- ശ്രീ മറ്റപ്പള്ളി പറഞ്ഞു.

തുടർന്നുനടന്ന പ്രതികരണ ചർച്ചയിൽ, ഡോ. എം. കെ. മാത്യു, പ്രൊഫ. പി. സി. ദേവസ്യ, ജോസഫ് പനമുടൻ, കെ.വി ജയിംസ്, അഡ്വ. ജോസ് ജോസഫ്, ജോഷി പോൾ, ജോർജ്ജ് മൂലേച്ചാലിൽ, പ്രൊഫ. ഫിലോമിനാ ജോസഫ്, മാത്യു തറക്കുന്നേൽ, ജോർജ്ജ് ജോസഫ് കെ, ബോസ് ഈപ്പൻ എന്നിവർ സംസാരിച്ചു.

ശ്രീ കെ.വി ജെയിംസിന്റെ കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനത്തോടെ, അഞ്ചര മണിക്ക് പരിപാടി പര്യവസാനിച്ചു.

ആന്റോ മാങ്കുട്ടം (സെക്രട്ടറി) ഫോൺ: 9447136392

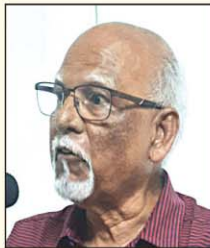

KCRM പ്രോഗ്രാം റിപ്പോർട്ട് - നവംബർ

"സഭാനവീകരണപ്രവർത്തകർ സ്വാതന്ത്ര്യചിന്തകരാകണം" - ചാക്കോ കളരിക്കൽ

അലക്സ് കാവുംപുറം

ചാക്കോ കളരിക്കൽ

ആന്റോ മാങ്കുട്ടം

ബോസ് ഇപ്പുൻ

പ്രൊഫ. ഫിലോമിന

KCRM-ന്റെ നവംബർമാസ ചർച്ചാപരിപാടി 19-ന്, ശനിയാഴ്ച, ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 2.30 മുതൽ പാലാ ടോംസ് ചേംബർ ഹാളിൽ നടന്നു. ചെയർമാൻ ശ്രീ ജോർജ്ജ് ജോസഫ് കെ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. സെക്രട്ടറി ആന്റോ മാങ്കുട്ടം സ്വാഗതം ആശംസിക്കുകയും പ്രവർത്തനറിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

തുടർന്ന്, 'സഭാനവീകരണത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യ ചിന്തയുടെ അനിവാര്യത' എന്ന വിഷയത്തെ അധി-

കരിച്ച് 'കെ.സി.ആർ.എം നോർത്ത് അമേരിക്ക'യുടെ പ്രസിഡണ്ടും ഗ്രന്ഥകാരനും ചിന്തകനും മികച്ച സംഘാടകനും കെ.സി.ആർ.എം-ന്റെ അദ്ധ്യക്ഷത കാംക്ഷിയുമായ ശ്രീ ചാക്കോ കളരിക്കൽ സംസാരിച്ചു. 13 വർഷംമുമ്പ് ഇതേ വേദിയിൽ വന്ന് സംസാരിച്ച കാര്യം അയവിറക്കിക്കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രഭാഷണം ആരംഭിച്ചത്.

സഭാനവീകരണപ്രവർത്തകരെയും സ്വാതന്ത്ര്യ ചിന്തയെയുംപറ്റി തലശ്ശേരി ബിഷപ്പ് ജോസഫ്

ജോസഫ് മറ്റപ്പള്ളി

പ്രൊഫ. പി. സി. ദേവസ്യ

ജോർജ്ജ് മുലച്ചാലിൽ